

دانشگاه صنعتی امیرکبیر
(پلی تکنیک تهران)

تمرین سری دو-پیادهسازی

درس بهینهسازی

فرهاد دلیرانی

۹۶۱۳۱۱۲۵

dalirani@aut.ac.ir

dalirani.1373@gmail.com

فهرست

۱.....	ابزارهای استفاده شده .....
۲.....	تمرين ۱ .....
۲.....	قسمت آ، ب) .....
۲.....	قسمت آ .....
۳.....	قسمت ii .....
۲۰	قسمت iii .....
۲۳	قسمت iv .....
۲۳	قسمت v .....
۲۳	قسمت vi .....
۲۶	قسمت vii .....
۲۶	قسمت (ج) .....
۴۶	تمرين ۲ .....
۵۴	قسمت آ( ) .....
۵۴	قسمت ب( ) .....
۵۵	قسمت (ج) .....
۵۵	قسمت (د) .....

آزمایش‌های مختلف که شامل پارامترها و نتایج آزمایش‌ها هستند.

۴	آزمایش ۱
۶	آزمایش ۲
۸	آزمایش ۳
۱۰	آزمایش ۴
۱۲	آزمایش ۵
۱۴	آزمایش ۶
۱۶	آزمایش ۷
۱۸	آزمایش ۸
۲۱	آزمایش ۹
۲۱	آزمایش ۱۰
۲۲	آزمایش ۱۱
۲۶	آزمایش ۱۲
۲۷	آزمایش ۱۳
۲۸	آزمایش ۱۴
۲۹	آزمایش ۱۵
۳۰	آزمایش ۱۶
۳۱	آزمایش ۱۷
۳۳	آزمایش ۱۸
۳۴	آزمایش ۱۹
۳۴	آزمایش ۲۰
۳۶	آزمایش ۲۱
۳۷	آزمایش ۲۲
۳۸	آزمایش ۲۳
۳۸	آزمایش ۲۴
۳۹	آزمایش ۲۵
۴۰	آزمایش ۲۶
۴۲	آزمایش ۲۷
۴۲	آزمایش ۲۸
۴۳	آزمایش ۲۹
۴۴	آزمایش ۳۰
۴۶	آزمایش ۳۱
۴۷	آزمایش ۳۲
۴۸	آزمایش ۳۳
۴۹	آزمایش ۳۴
۵۰	آزمایش ۳۵
۵۱	آزمایش ۳۶
۵۲	آزمایش ۳۷
۵۳	آزمایش ۳۸

ابزارهای استفاده شده

زبان برنامه نویسی: پایتون ۳.۶

محیط توسعه: PyCharm

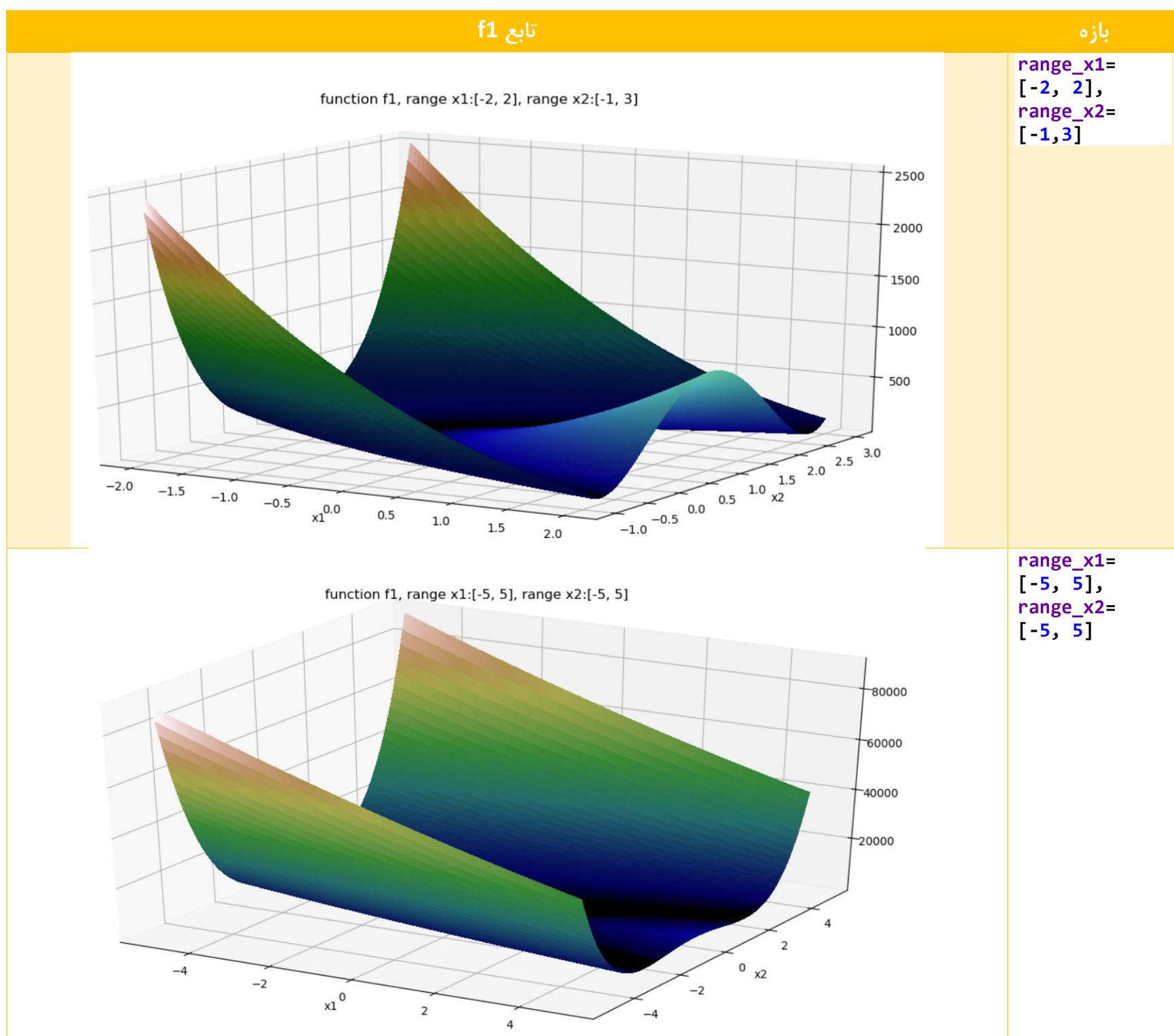
سیستم عامل: Windows 10

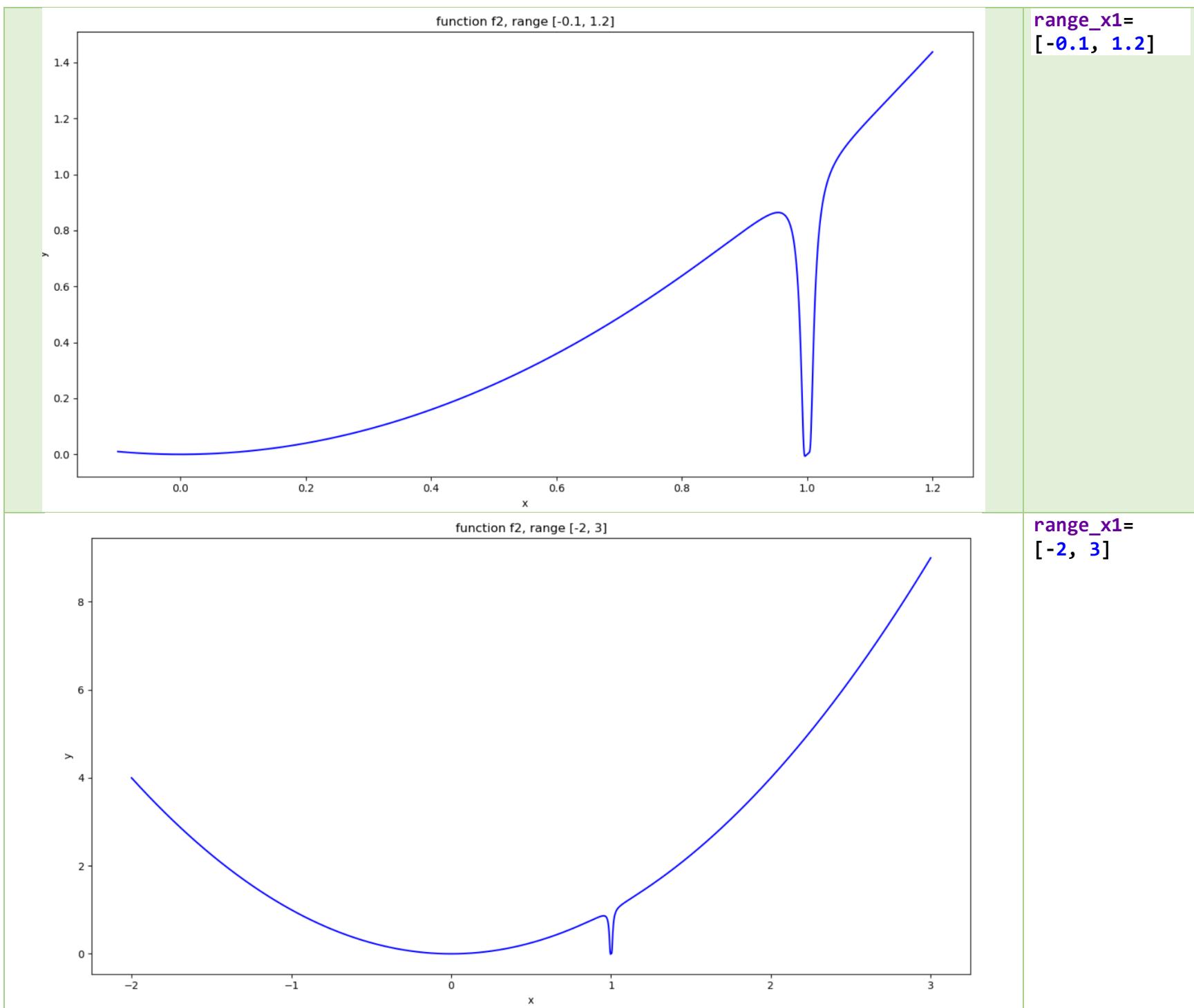
قسمت آ، ب)

- در قسمت ج، تابع f_1 را به ازای نقاط شروع $[2,1]$ $[0,1]$ $[-1,1]$ $[2]$ با استفاده از تمام روش‌های ممکن (۲ روش Quasi-Newton ، Steepest Descent و Backtracking و Interpolation) مینیموم می‌کنیم. نتایج و پارامترهای هر اجرا در جدول‌های "آزمایش ۱۲" تا "آزمایش ۳۰" ارائه شده است که شامل ۱۸ جدول می‌شود، در بخش آ و ب، علاوه بر آزمایش‌هایی که شده است از نتایج آزمایش‌های قسمت ج هم برای نتیجه‌گیری استفاده می‌شود.

قسمت آ

در این قسمت باید تابع‌های f_1 و f_2 را رسم کنیم و Convex بودن آن‌ها را بررسی کنیم. در شکل‌های زیر، دو تابع f_1 و f_2 را مشاهده می‌کنید که در بازه‌های مختلف آن‌ها را رسم کردام:

همان طور که در دو شکل تابع f_1 و f_2 مشاهده می‌شود، می‌توان در هر دو شکل دو نقطه پیدا کرد که رابطه زیر برقرار نباشد:

$$f(\theta x + (1 - \theta)y) \leq \theta f(x) + (1 - \theta)f(y)$$

در نتیجه هر دو تابع **Convex** نیستند.

قسمت ii

در این قسمت از سوال خواسته شده است شرایط ول夫 و گلدستن را بررسی کنیم و ناحیه‌های قابل قبول را گزارش کنیم و در مورد هر دو شرایط صحبت کنیم.

شرط ول夫 و شرط گلدستین به صورت زیر است:

	$f(x_k + \alpha_k p_k) \leq f(x_k) + c_1 \alpha_k \nabla f_k^T p_k,$ $\nabla f(x_k + \alpha_k p_k)^T p_k \geq c_2 \nabla f_k^T p_k,$ $f(x_k) + (1 - c) \alpha_k \nabla f_k^T p_k \leq f(x_k + \alpha_k p_k) \leq f(x_k) + c \alpha_k \nabla f_k^T p_k$	شرایط ول夫
		شرایط گلدستین

نامساوی زیر

$$f(x_k + \alpha_k p_k) \leq f(x_k) + c_1 \alpha_k \nabla f_k^T p_k$$

در هر دو شرایط ول夫 و گلدستین وجود دارد. این شرط، شرط sufficient decrease است، یعنی تضمین می‌کند که مقدار تابع کاهش پیدا می‌کند و این کاهش متناسب با مقدار آلفا و گرادیان است. اگر شرط به صورت زیر می‌بود، در آن صورت شرط این نکته را بیان می‌کرد که میزان کاهش در f مهم نیست، و فقط لازم است کاهشی رخ داده باشد.

$$f(x_k + \alpha_k p_k) \leq f(x_k)$$

ولی وقتی شرط به صورت زیر است، بیان می‌کند که نه تنها کاهش باید رخ دهد، بلکه این کاهش باید متناسب با گرادیان و آلفا باشد.

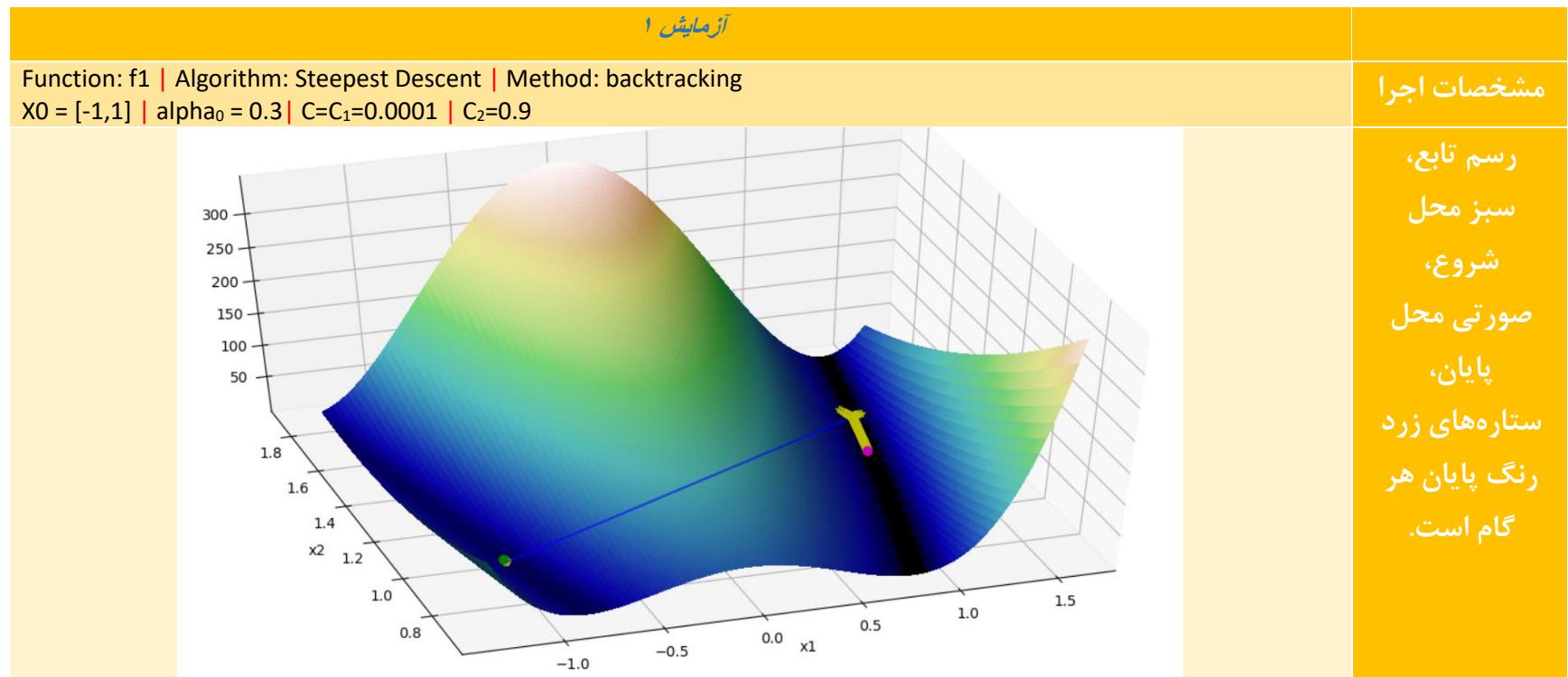
$$f(x_k + \alpha_k p_k) \leq f(x_k) + c_1 \alpha_k \nabla f_k^T p_k$$

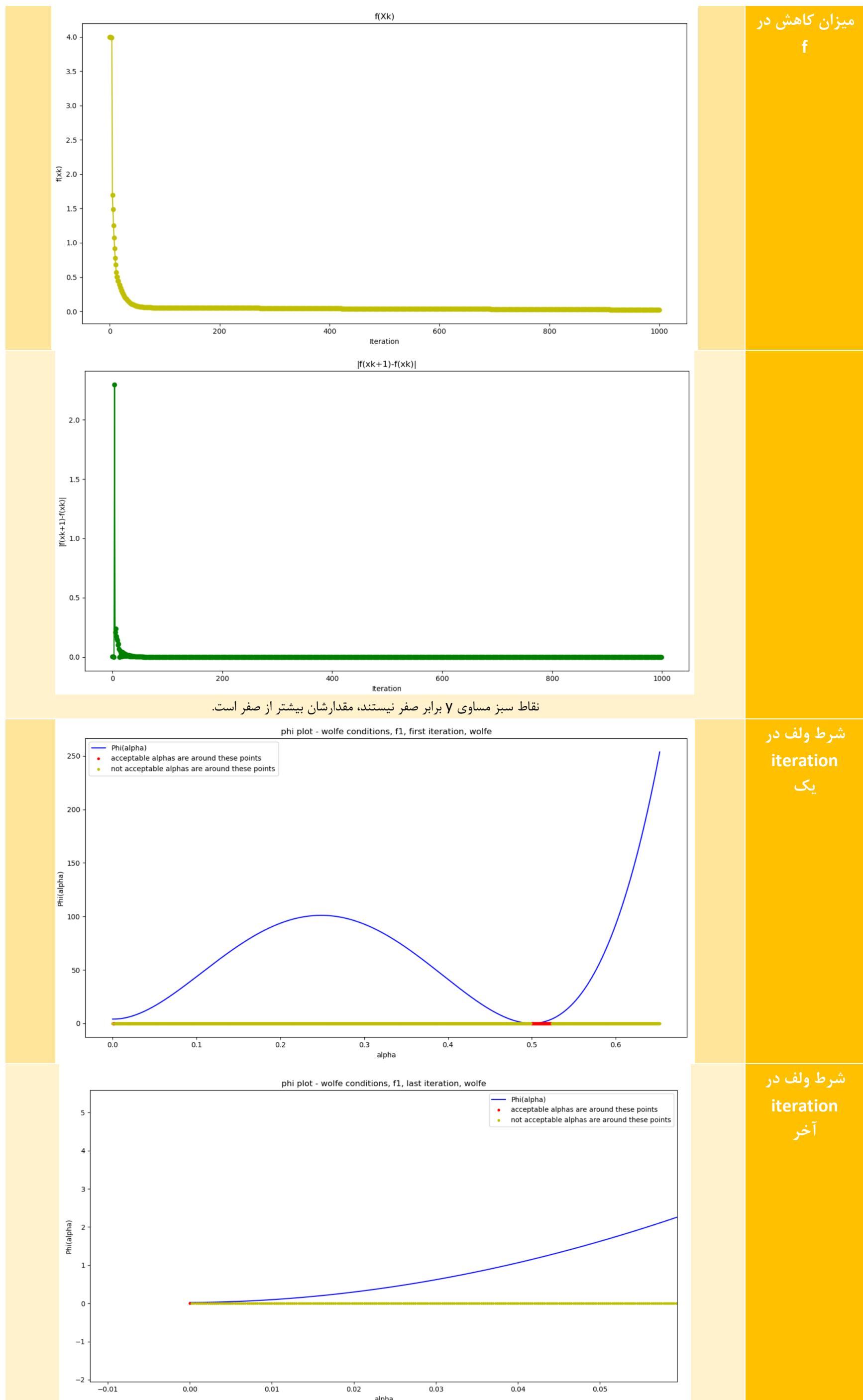
پارامتر c_1 در شرایط ول夫 و پارامتر c در شرایط گلدستین، میزان کاهش متناسب با گرادیان و آلفا را کنترل می‌کند. هر چه c_1 بیشتر باشد، کاهش بیشتری باید رخ دهد و پیدا کردن alpha که در شرایط صدق کند سخت‌تر می‌شود و تعداد آلفاهای مورد قبول کاهش می‌یابد.

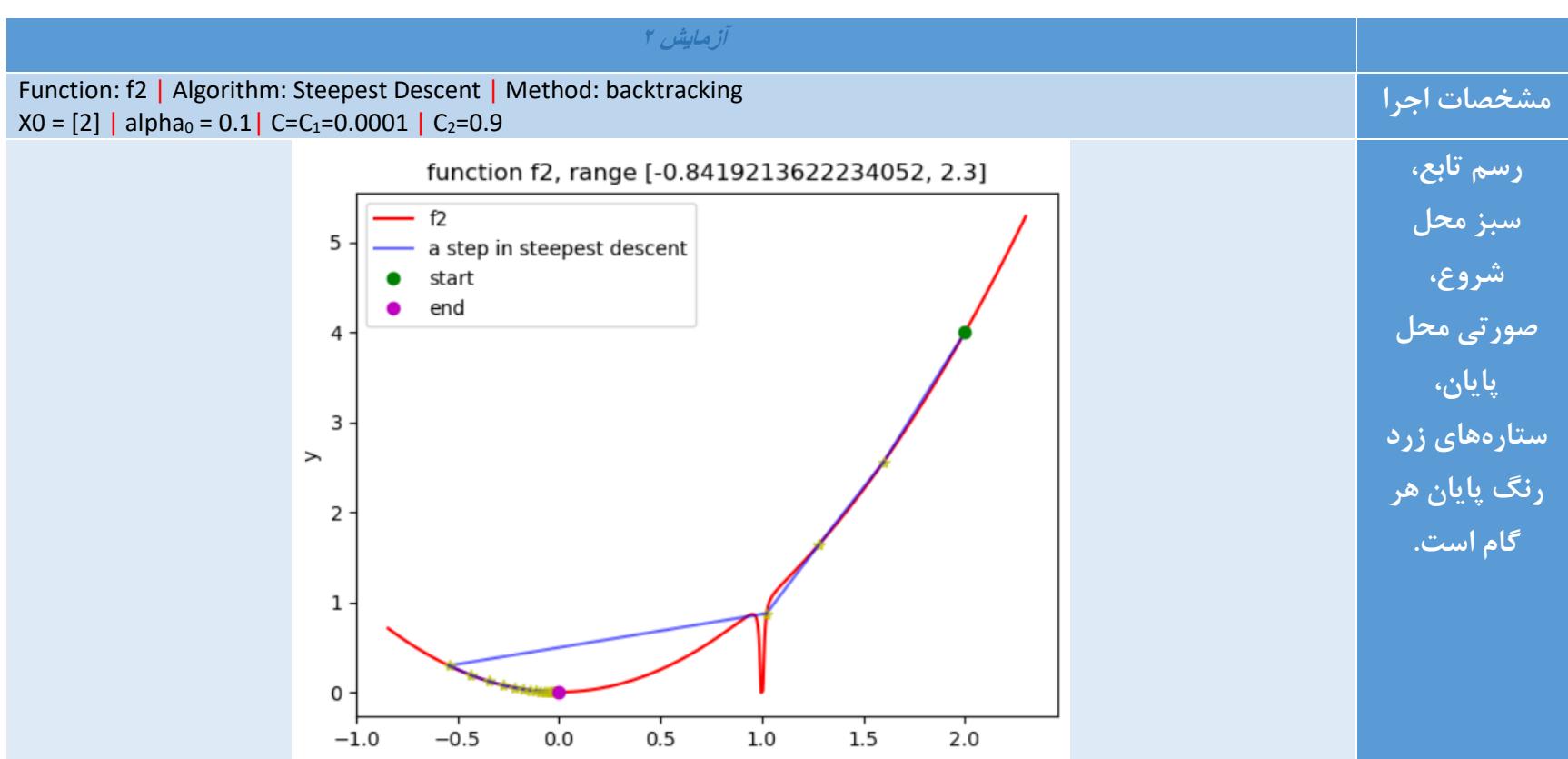
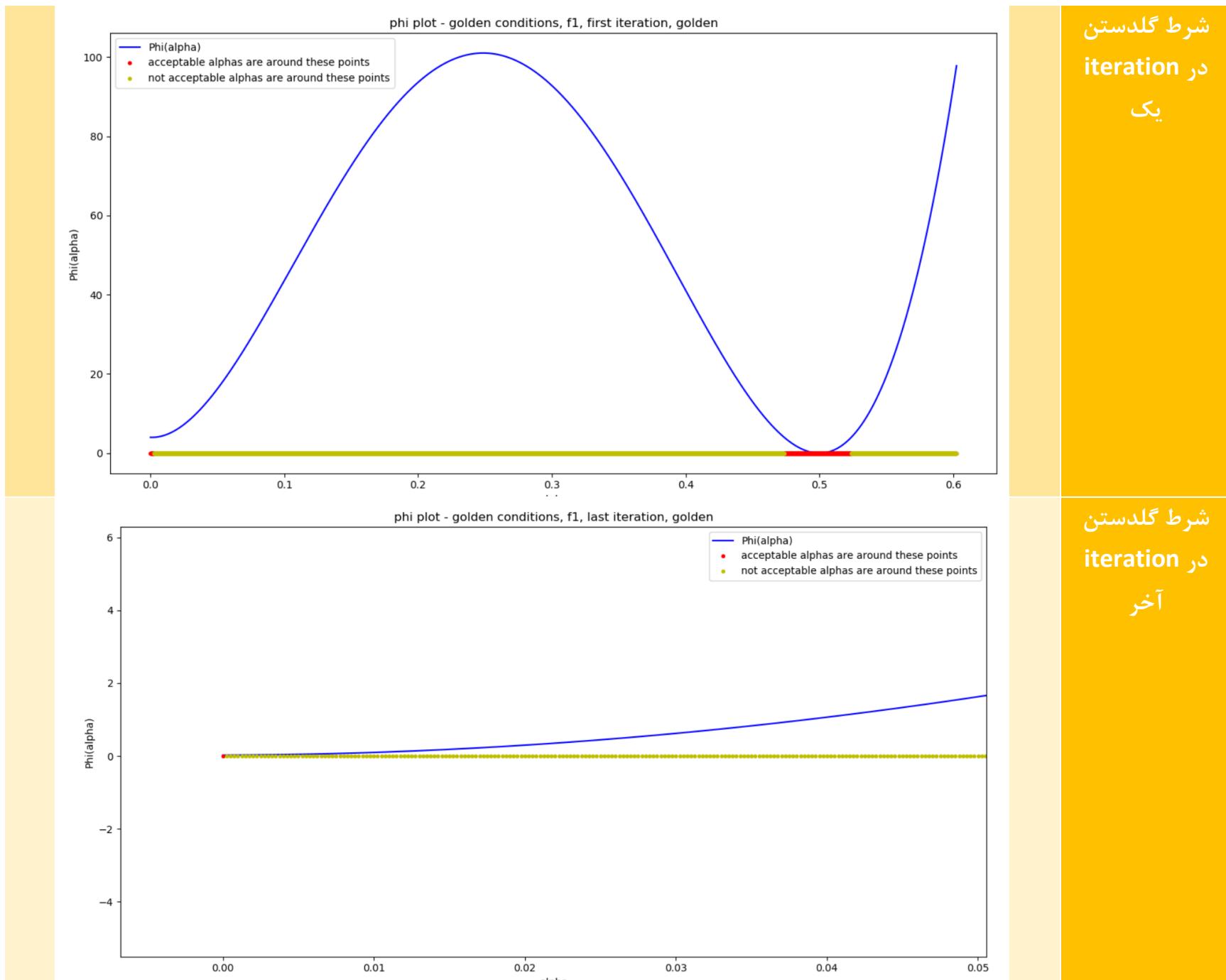
نامساوی سمت چپ ول夫، مشخص می‌کند که آلفاهایی مورد قبول است که باعث شود مشتق فی در نقطه آلفا برابر با صفر ضرب در c_2 شود. این نامساوی بیان می‌کند اگر مشتق فی در یک آلفا نسبت به مشتق فی در صفر کمتر است، احتمال اینکه به یک آلفا بهتر بررسیم هست پس آن آلفاهای را قبول نمی‌کند. c_2 این شرط را کنترل می‌کند.

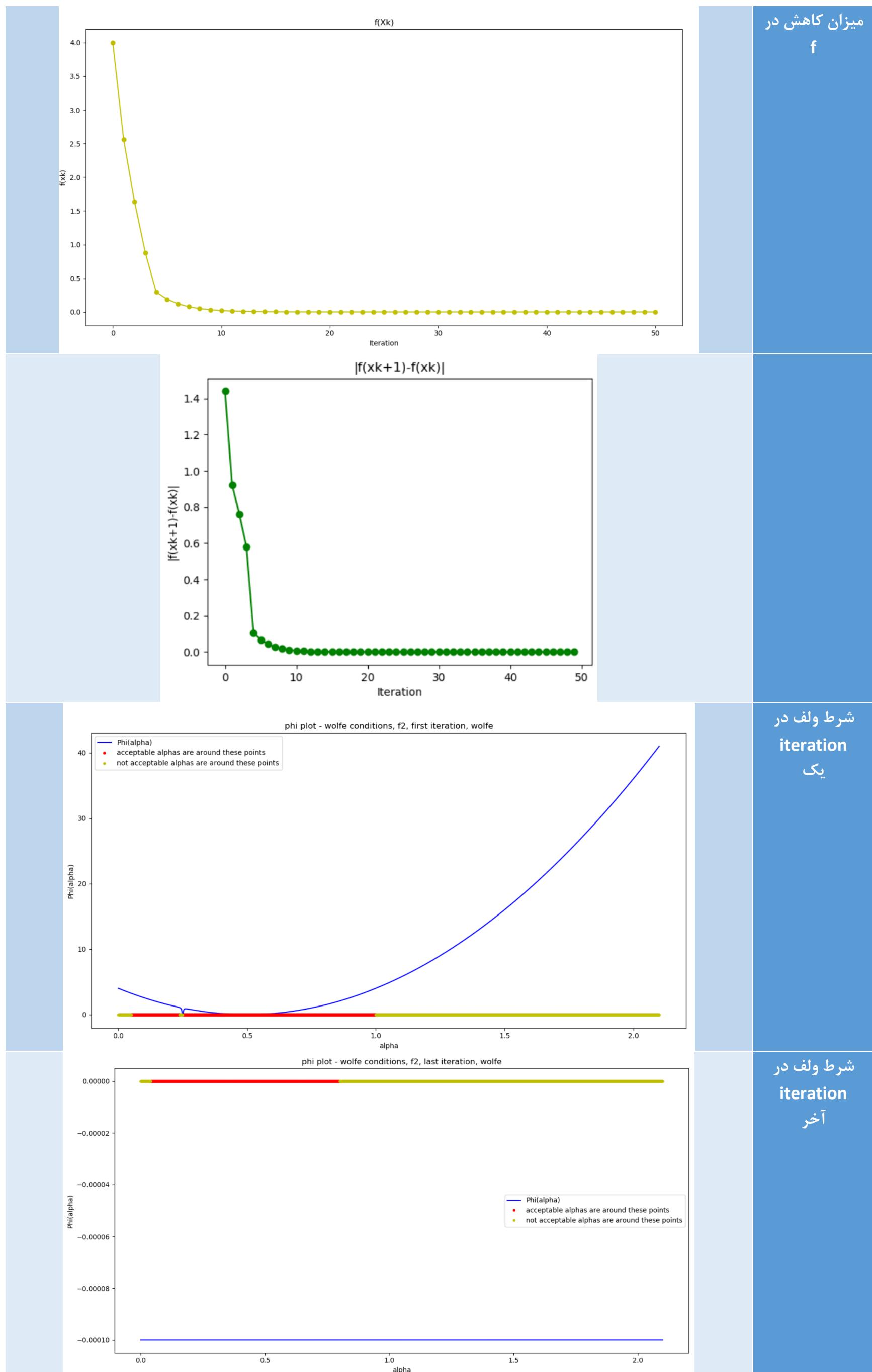
طبق توضیحاتی که داده شد، برای c_1 و c باید یک مقدار کوچک در نظر گرفت، در کتاب نوسداal برای c_1 مقدار ۱۰۰۰۰۱ و برای c_2 ۰،۹ پیشنهاد شده است، برای c ۰،۰۰۰۱ پیشنهاد شده است.

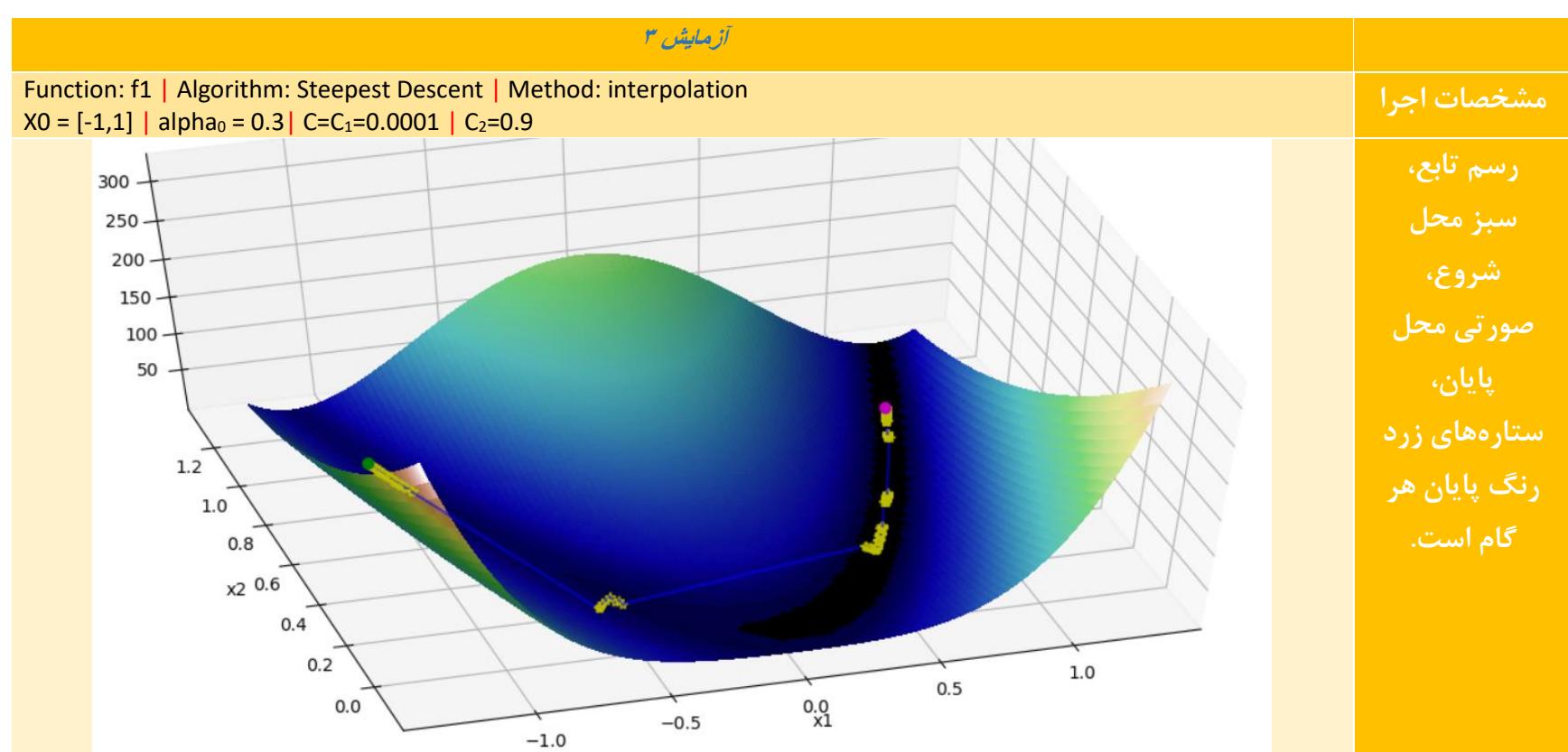
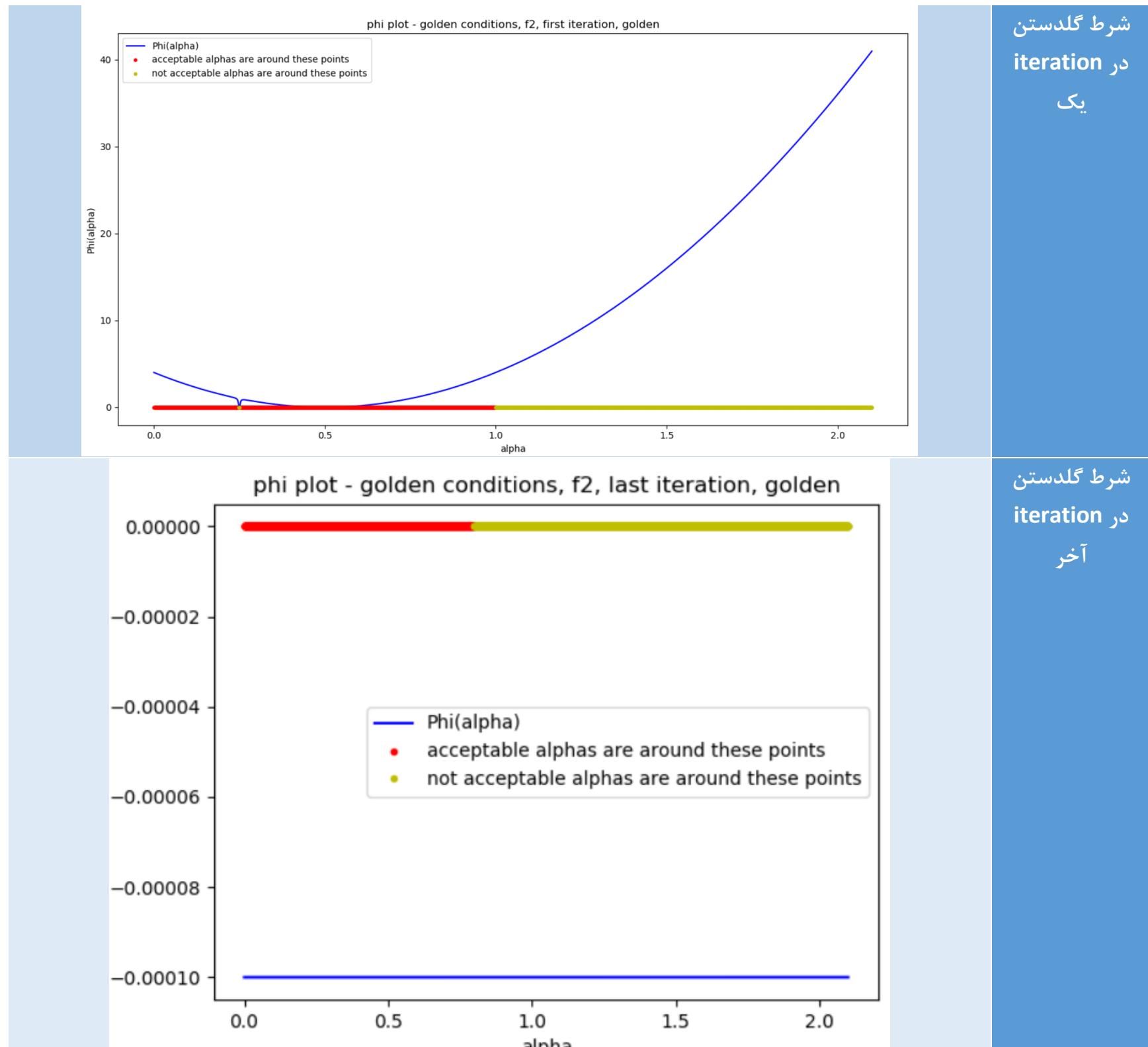
در ادامه به ازای روش‌های Steepest Descent و Quasi-Newton و Backtracking و Interpolation، تابع‌های f_1 و f_2 و روش‌های f_1 و f_2 عمل پیدا کردن مینیمم را انجام می‌دهیم و بازه‌های قابل قبول آلفا و سایر نتایج آزمایش‌های مختلف با پارامترهایی که به آن‌ها اشاره شد را مشاهده می‌کنید که نتایج درستی پارامترهای انتخاب شده را نمایش می‌دهد.

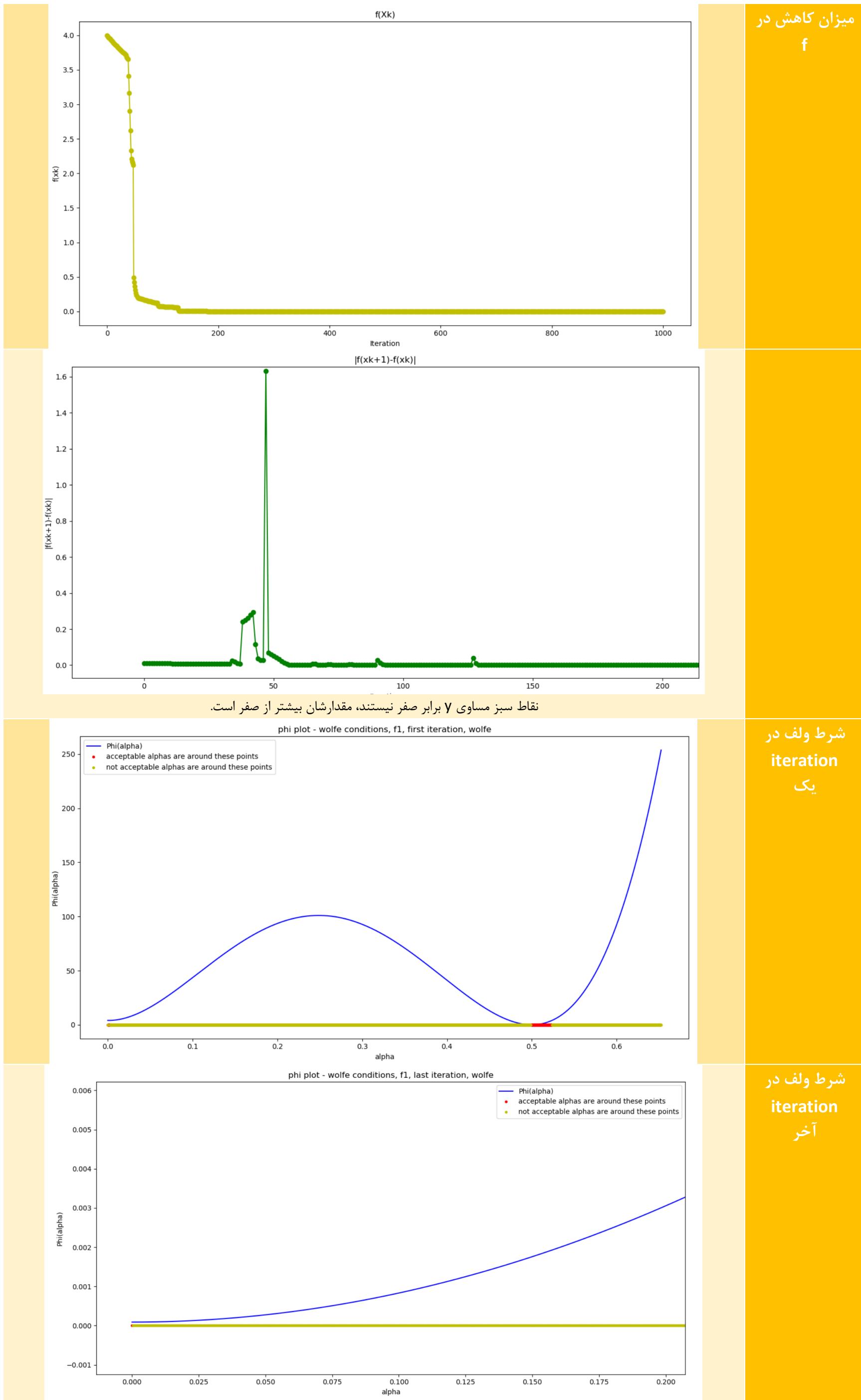

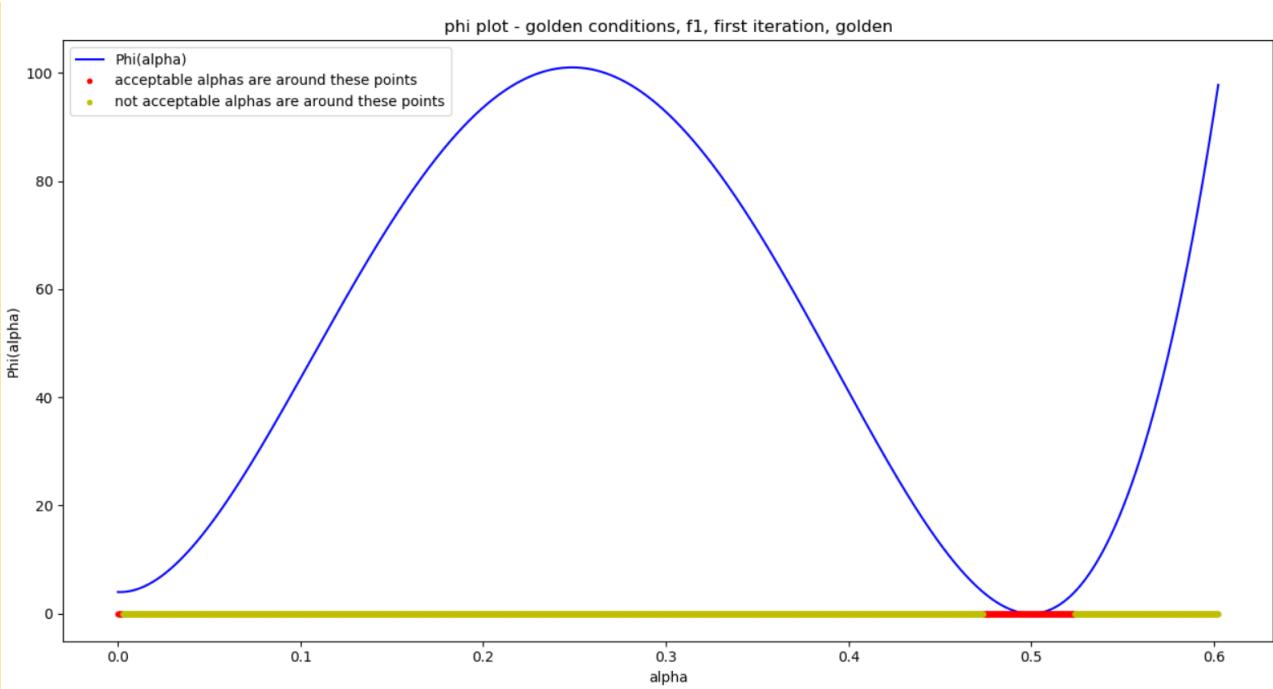

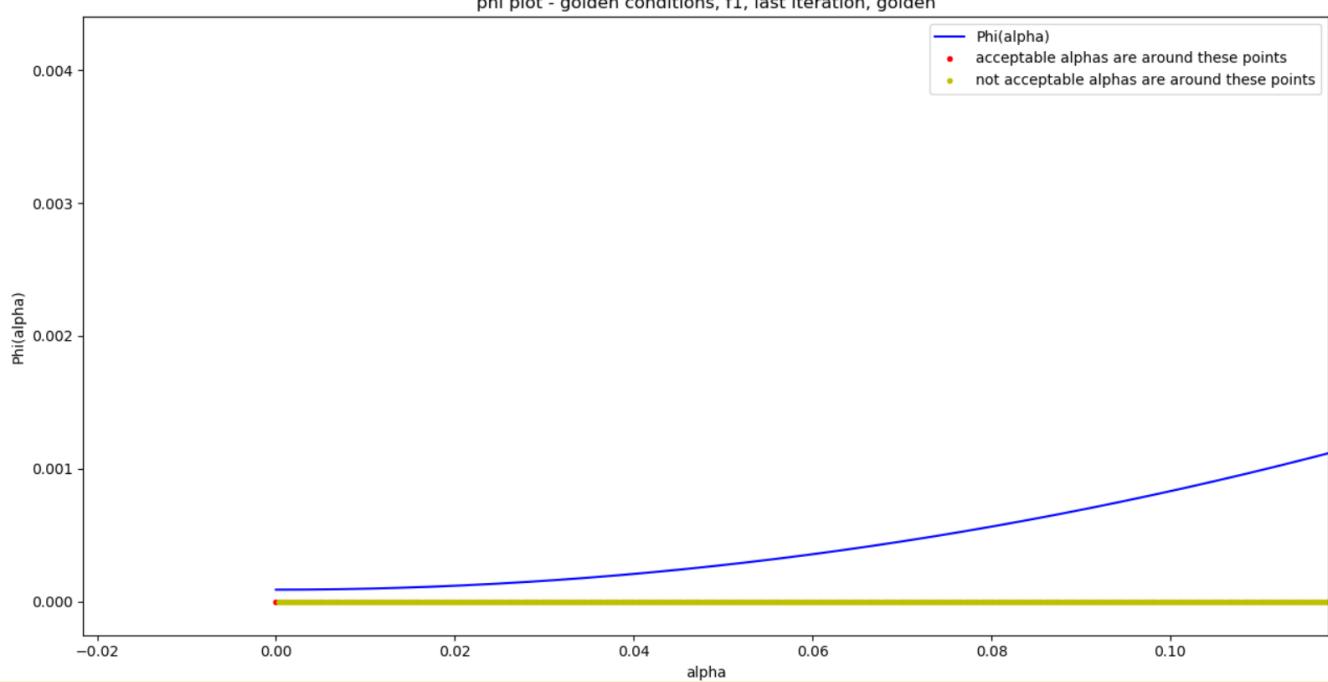

شرط گلدن
iteration در یک

شرط گلدن
iteration در آخر

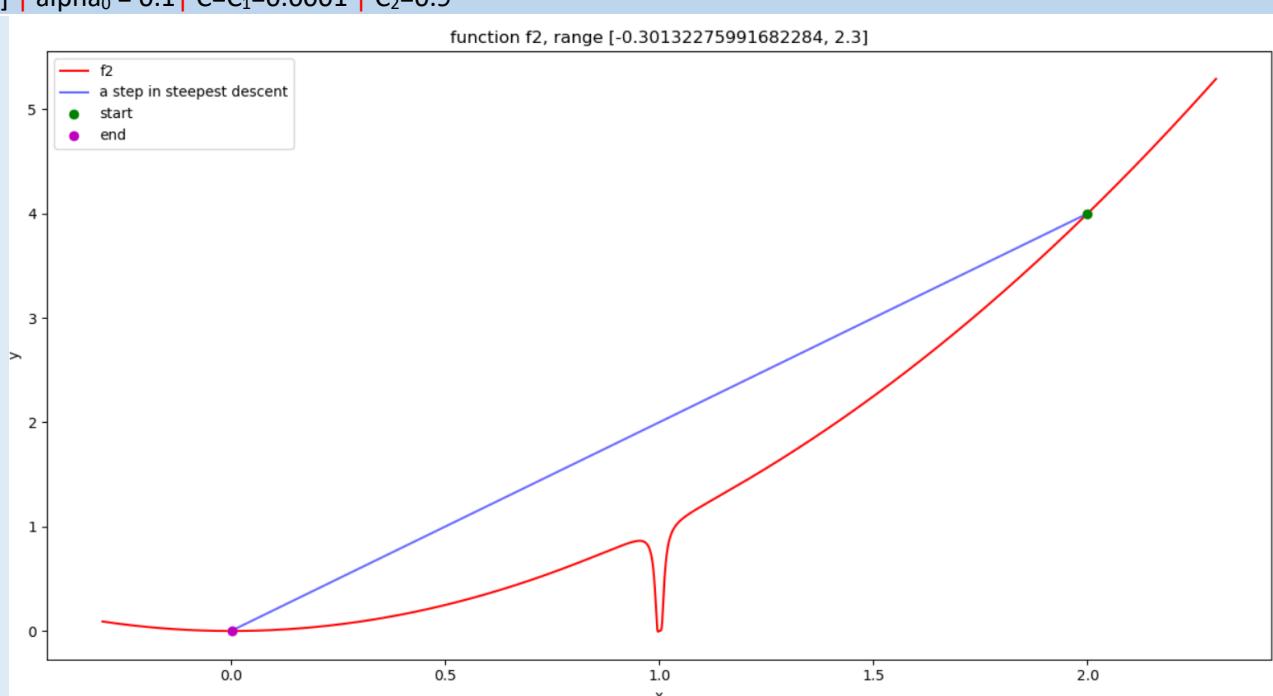

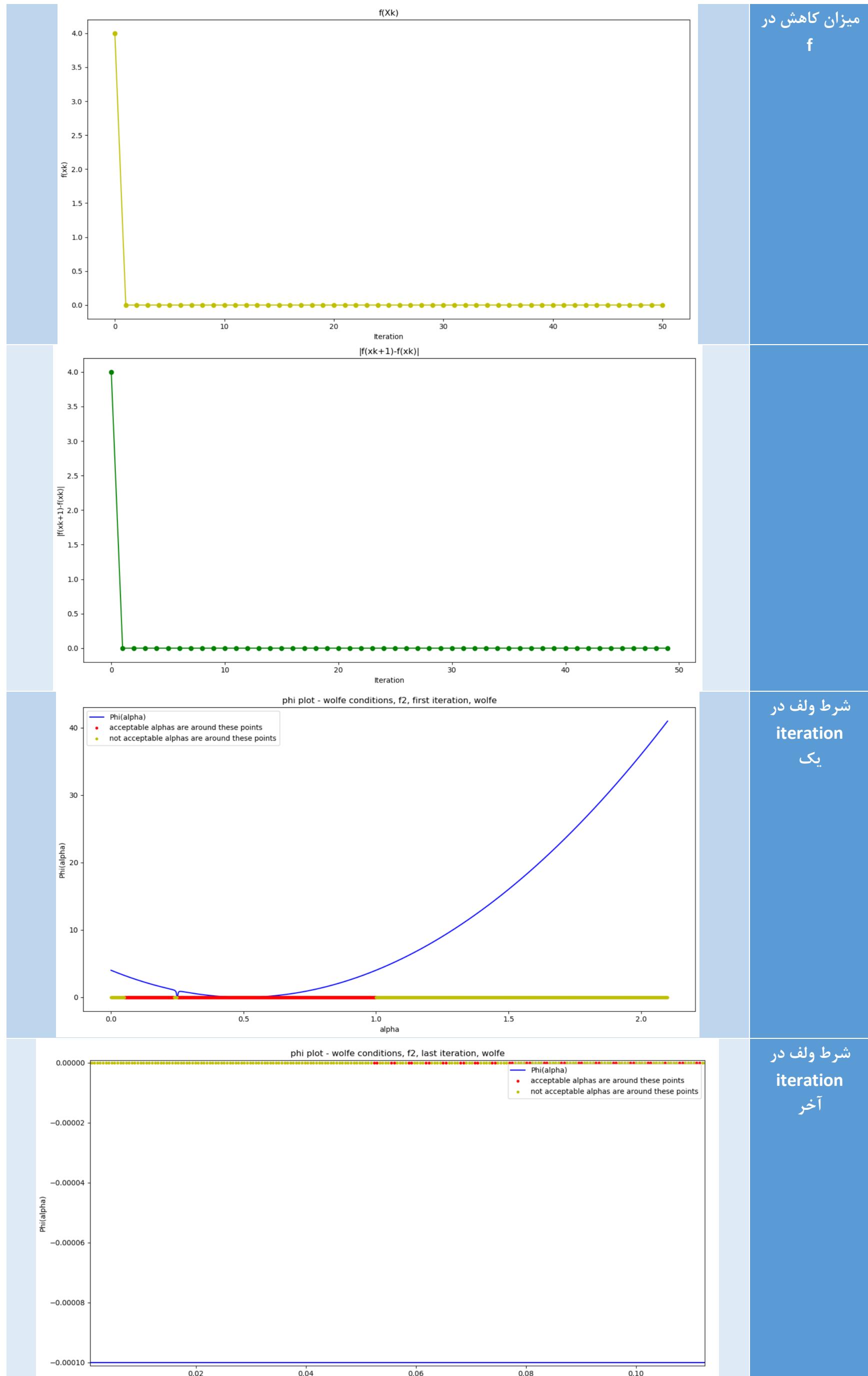
آزمایش ۴

Function: f2 | Algorithm: Steepest Descent | Method: Interpolation
 $X_0 = [2]$ | $\alpha_{0,0} = 0.1$ | $C=C_1=0.0001$ | $C_2=0.9$

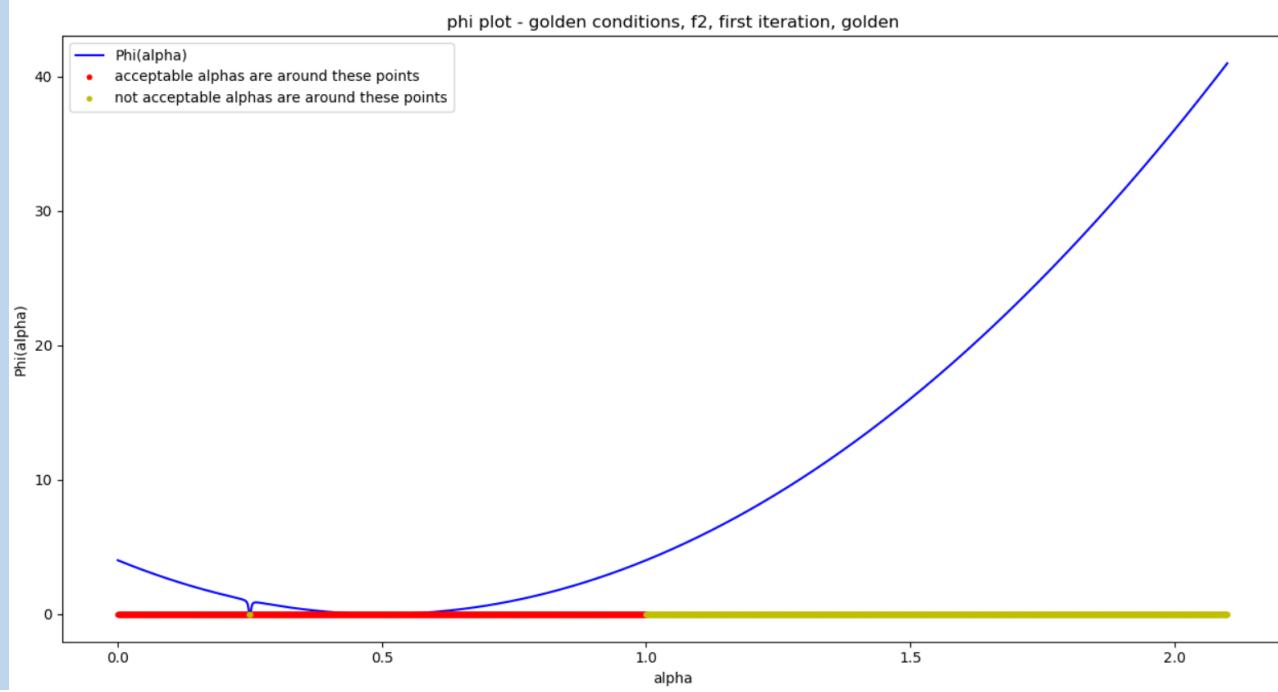
مشخصات اجرا

رسم تابع،
 سبز محل
 شروع،
 صورتی محل
 پایان،
 ستاره‌های زرد
 رنگ پایان هر
 گام است.

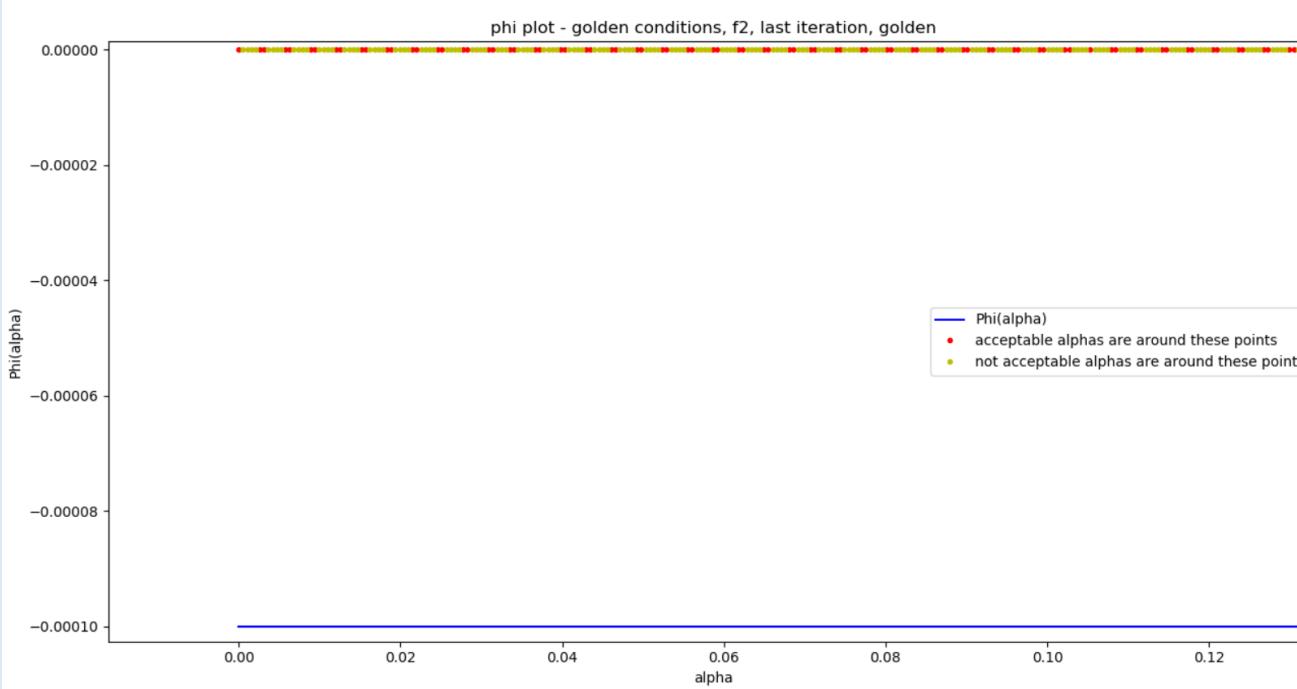

شرط گلدن
iteration در
یک

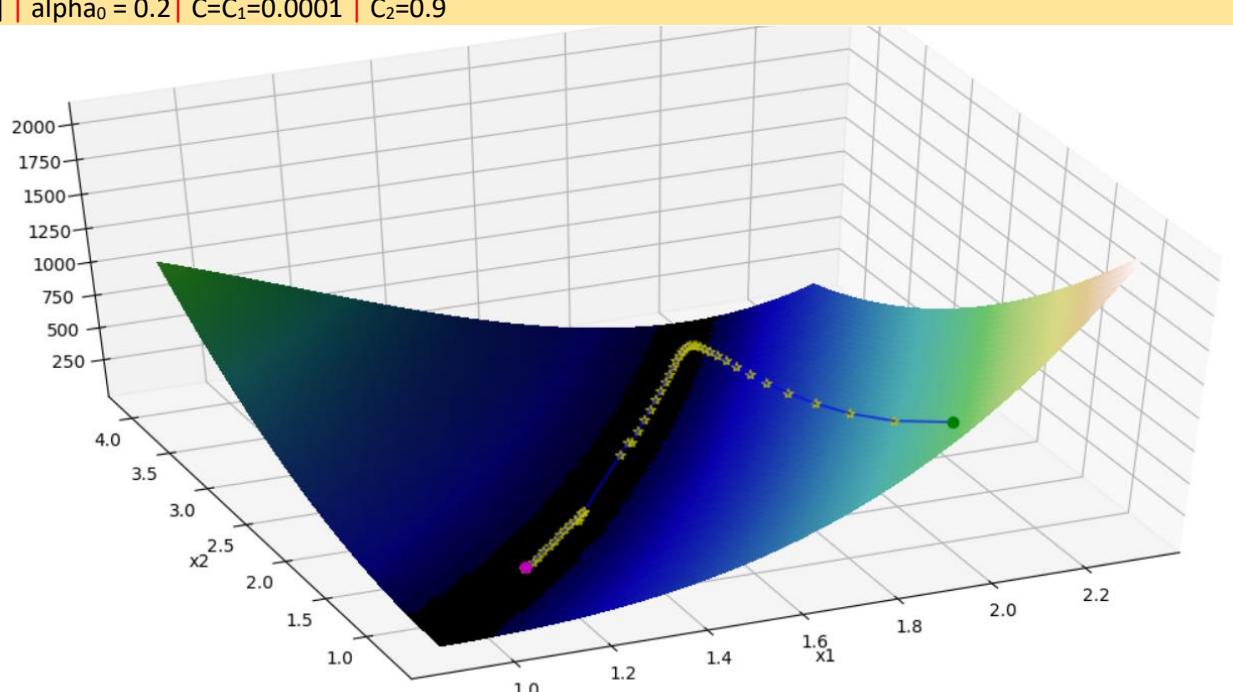
شرط گلدن
iteration در
آخر

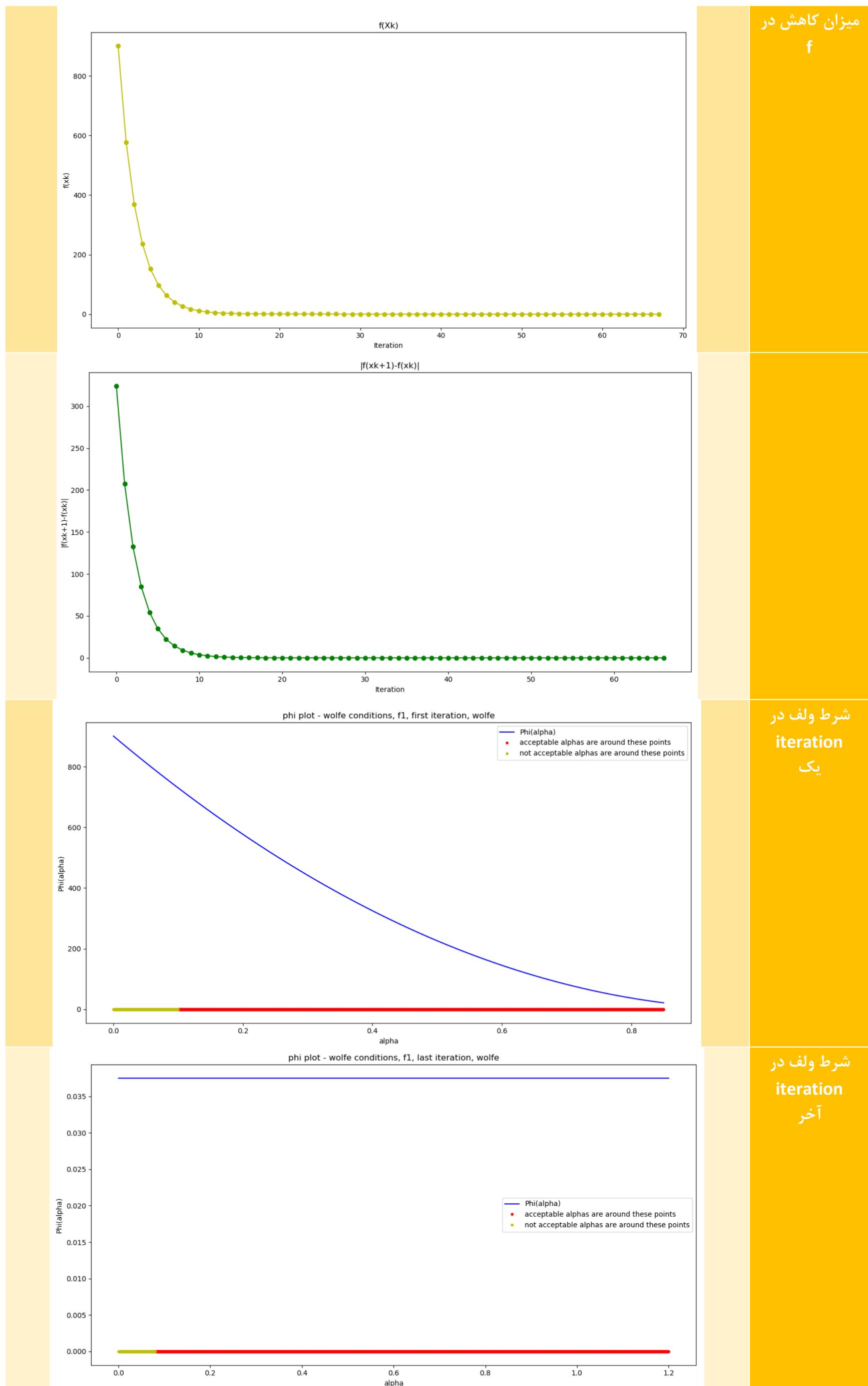

آزمایش ۵

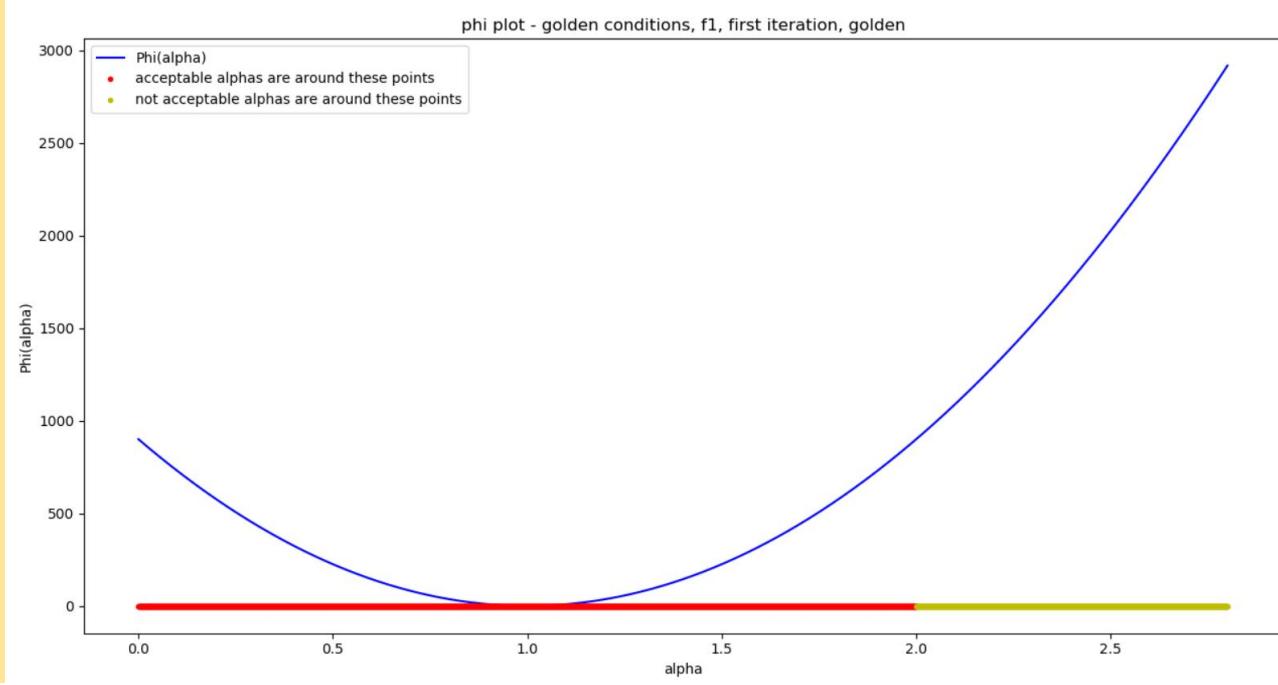
Function: f_1 | Algorithm : Quasi-Newton | Method: backtracking
 $X_0 = [-1, 1]$ | $\alpha_{0,0} = 0.2$ | $C=C_1=0.0001$ | $C_2=0.9$

مشخصات اجرا
 رسم تابع،
 سبز محل
 شروع،
 صورتی محل
 پایان،
 ستاره‌های زرد
 رنگ پایان هر
 گام است.

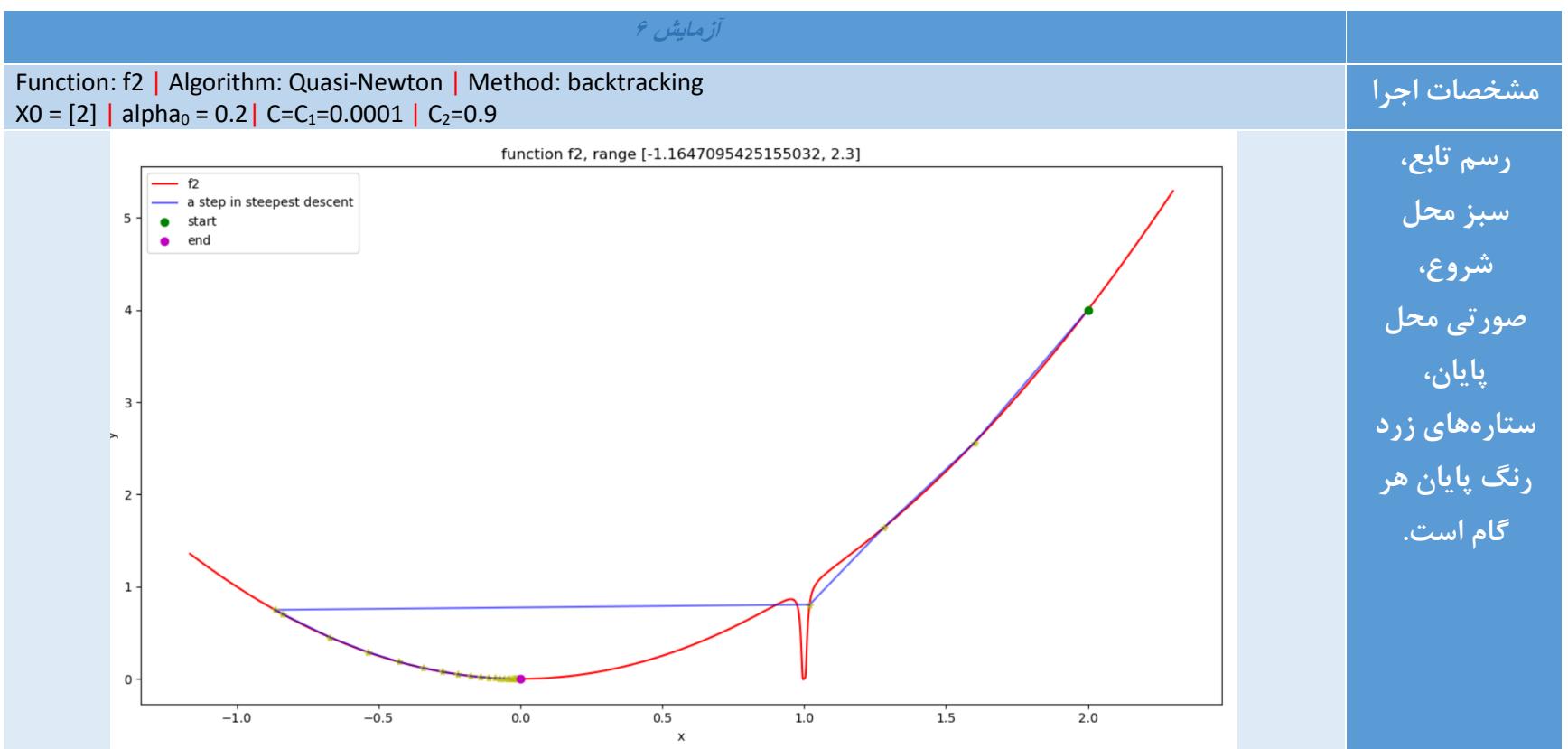
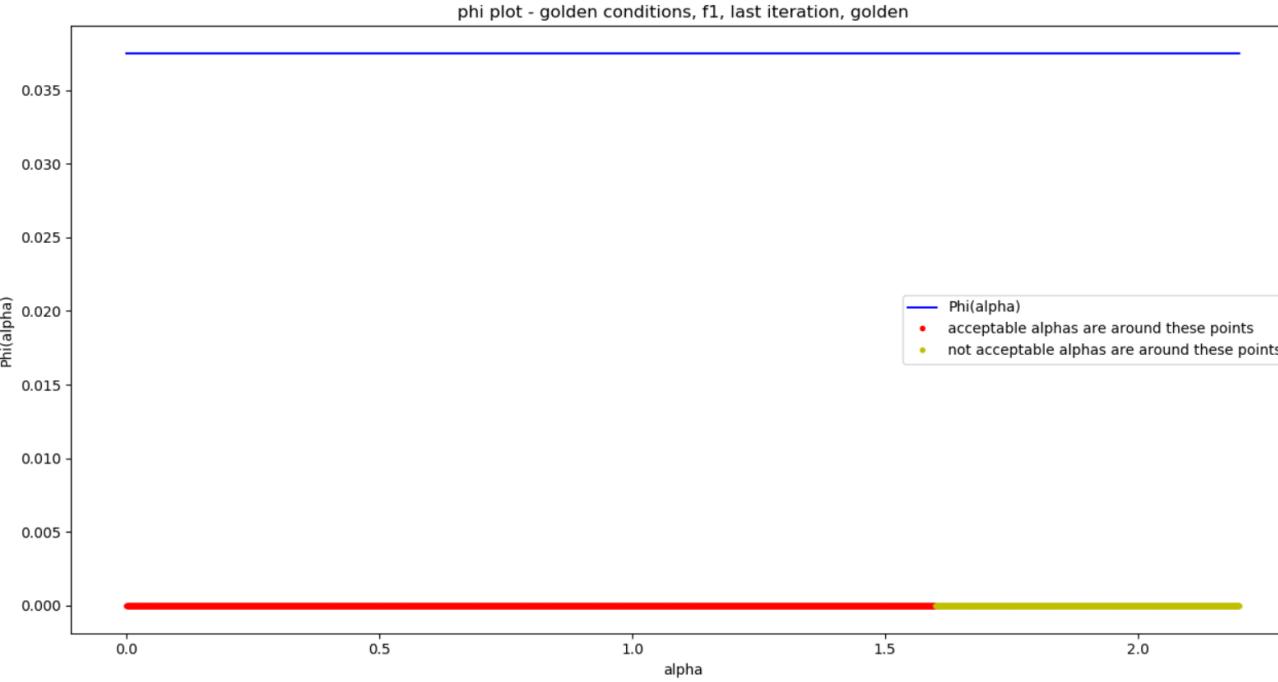

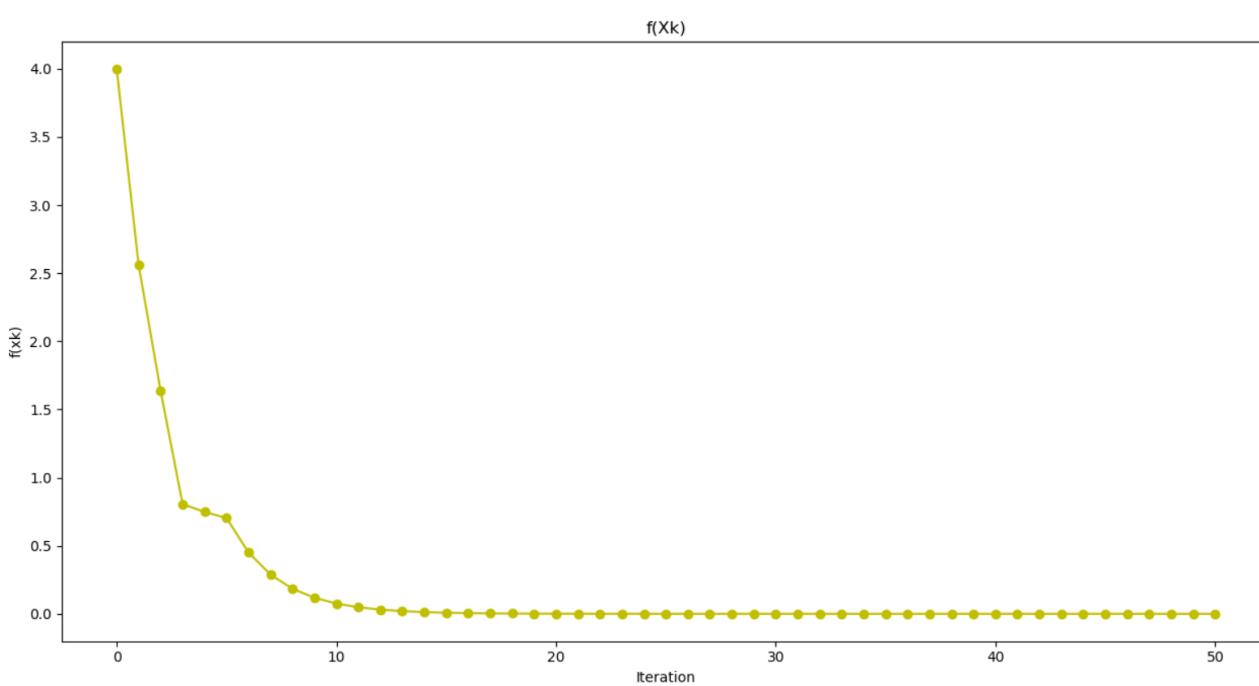

شرط گلدن
iteration در یک

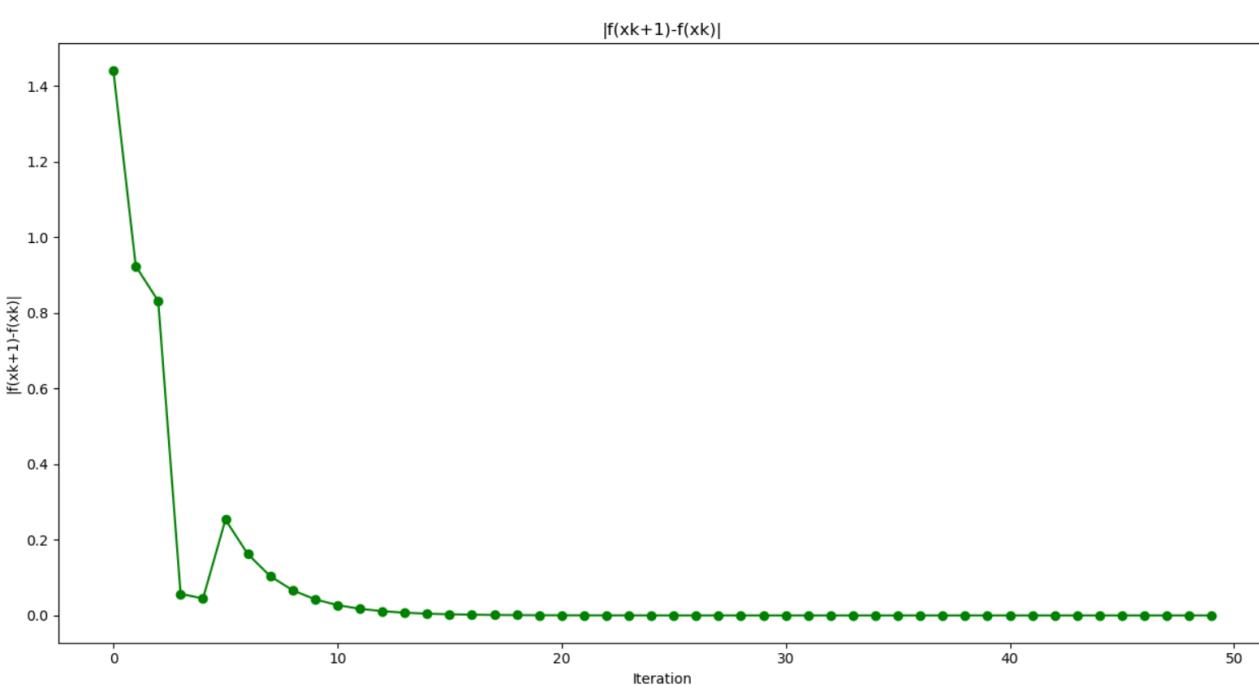

شرط گلدن
iteration در آخر

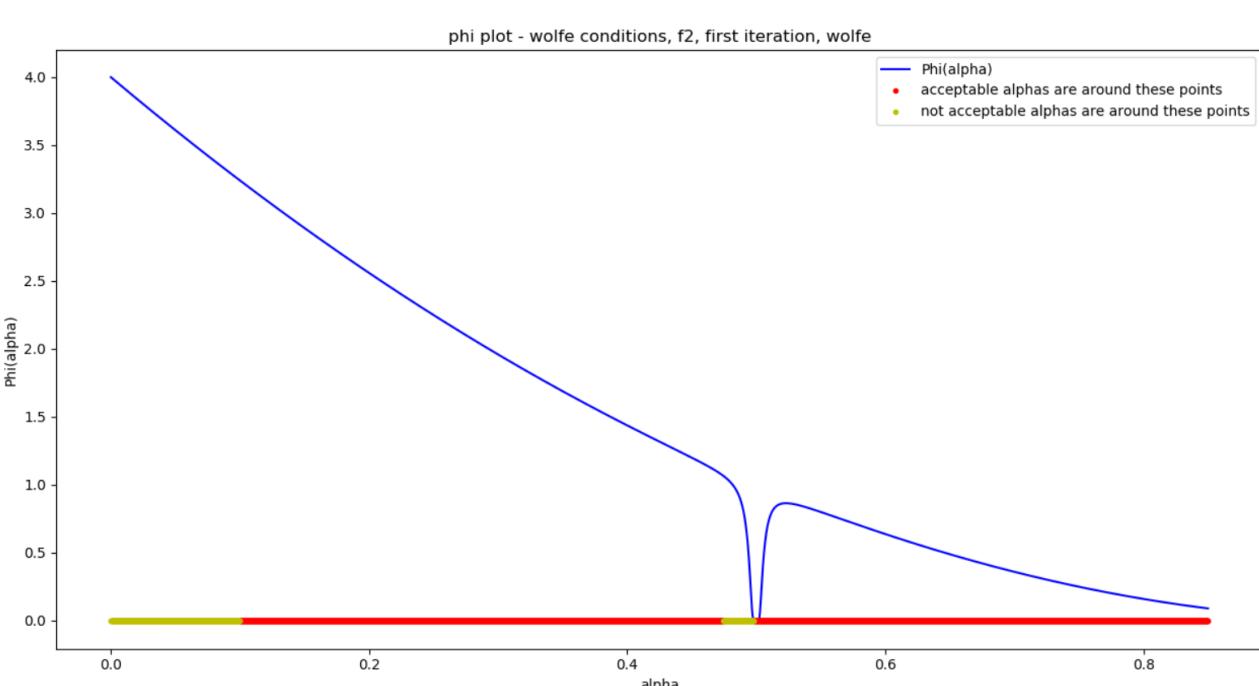

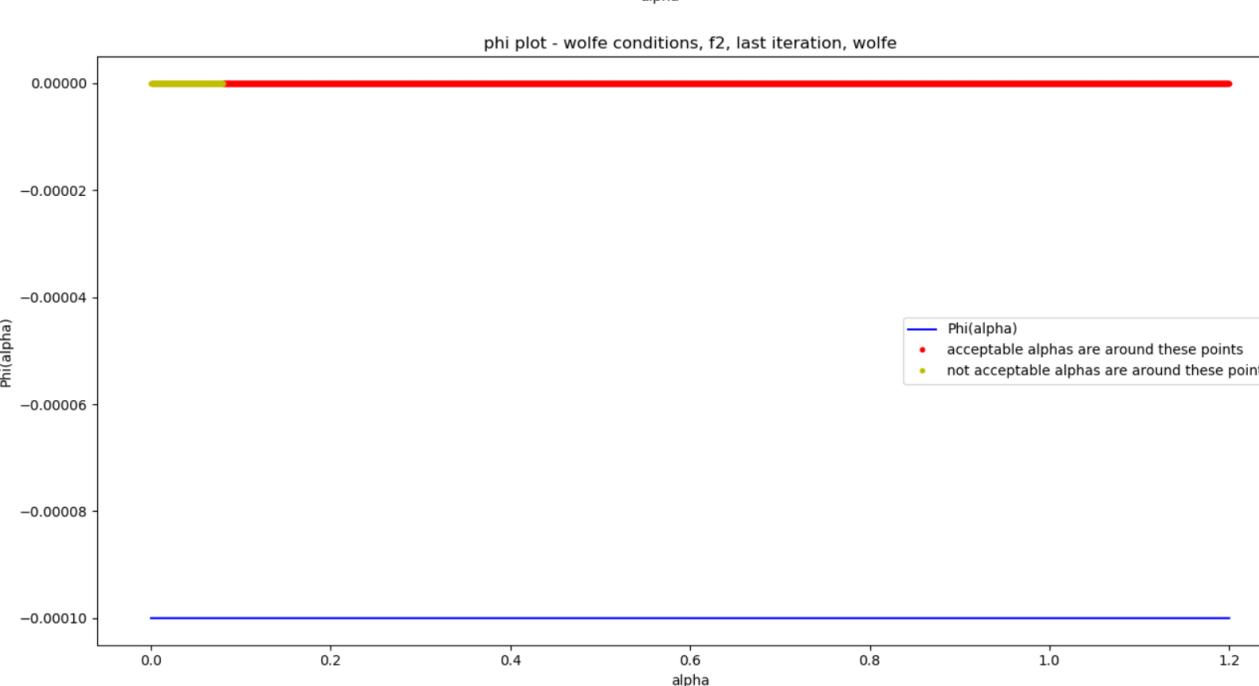
میزان کاهش در
f

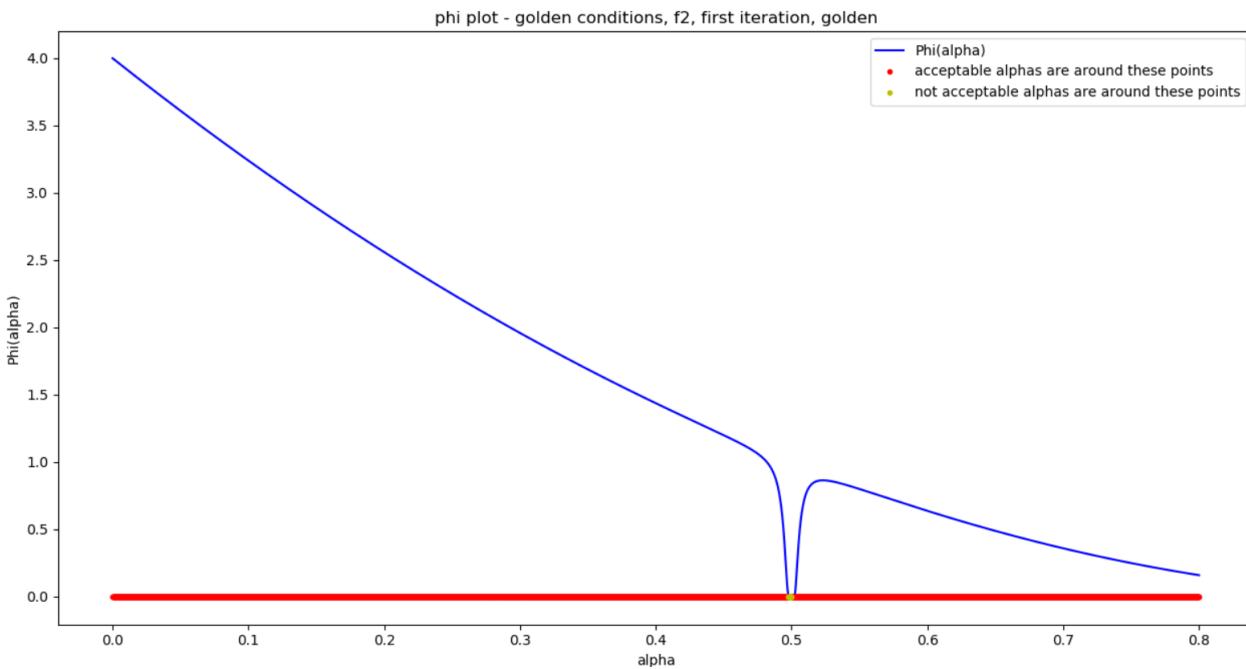
شرط ولف در iteration یک

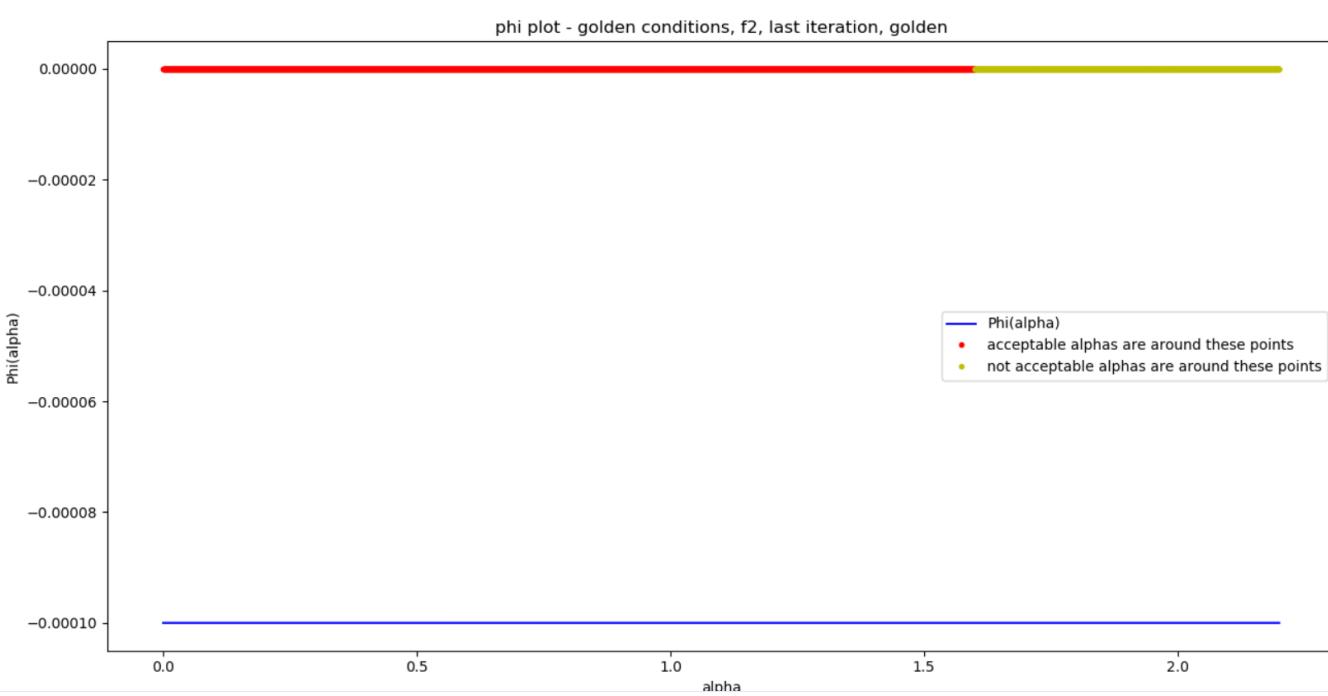
شرط ولف در iteration آخر

شرط گلدن
iteration در
یک

شرط گلدن
iteration در
آخر

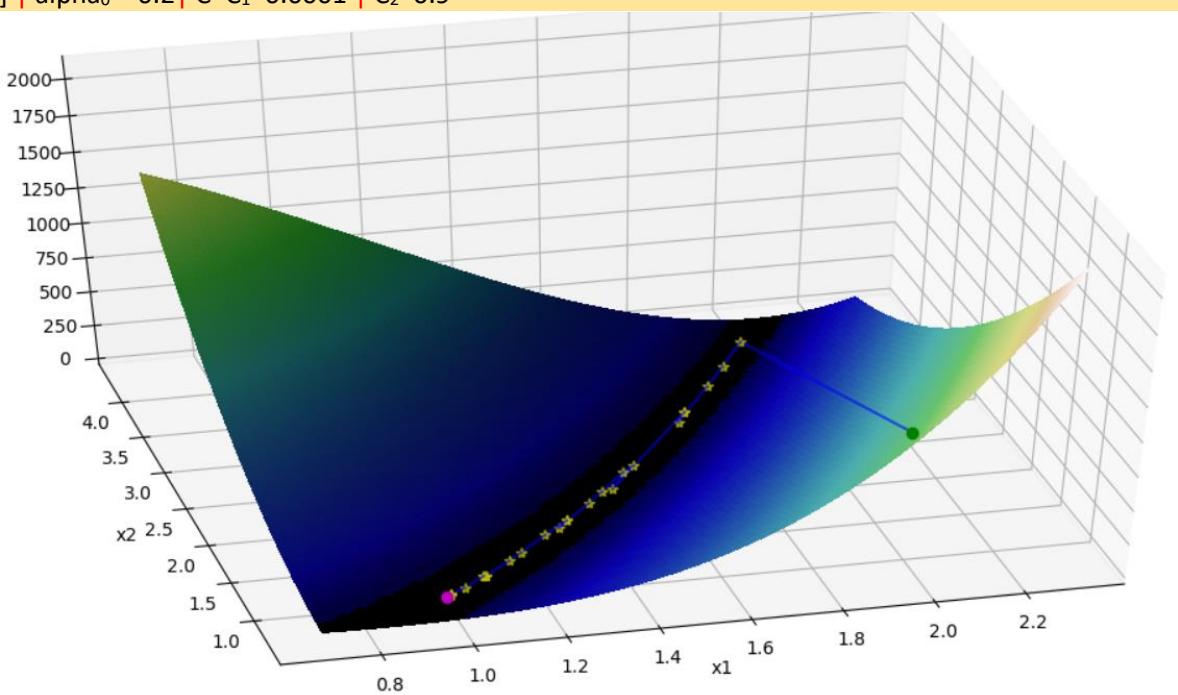

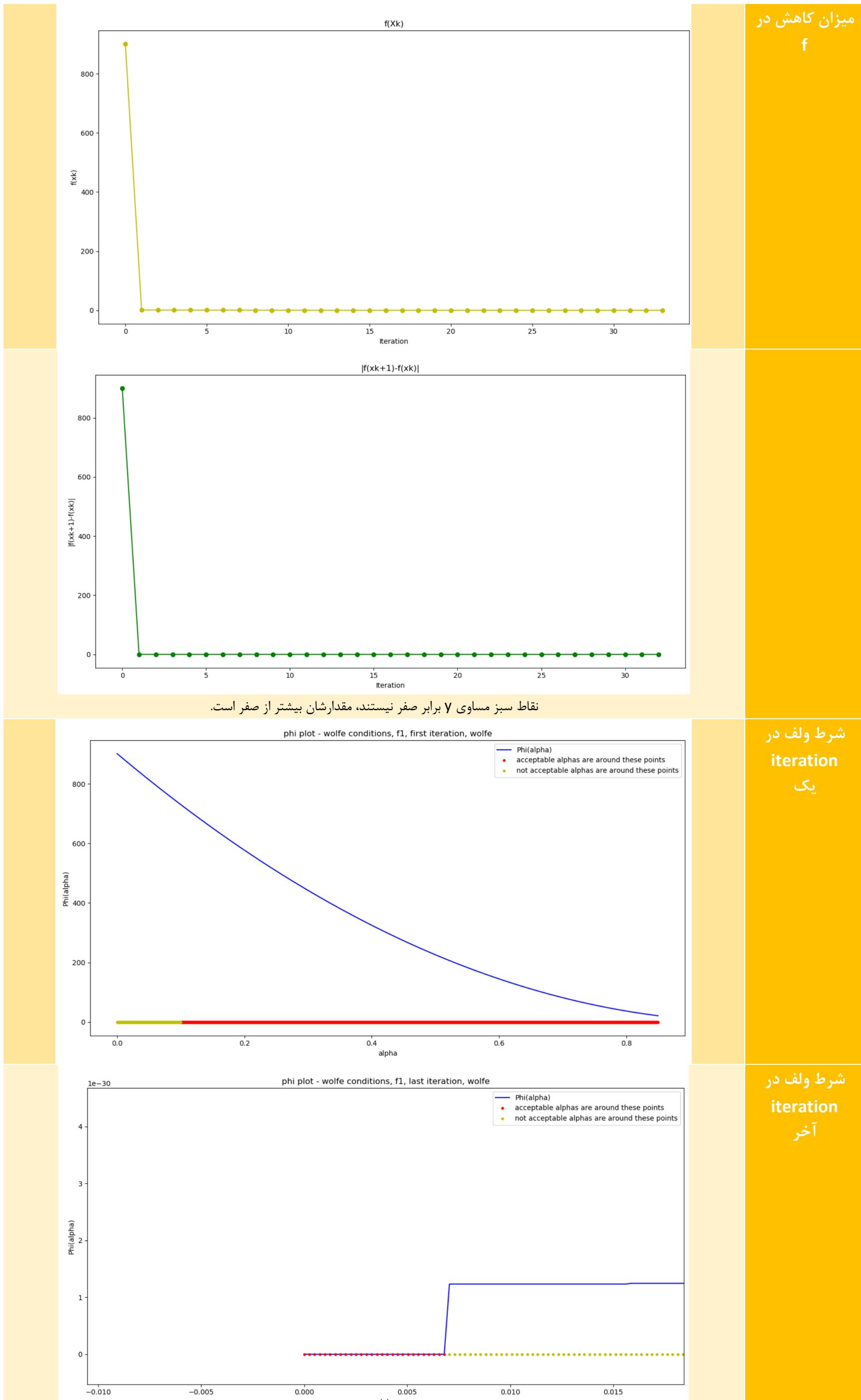
آزمایش ۷

Function: f_1 | Algorithm : Quasi-Newton | Method: Interpolation
 $X_0 = [-1,1]$ | $\alpha_{0,1} = 0.2$ | $C=C_1=0.0001$ | $C_2=0.9$

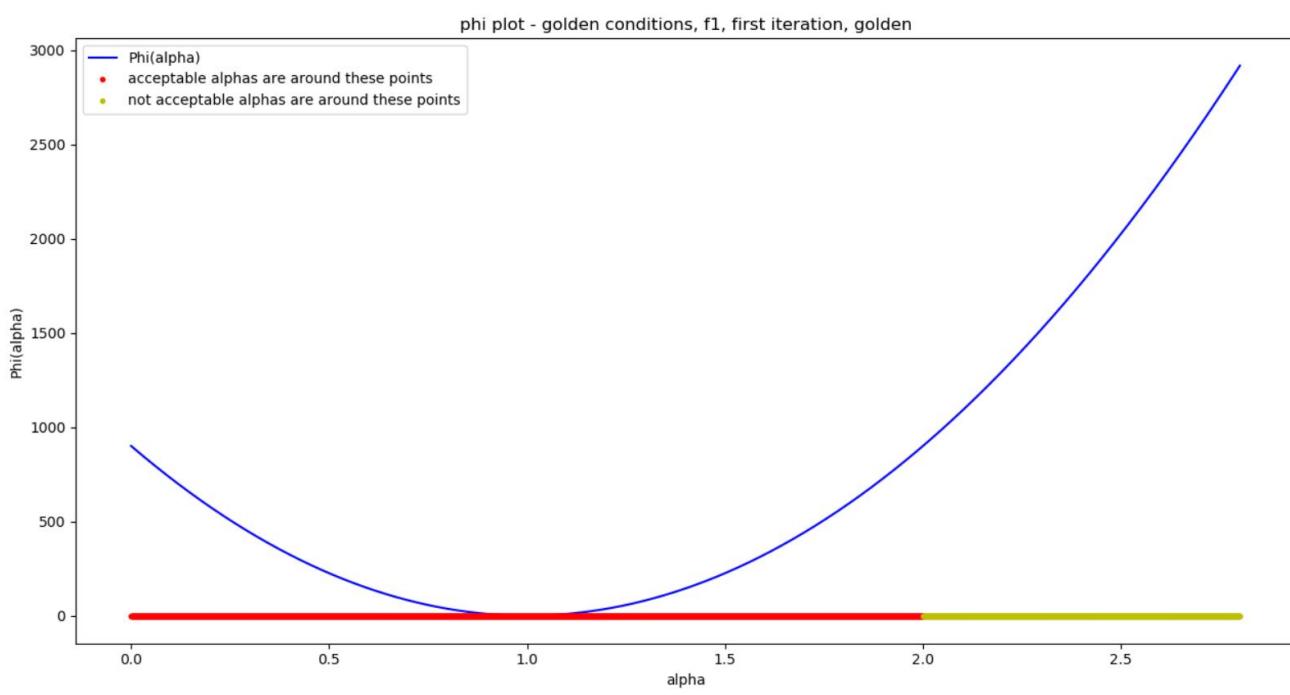
مشخصات اجرا

رسم تابع،
سوز محل
شروع،
صورتی محل
پایان،
ستاره‌های زرد
رنگ پایان هر
گام است.

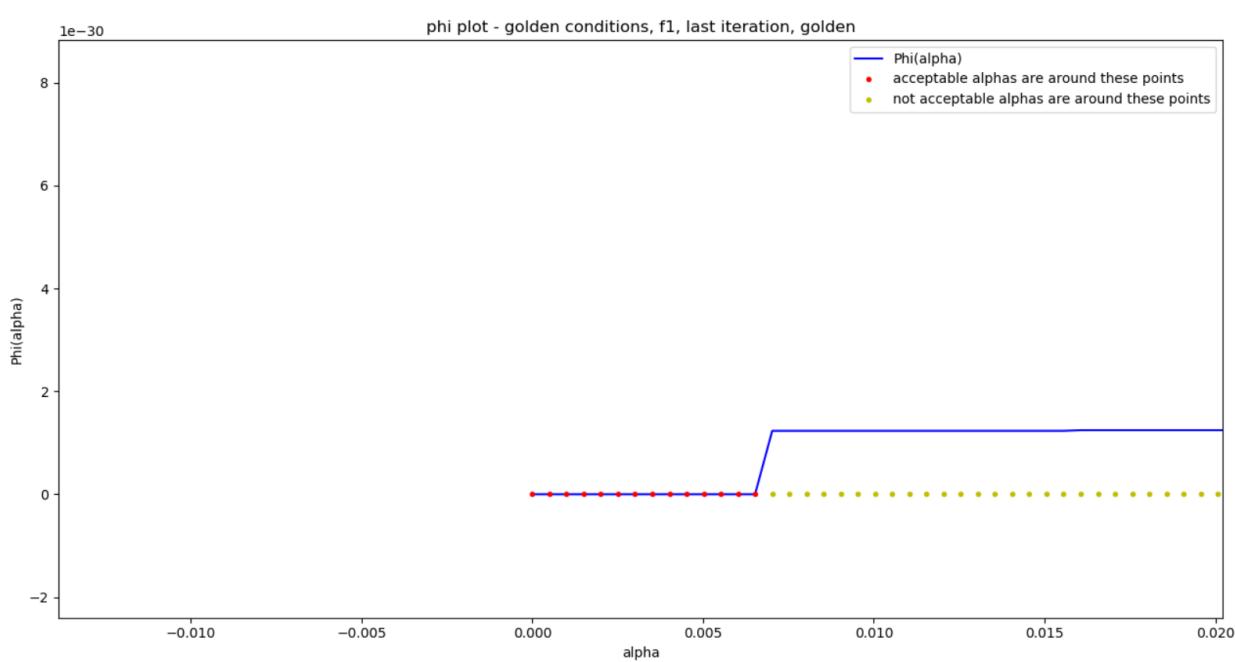

شرط گلدن
iteration در يك

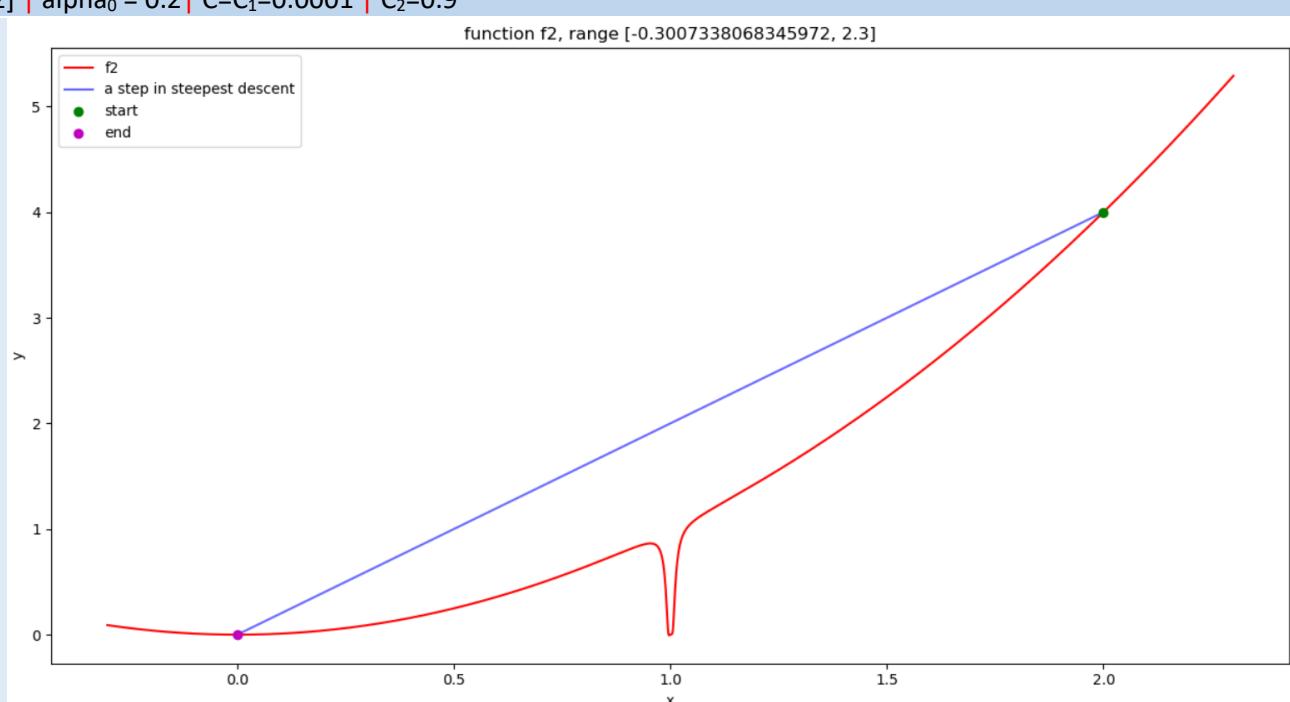
شرط گلدن
iteration در آخر

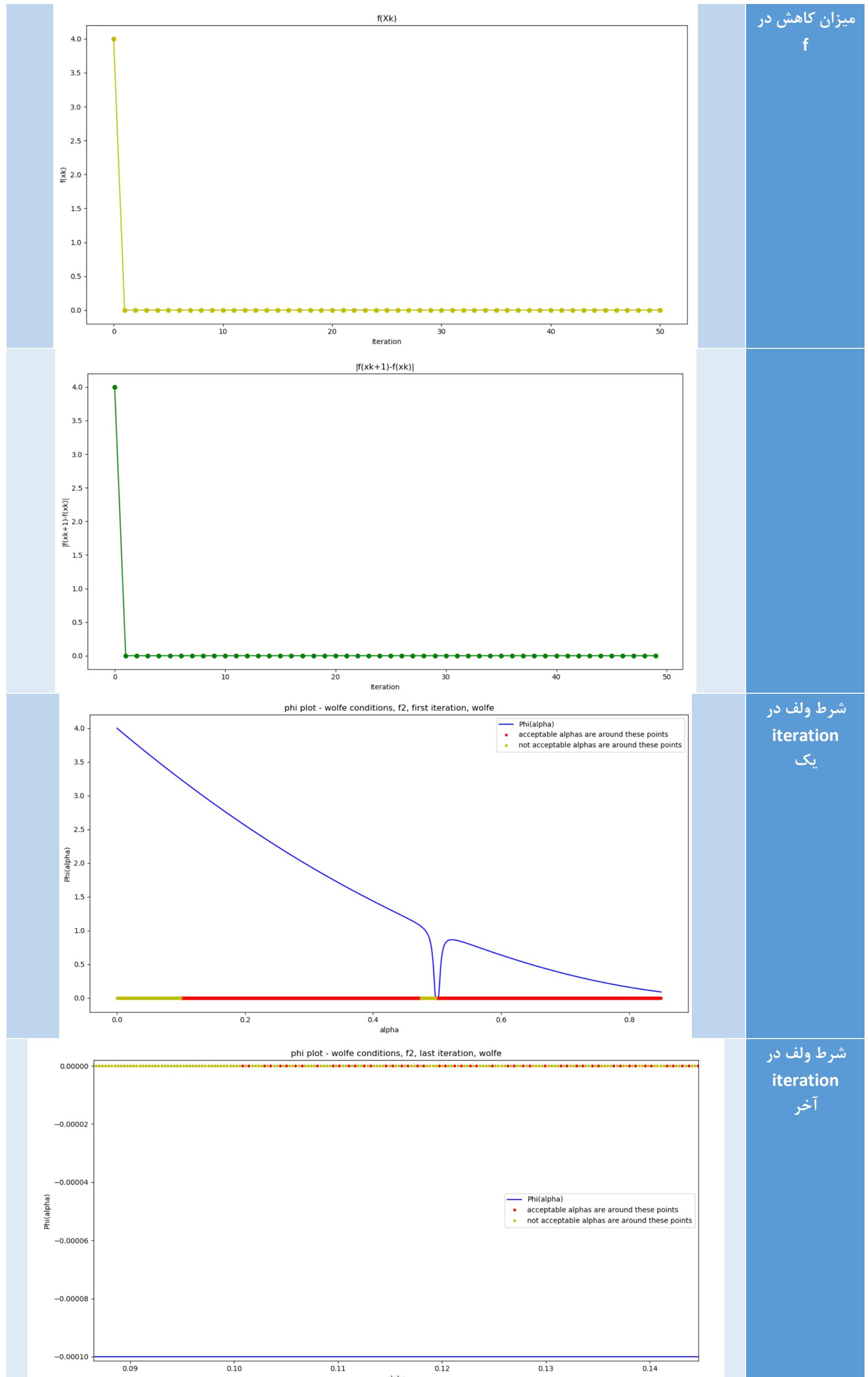
آزمایش ۸

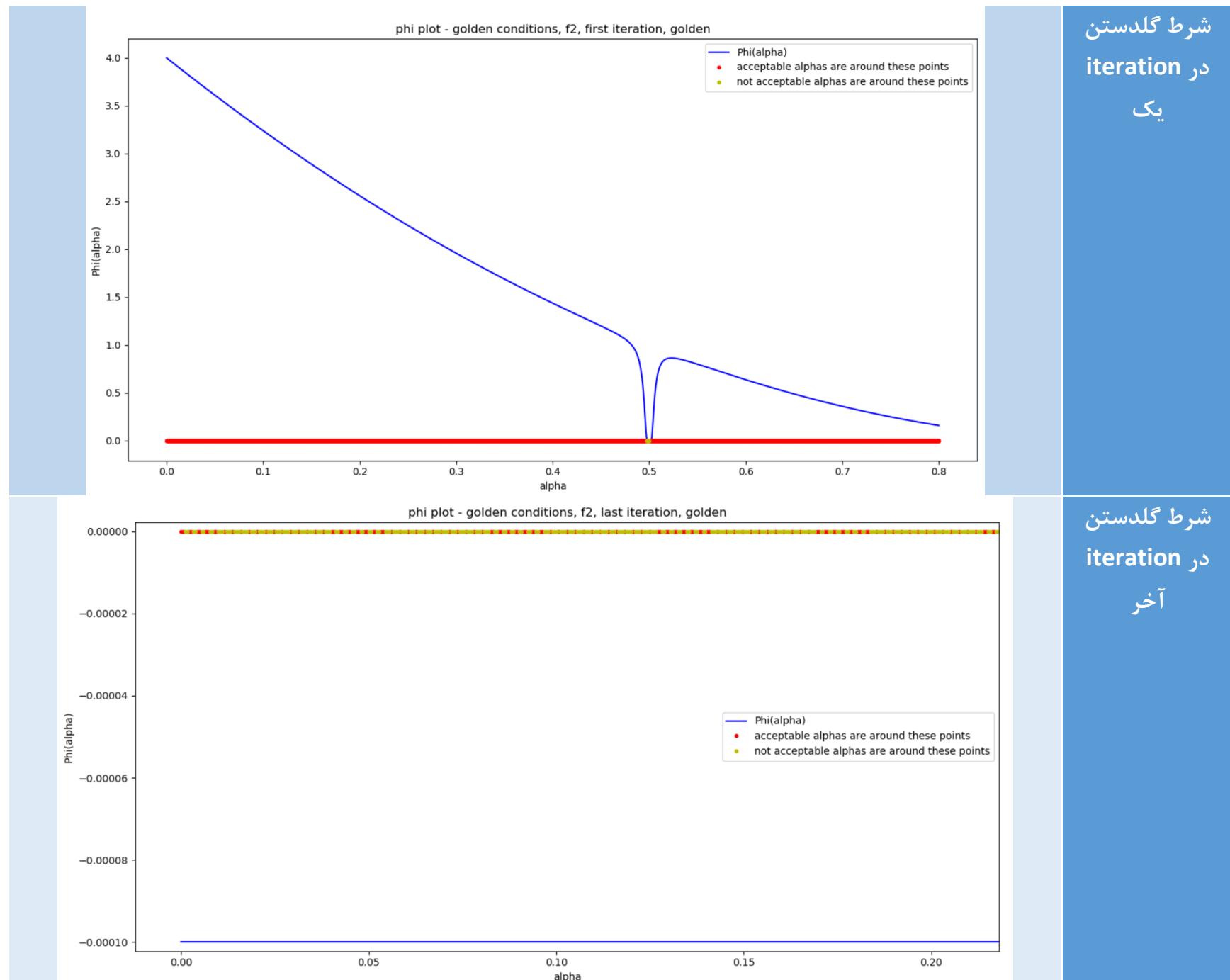
Function: f2 | Algorithm: Quasi-Newton | Method: Interpolation
 $X_0 = [2]$ | $\alpha_0 = 0.2$ | $C=C_1=0.0001$ | $C_2=0.9$

مشخصات اجرا

رسم تابع،
سبز محل
شروع،
صورتی محل
پایان،
ستاره‌های زرد
رنگ پایان هر
گام است.

شرط گلدستن
iteration در
یک

شرط گلدستن
iteration در
آخر

با تنظیمات انجام شده، همانطور که در بالا تنظیمات ذکر شدند، در تمام موارد به همگرایی رسیدیم و موفق شدیم که مقدار تابع‌ها را به طرز چشمگیری کاهش دهیم.

قسمت iii

در این قسمت از سوال خواسته شده است در مورد مقدار α_0 صحبت کنیم. مقدار اولیه α_0 بسیار مهم است، اگر مقدار آلفا صفر کوچک باشد، آلفاهای بعدی که برای پیدا کردن α مناسب به دنبالش می‌گردیم به طور متناسبی کوچک خواهد شد، کوچک شدن آلفا از حد مشخصی برای یک مسئله می‌تواند باعث کند شدن پیدا کردن مینیمم شود و منجر می‌شود گام‌ها بیشتری برای رسیدن به مینیمم نیاز داشته باشیم. در صورت زیاد بودن آلفای اولیه، به طور متناسبی آلفاهایی که انتخاب می‌شوند مقدارشان بزرگ خواهد شد، به همین دلیل ممکن است باعث شود از روی مینیمم‌ها پرش رخ دهد و به optimal point نرسد. به همین دلیل مقدار اولیه آلفا باید نه زیاد کوچک باشد و نه زیاد بزرگ باشد.

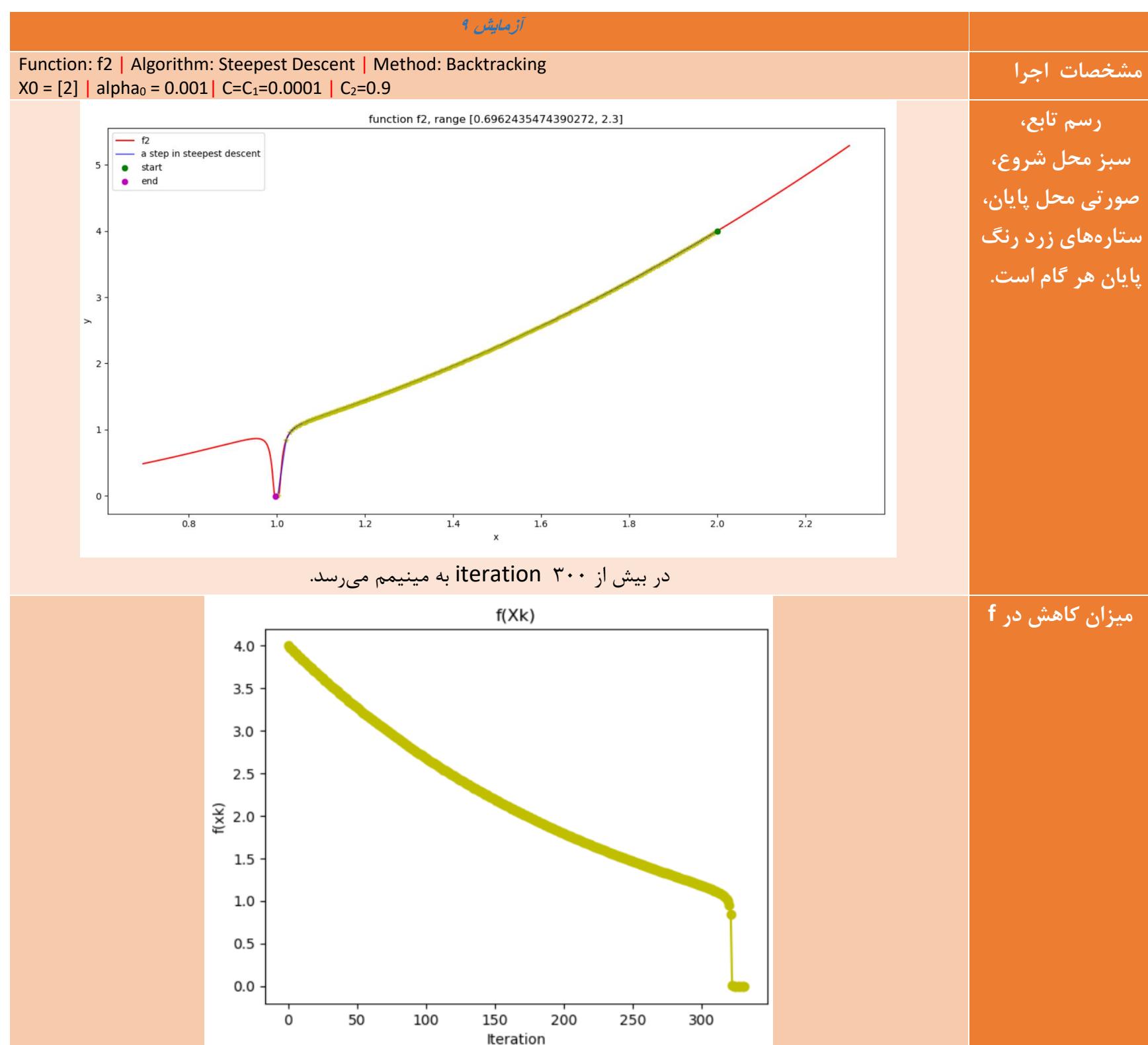
برای الگوریتم‌های مختلف با استفاده از آزمایش و خطأ و توضیحاتی که داده شده مقادیر مختلفی در نظر گرفتیم، همچنین با توجه به نقطه‌ی شروع و تغییر آلفا اولیه می‌توان به نتایج متفاوتی دست یافت، در قسمت ج، ۱۷ آزمایش برای نقطه شروع‌های مختلف، تابع‌های مختلف، الگوریتم‌های مختلف و متدهای تعیین آلفا مختلف ارائه شده است که پارامترهای هر آزمایش و نتایج حاصل از آزمایش در یک جدول ارائه شده است، این جدول‌ها دارای عنوان "آزمایش ۱۲" تا "آزمایش ۳۰" هستند، در بالای هر کدام مشخص شده است از چه آلفا اولیه‌ای استفاده شده است. ولی به طور کلی از اعدادی در محدوده‌ی زیر برای آلفاهای اولیه‌ی مختلف استفاده کردند (برای دیدن مقدار دقیق آلفا اولیه برای هر حالت مختلف به جدول‌های "آزمایش ۱۲" تا "آزمایش ۳۰" مراجعه شود):

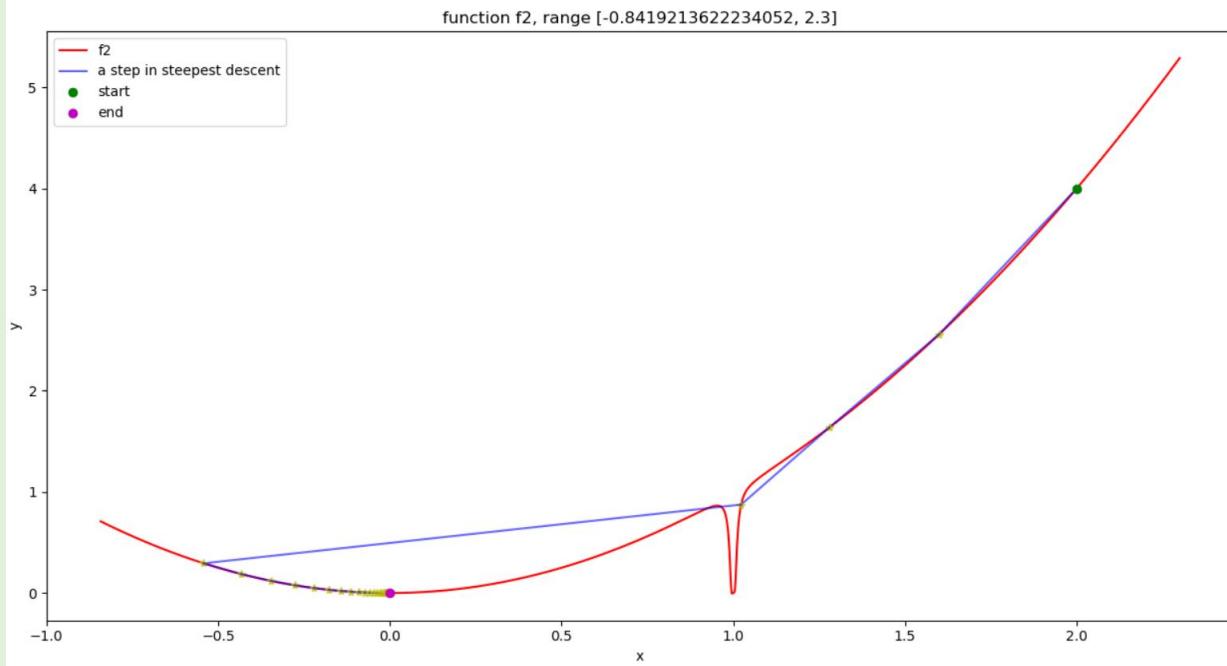
f_2 برای تابع α_0	f_1 برای تابع α_0	
0.1	0.003	روش backtracking با استفاده از steepest descent
0.1	0.03	روش Interpolation با استفاده از steepest descent
0.2	0.2	روش backtracking با استفاده از quasi-newton
0.2	0.4	روش Interpolation با استفاده از quasi-newton

در زیر سه آزمایش مختلف طراحی کرده‌ایم که این موضوع را نشان می‌دهد.

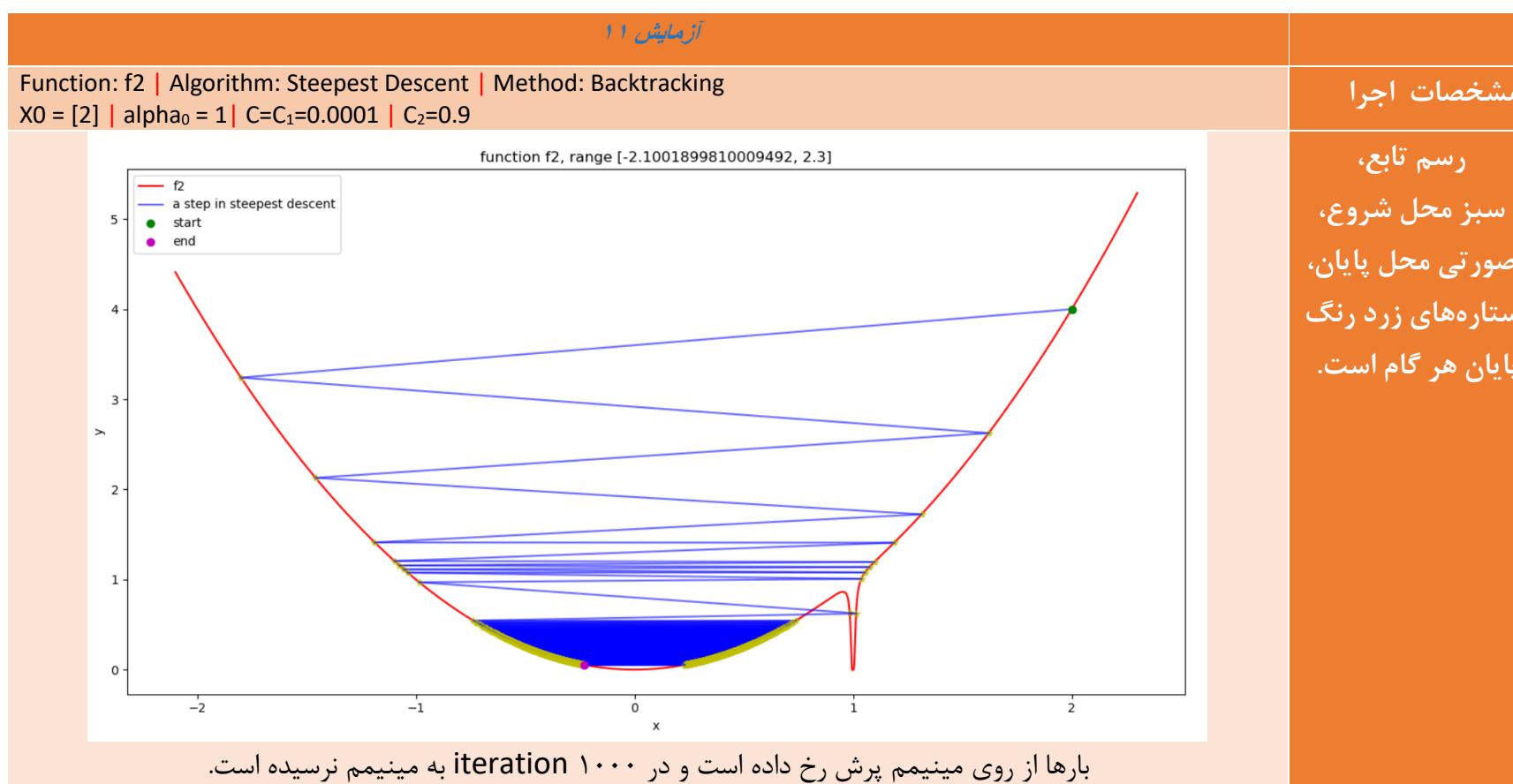
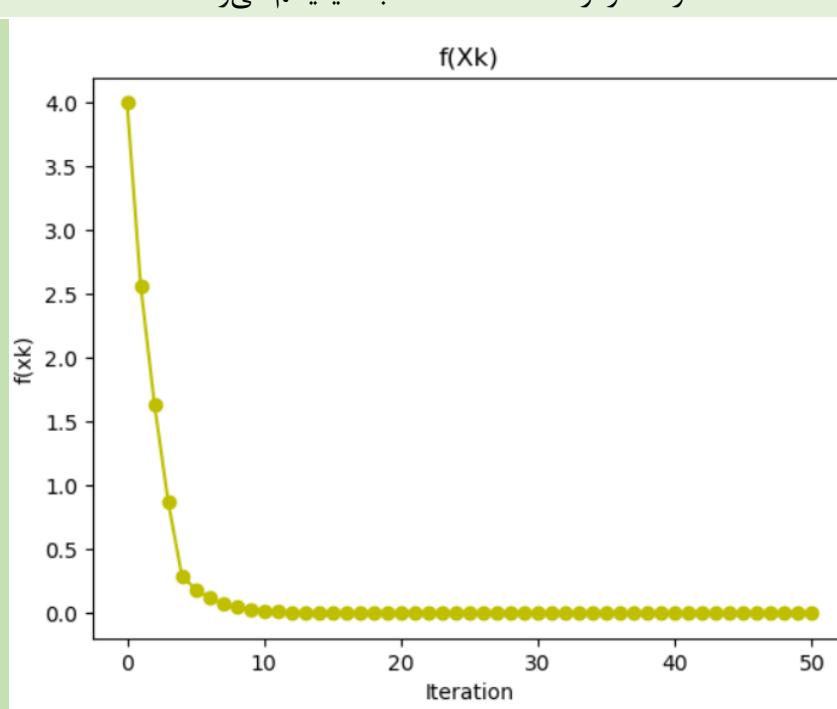
- در آزمایش اول مقدار α_0 برابر با ۰,۰۰۰۱ است.
- در آزمایش دوم مقدار α_0 برابر با ۰,۱ است.
- در آزمایش سوم مقدار α_0 برابر با ۱ است.

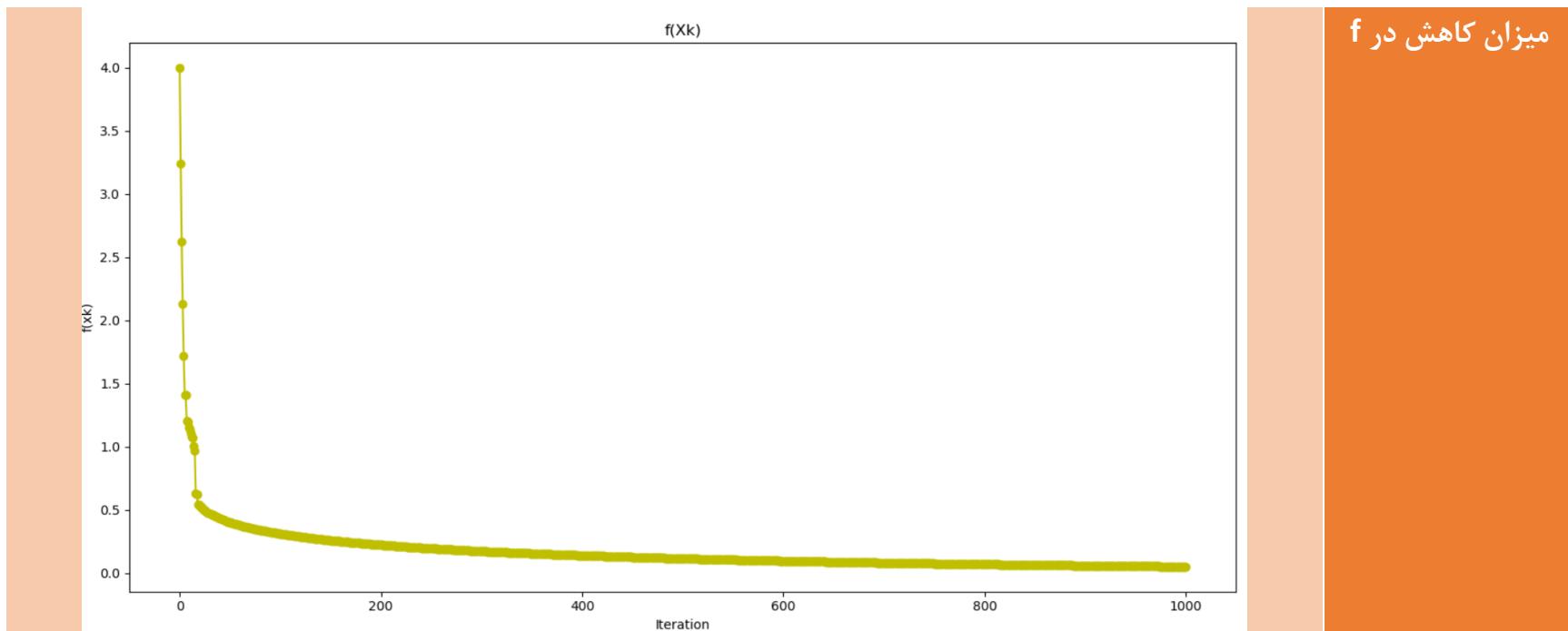
همان طور که در بالا شرح داده شده است، در آزمایش اول به دلیل کوچکی آلفا صفر، سرعت همگرایی بسیار پایین است، به طوری که ۳۳۰ iteration زمان صرف رسیدن به مینیمم شده است، در حالی که در آزمایش شماره‌ی دو آلفا صفر میزان مناسبی دارد و کمتر از ۵۰ iteration زمان صرف رسیدن به مینیمم شده است، در آزمایش سه میزان آلفا صفر بزرگ است و همان طور که در تصویر دیده می‌شود بارها روی مینیمم پرش رخ می‌دهد و در آخر نیز به مینیمم نمی‌رسد.

رسم تابع،
سبز محل شروع،
صورتی محل پایان،
ستاره‌های زرد رنگ
پایان هر گام است.

میزان کاهش در f

قسمت ۱۷

در این قسمت از سوال خواسته شده است کاهشی بودن جهت p_k را بررسی کنیم. جهتی کاهشی است که کسینوس زاویه‌ی بین آن بردار با بردار گرادیان مقداری منفی شود. از آنجایی که در **steepest descent** همیشه جهت منفی گرادیان را انتخاب می‌کنیم، جهت همواره کاهشی است. تا اینجایی گزارش و در ادامه گزارش نتایج تعداد زیادی آزمایش با استفاده از روش **quasi-newton** را ارائه دادیم و ارائه خواهیم داد. در تمام آزمایش‌ها با استفاده از **quasi-newton** جهت همواره کاهشی بود. زیرا ماتریس B را **positive definite** نگه می‌داریم.

برای **positive definite** نگه داشتن B_k بدین شکل عمل می‌کنیم: در هر مرحله که B_{k+1} محاسبه می‌شود وضعیت آن را بررسی می‌کنیم، در صورتی که **eigen value** نباشد یعنی (هایی) دارد که مقدار آن منفی است. **positive definite** که از همه کوچکتر است را پیدا می‌کنیم و سپس طبق فرمول زیر مقدار B_{k+1} را آپدیت می‌کنیم تا **positive definite** بشود.

$$\beta_{k+1} = \beta_{k+1} + (-\lambda_{min} + \varepsilon)I$$

قسمت ۱۸

در این قسمت از سوال خواسته شده است در مورد سرعت همگرایی دو الگوریتم **Steepest Descent** و **Quasi-Newton** بحث کنیم و نمودار تغییرات f در هر **iteration** را رسم کنیم.

در قسمت ج، به ازای ۳ نقطه آغاز متفاوت برای تابع f_1 و دو نقطه آغاز متفاوت برای f_2 به ازای روش‌های **Steepest-Descent** و **Quasi-Newton** دو متده مختلف **Interpolation** و **Backtracking** اقدام به مینیمم کردن تابع‌های f_1 و f_2 کردیم. نتایج و پارامترها در جدول‌های "آزمایش ۱۲" تا "آزمایش ۳۰" ارائه شده است. در هر کدام از جدول‌های ارائه شده دو نمودار وجود دارد یکی $|f(\chi_{k+1}) - f(\chi_k)|$ و دیگری $|f(\chi_{k+1}) - f(\chi_k)|$ در هر **Iteration** است.

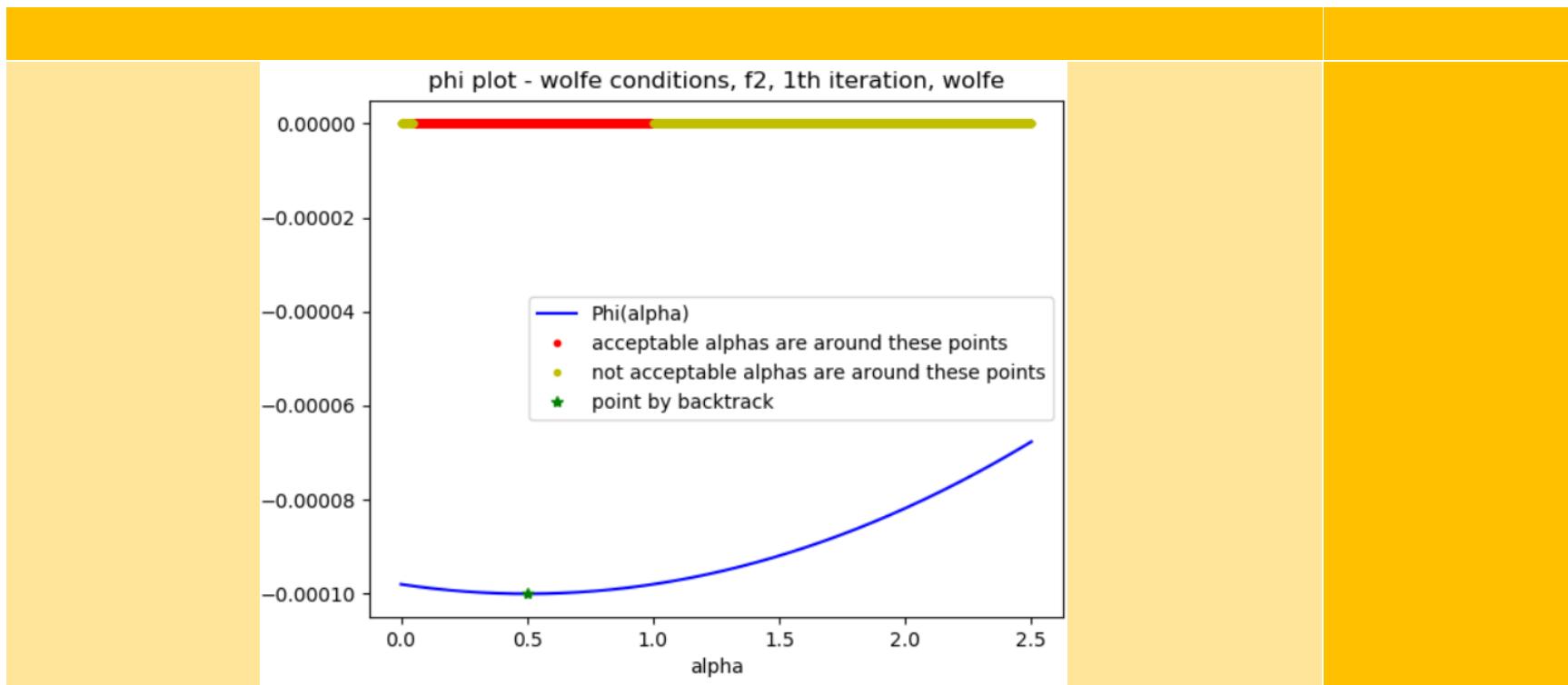
در تمام ۱۷ آزمایش انجام شده در قسمت ج، بر اساس شبیب، میزان نزول و تعداد ایتریشن‌ها، سرعت همگرایی روش **Quasi-Newton** به طرز قابل چشم‌گیری بیشتر بوده است. همین طور روش **Quasi-Newton** با **Backtracking** سریع‌تر بوده است.

قسمت ۱۹

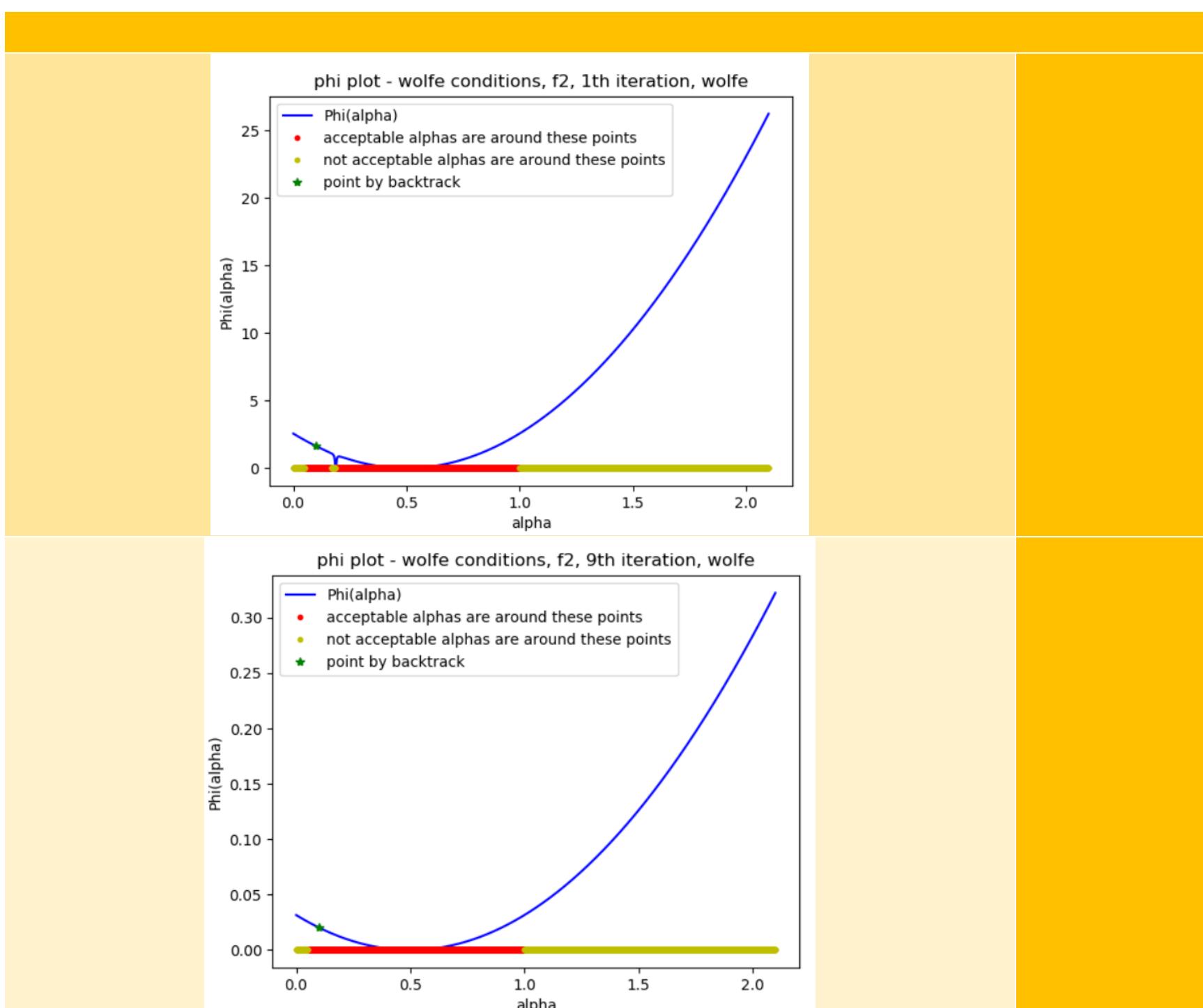
در این قسمت از سوال خواسته شده است α را رسم شود، و در مورد آلفایی که انتخاب می‌شود و محل قرارگیری آن در فی α بحث شود.

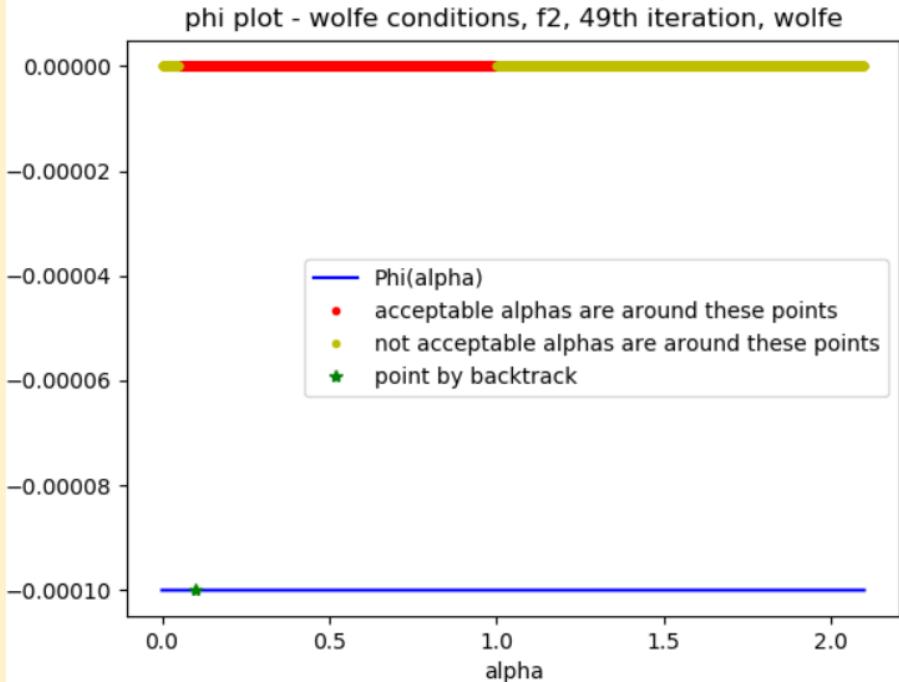
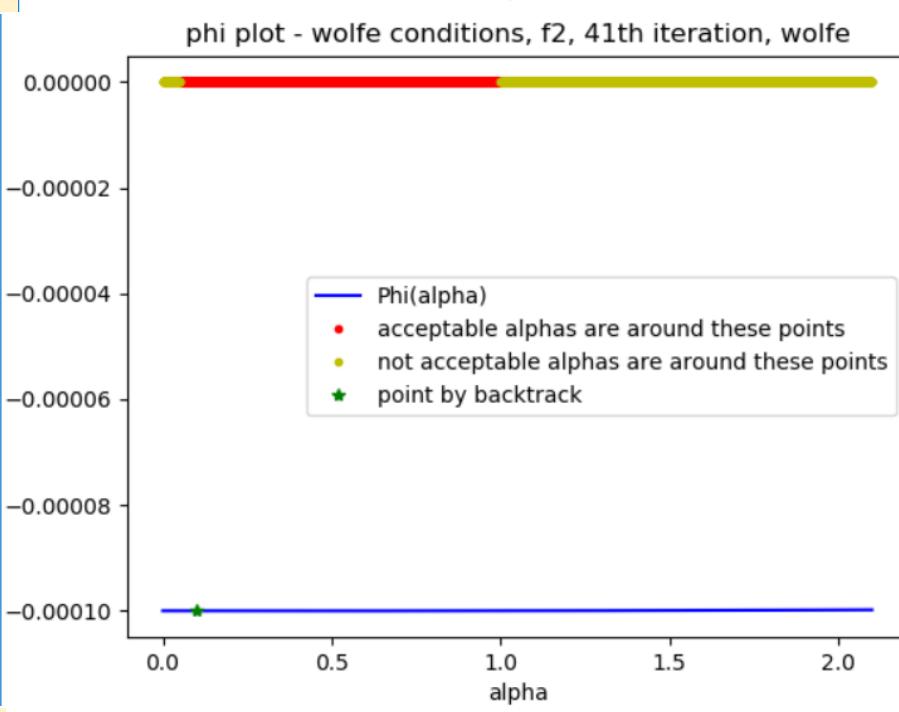
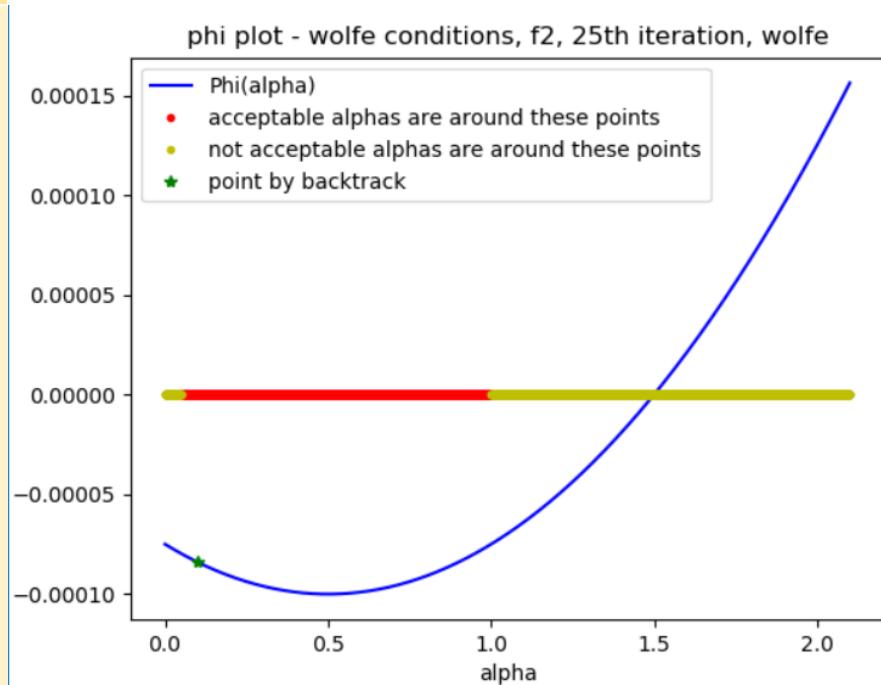
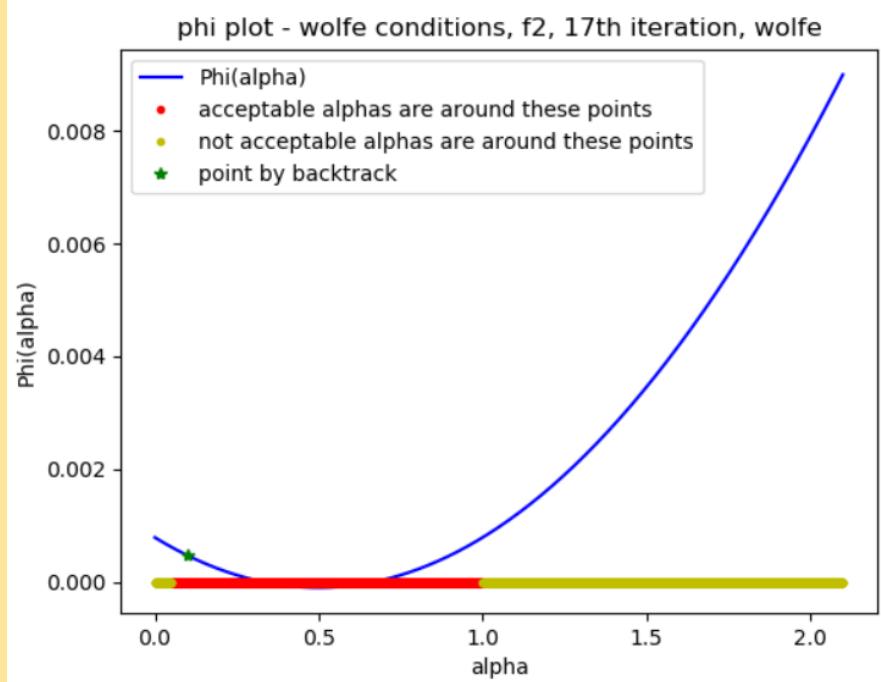
(در این سوال، برای طولانی نشدن گزارش به این چند مورد بسنده شده است، موارد دیگری هم تست شد که نتایج یکسانی به دست آمد.)

برای تابع f_2 به ازای نقطه شروع دو، $\Phi(a)$ را که از **interpolation** استفاده می‌کند را رسم می‌کنیم:

برای تابع f_2 به ازای نقطه شروع دو، (a) را که از $\Phi(\alpha)$ استفاده می کند را در ایپاکهای مختلف رسم می کنیم:

در روش Backtrack در نتایجی که گرفته شد، در هیچ کدام از موارد آلفایی که انتخاب می‌شود در مینیمم محلی و سراسری تابع $\phi(\alpha)$ قرار ندارد. به طور کلی در مورد محل قرارگیری آلفایی که تعیین می‌شود نمی‌توان چیزی گفت، زیرا در این شرط فقط سعی می‌شود که اولین آلفایی که در شرایط صدق می‌کند پیدا شود.

ولی همانطور که مشاهده می‌شود، در روش استفاده از interpolation، در آزمایشی که انجام شده، آلفایی که پیدا می‌شود مینیمم $\phi(\alpha)$ است. در روش اینترپولیشن ابتدا یک تخمین درجه دو از $\phi(\alpha)$ زده می‌شود و سپس در صورت نرسیدن به جواب یک تخمین درجه سه زده می‌شود و این کار تا رسیدن به جواب ادامه پیدا می‌کند، در هر تخمین سعی می‌شود مینیمم تابع ای که با ان $\phi(\alpha)$ را پیدا می‌کنیم پیدا شود.

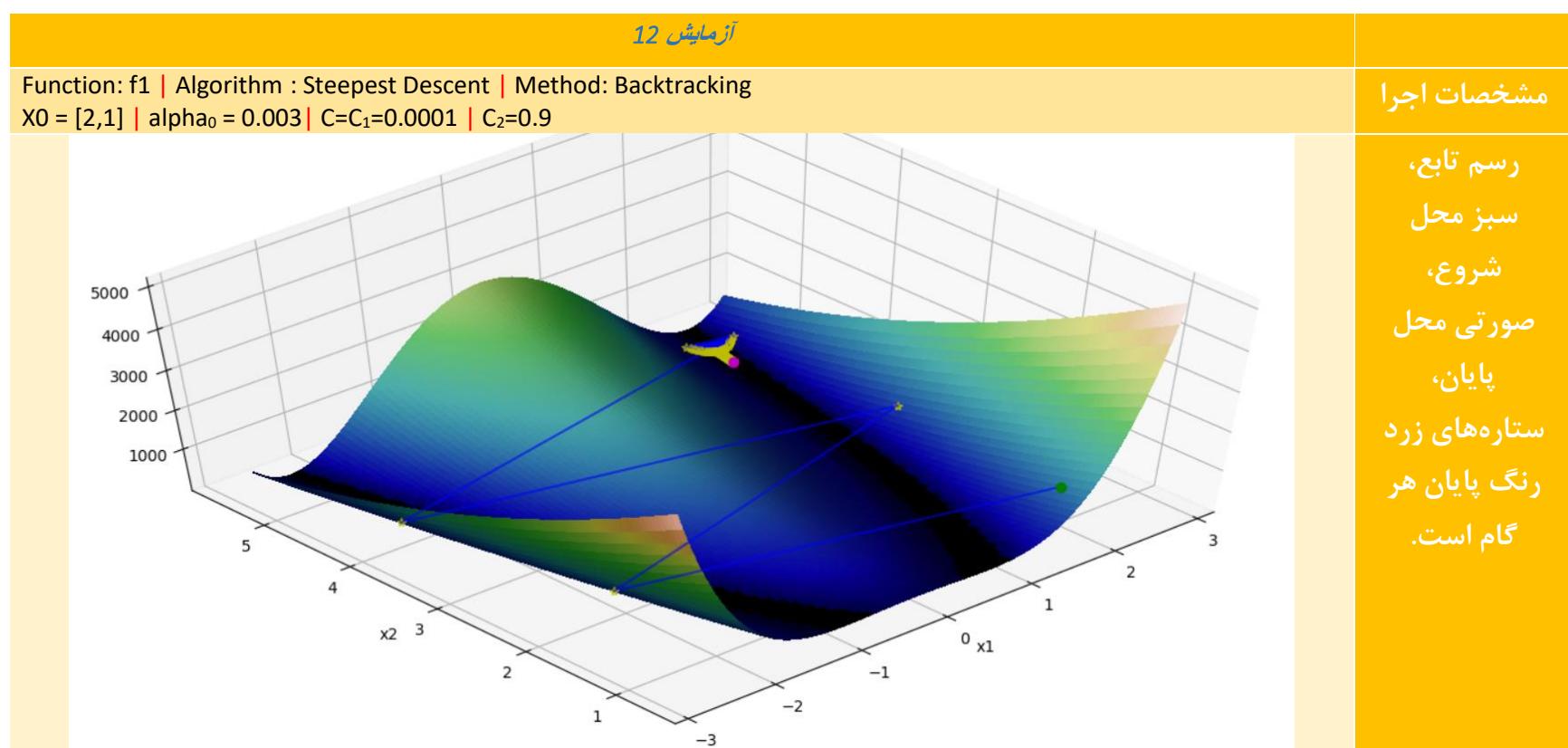
قسمت vii

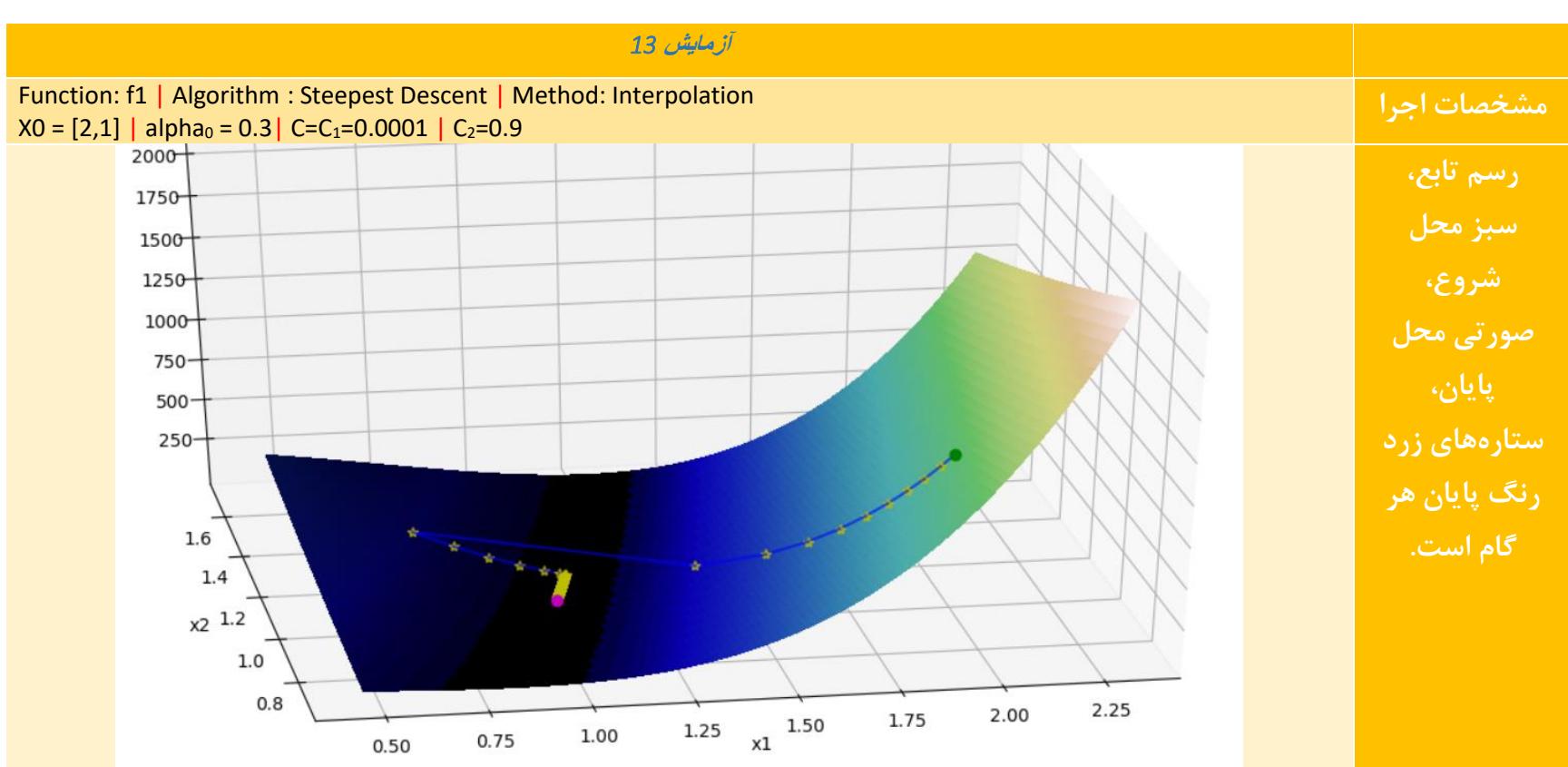
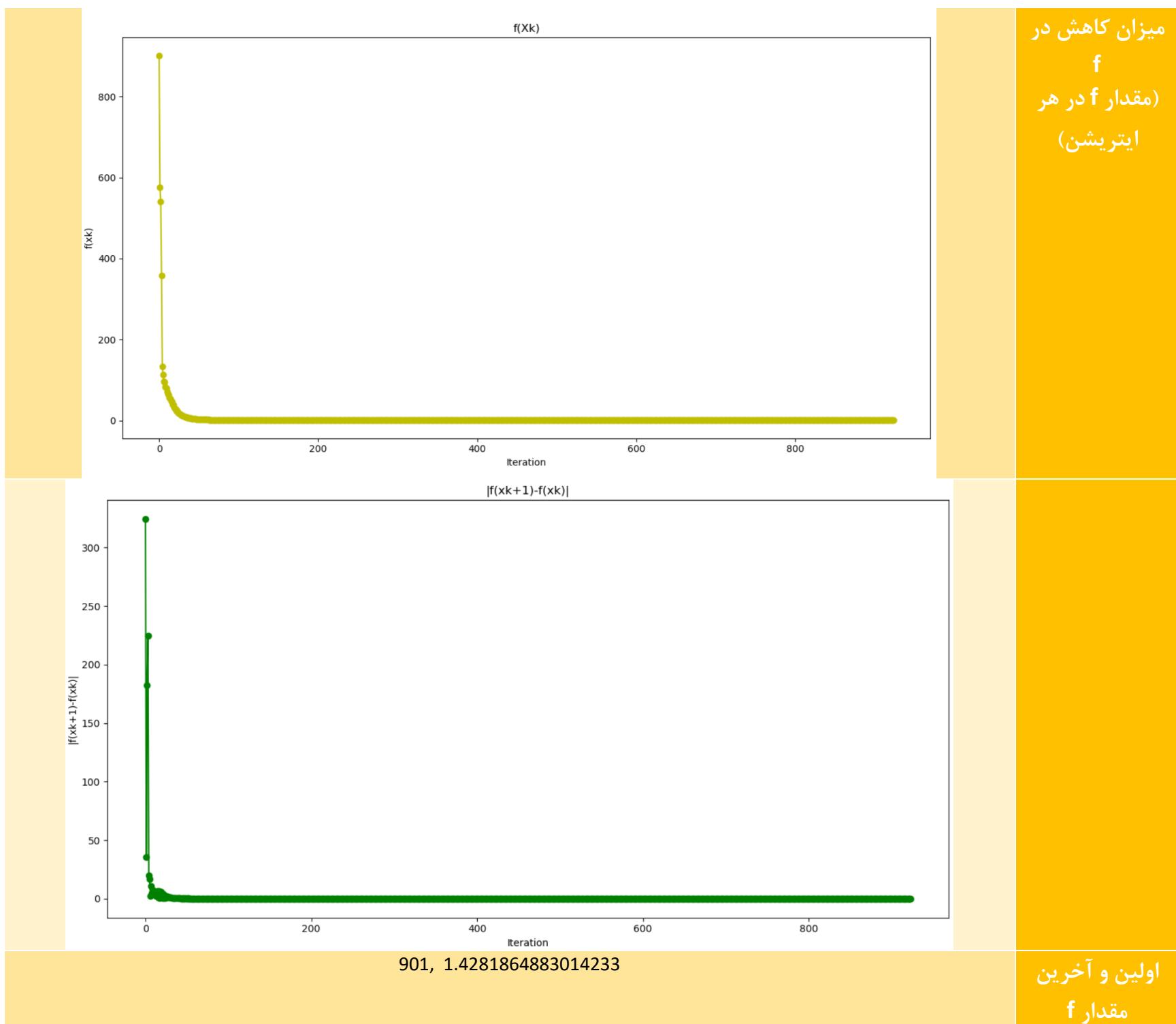
در تمام سوال‌ها و زیر سوال‌ها، تمام تست‌ها و آزمایش‌ها با تمام روش‌ها انجام شده‌اند.

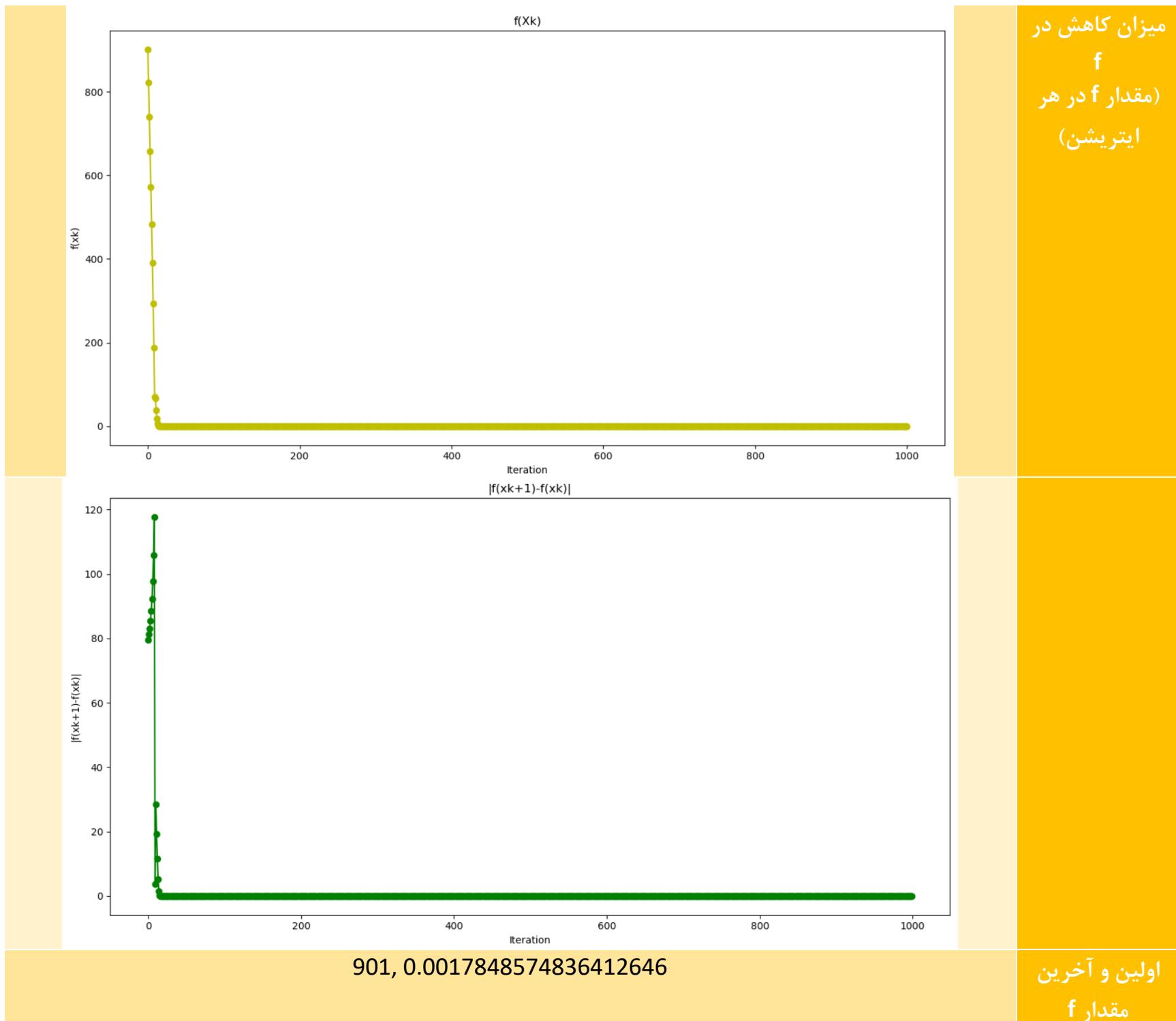
قسمت (ج)

در این قسمت تابع F_1 را به ازای نقاط شروع $[2,1]$ $[0,1]$ $[-1,1]$ $[2]$ با استفاده از تمام روش‌های ممکن مینیموم می‌کنیم.

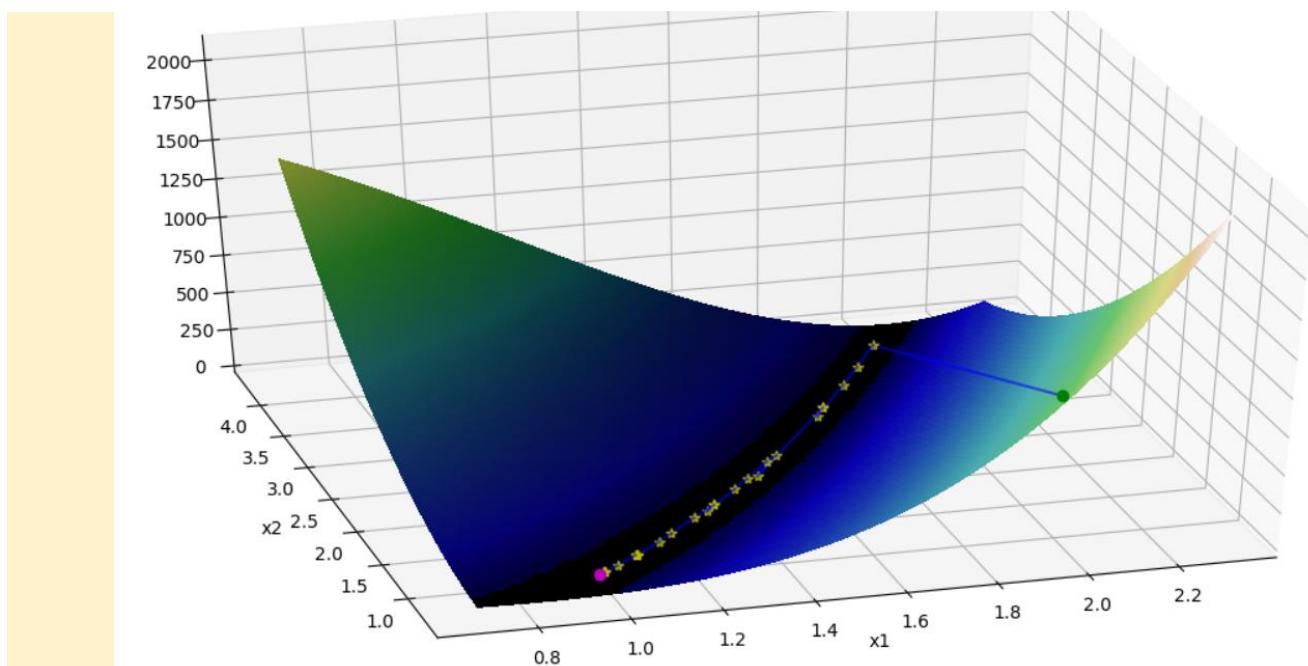
- مینیم کردن F_1 با نقطه شروع $[2,1]$ با استفاده از دو روش Steepest Descent و Quasi-Newton و دو روش Backtrack و Interpolation

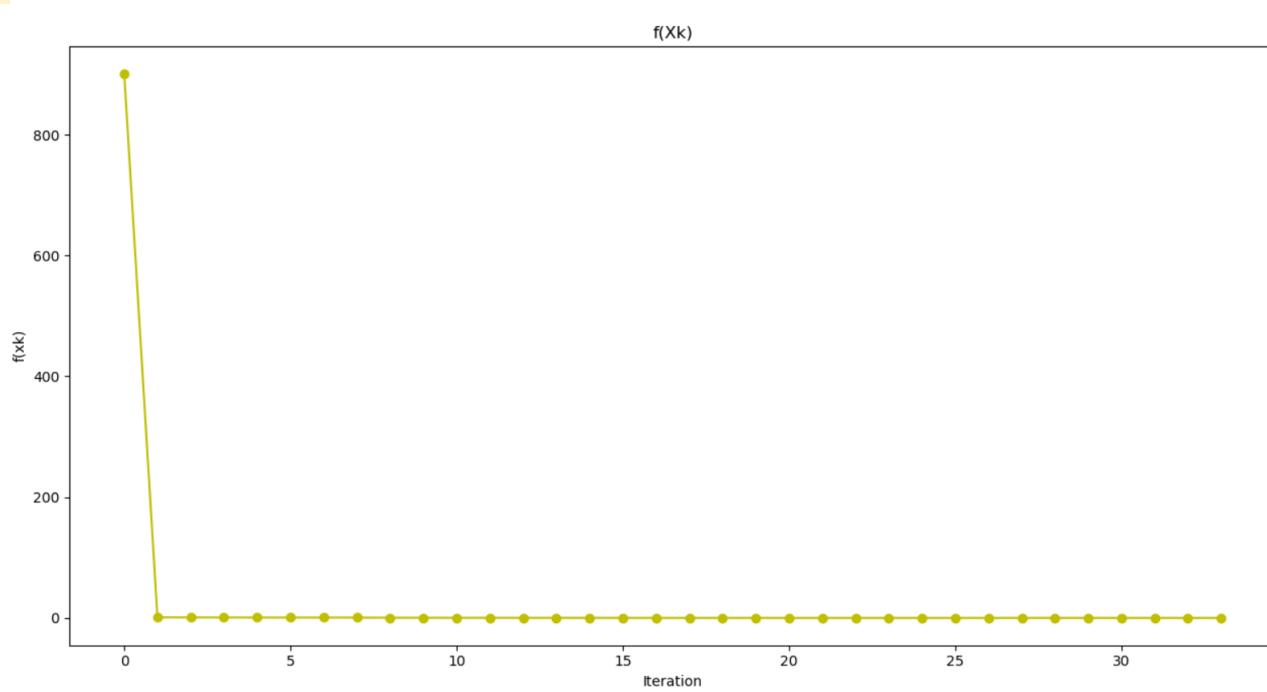

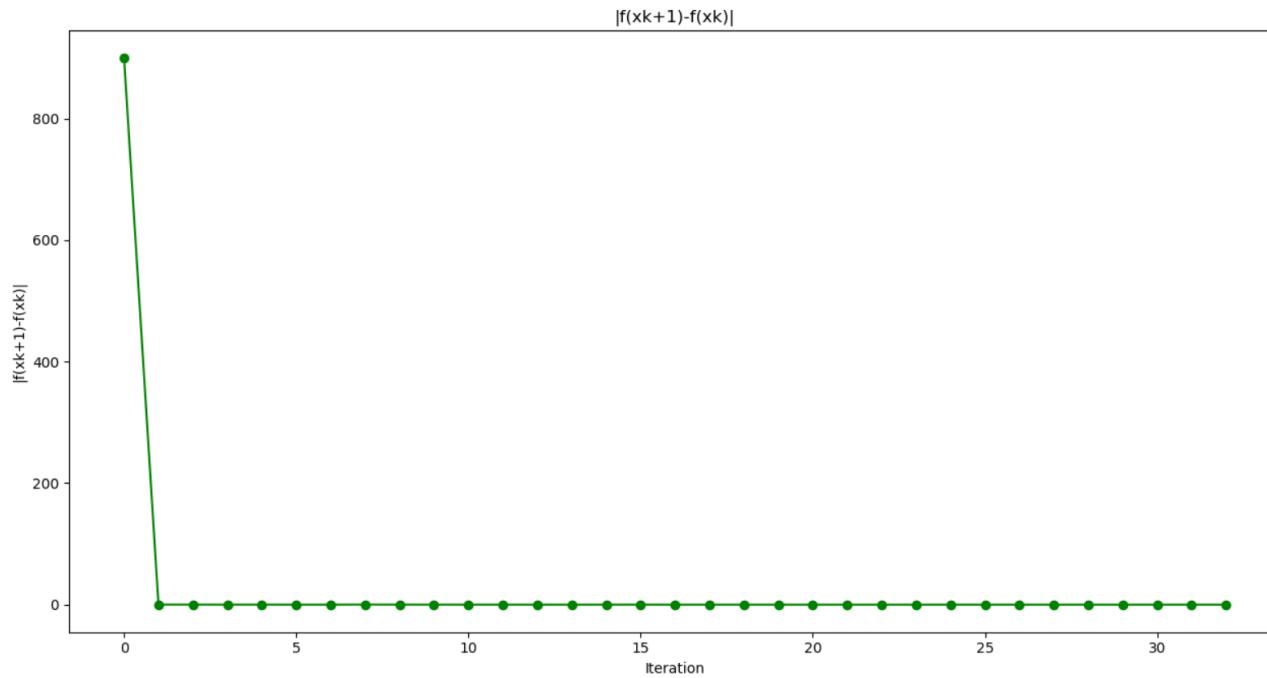
آزمایش 14	
Function: f1 Algorithm : Quasi-Newton Method: Backtrack X0 = [2,1] alpha0 = 0.2 C=C1=0.0001 C2=0.9	مشخصات اجرا

رسم تابع،
سبز محل
شروع،
صورتی محل
پایان،
ستاره‌های زرد
رنگ پایان هر
گام است.

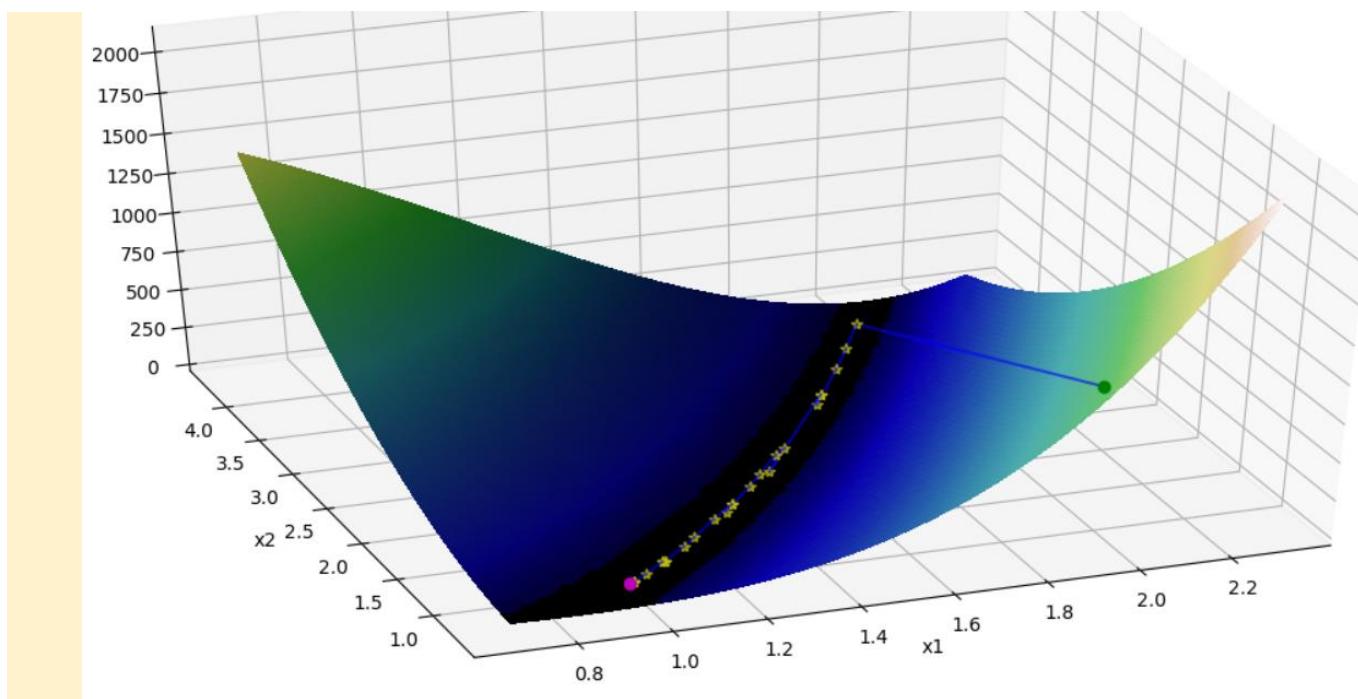
میزان کاهش در
 f
(مقدار f در هر
ایتریشن)

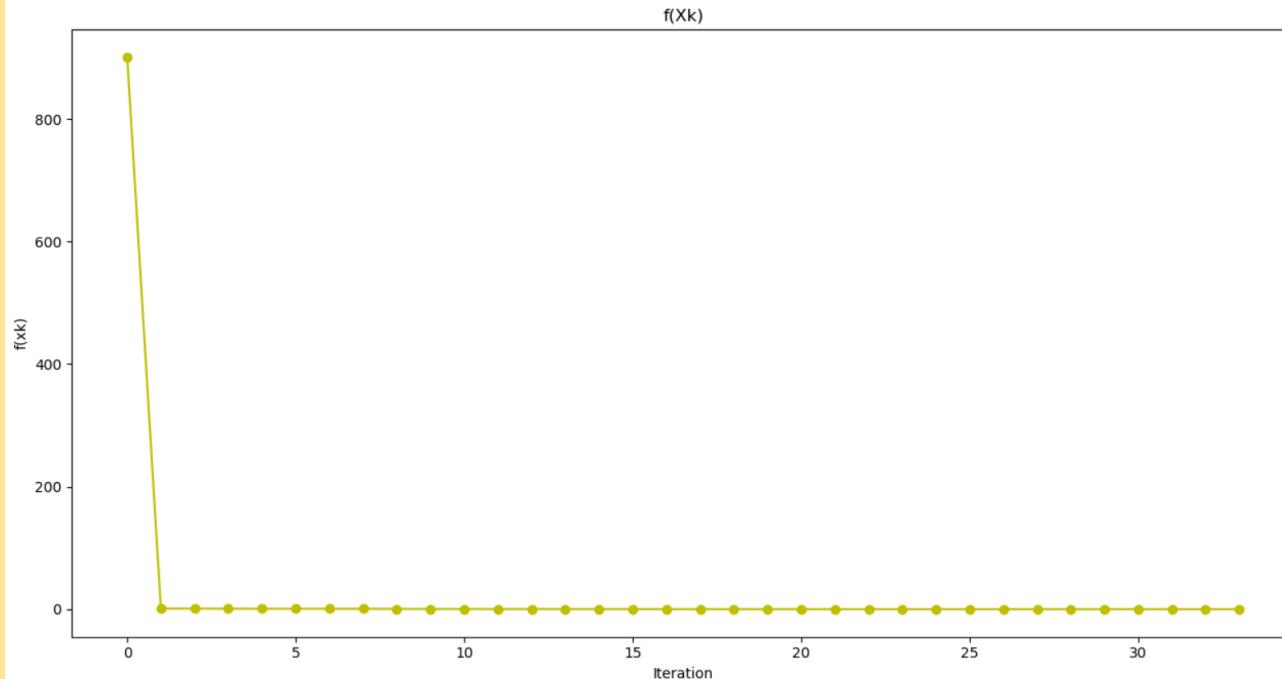
اولین و آخرین
مقدار f

901, 0.0

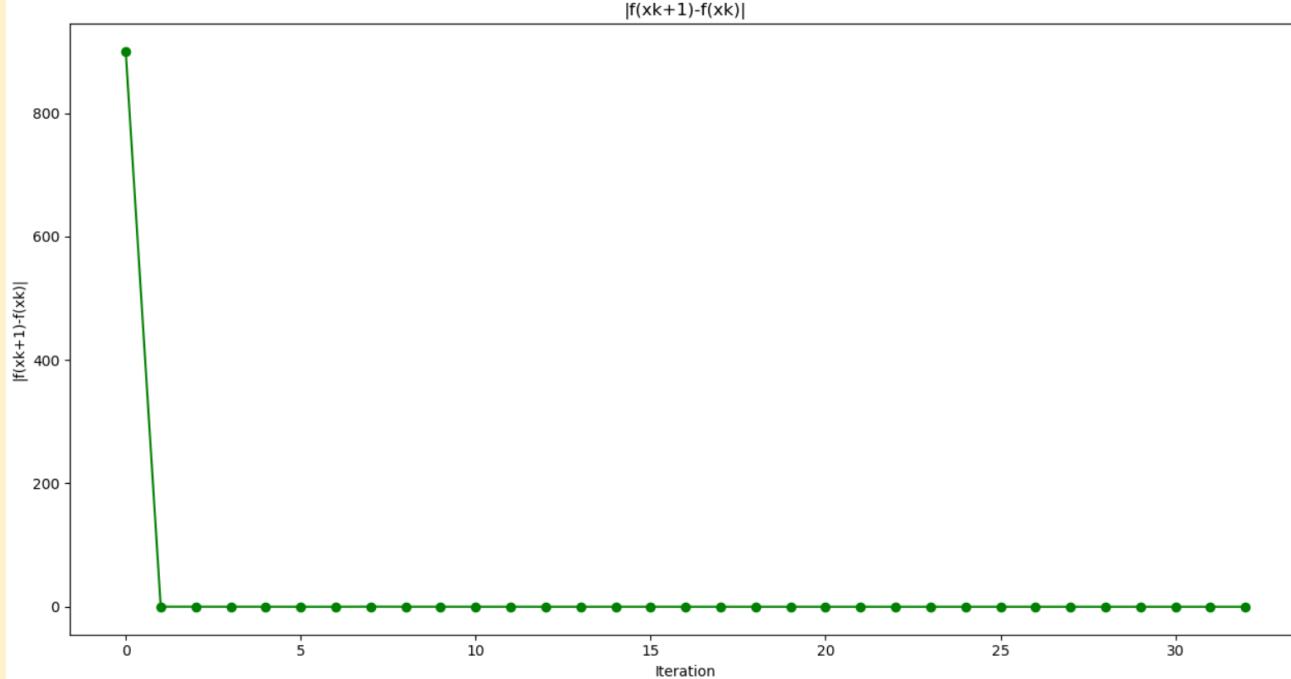
آزمایش 15	
Function: f1 Algorithm : Quasi-Newton Method: Interpolation X0 = [2,1] alpha0 = 0.2 C=C1=0.0001 C2=0.9	مشخصات اجرا

رسم تابع،
سبز محل
شروع،
صورتی محل
پایان،
ستاره‌های زرد
رنگ پایان هر
گام است.

میزان کاهش در
 f
(مقدار f در هر
ایتریشن)

اولین و آخرین
مقدار f

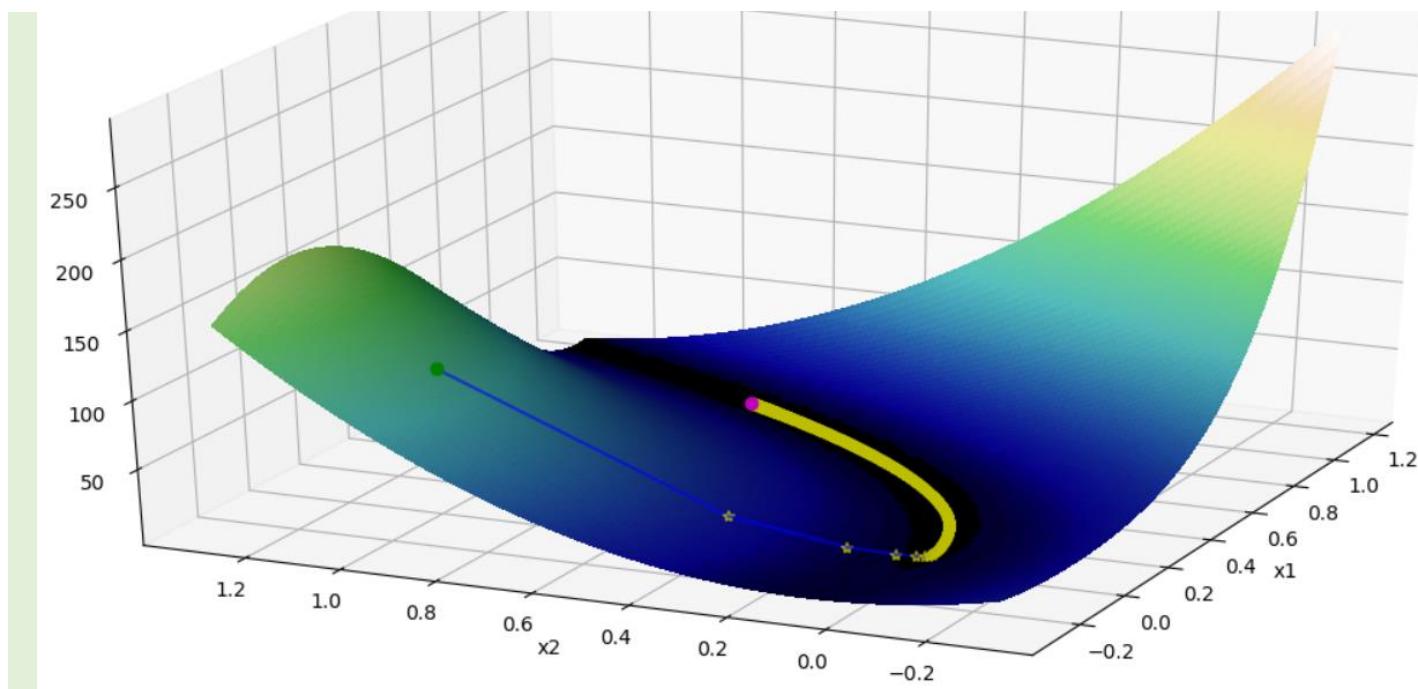
901, 0.0

- مینیم کردن F_1 با نقطه شروع $[0,1]$ با استفاده از دو روش Steepest Descent و Quasi-Newton و دو روش Backtrack و Interpolation

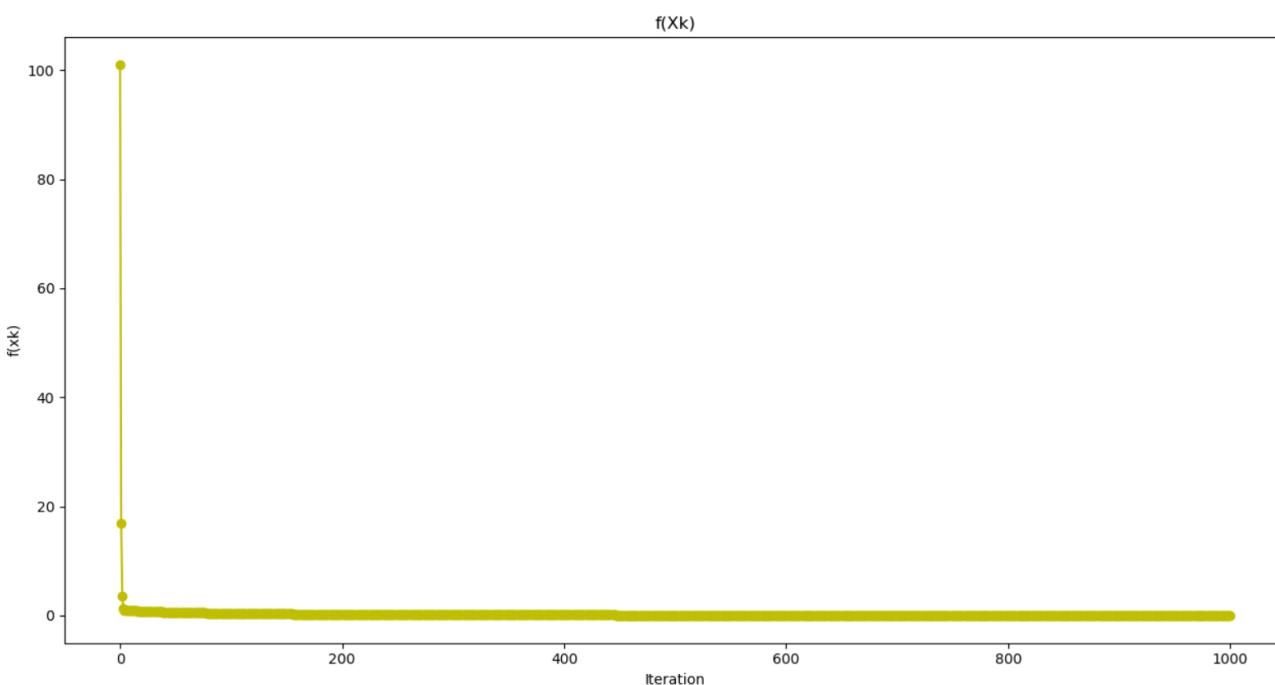
ازمایش 16

Function: f1 | Algorithm : Steepest Descent | Method: Backtracking
 $X_0 = [0,1]$ | $\alpha_0 = 0.003$ | $C_1=0.0001$ | $C_2=0.9$

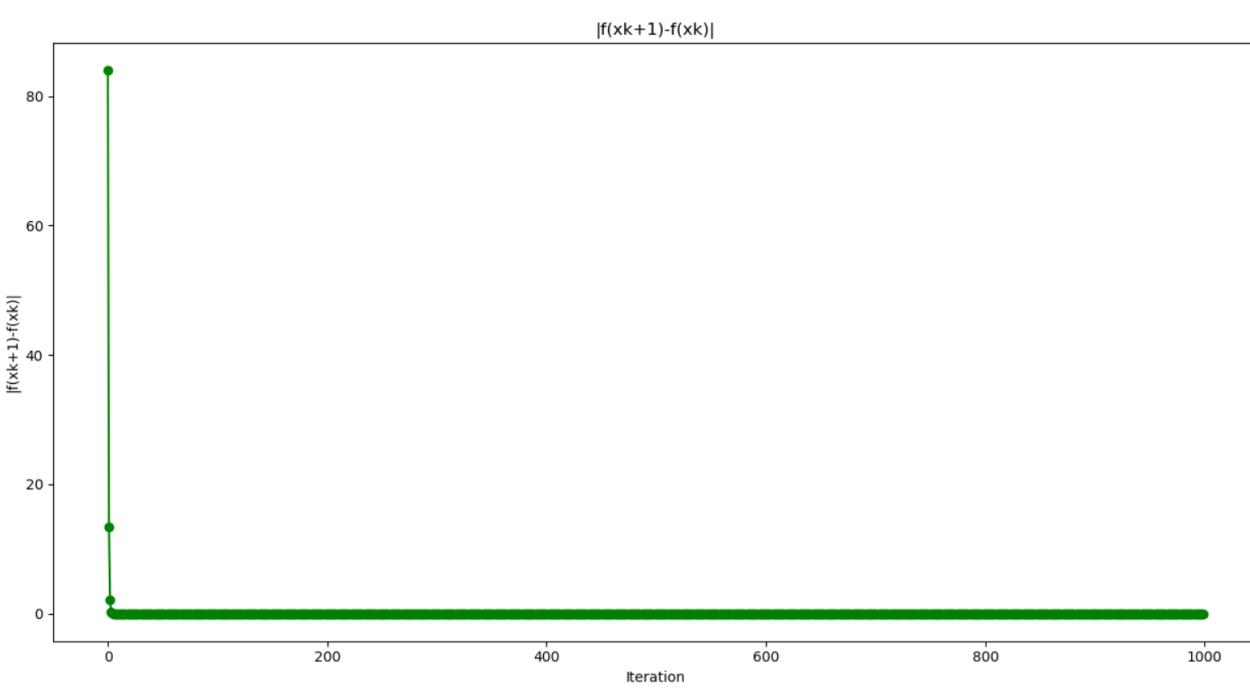
مشخصات اجرا

رسم تابع،
سبز محل
شروع،
صورتی محل
پایان،
ستاره‌های زرد
رنگ پایان هر
گام است.

میزان کاهش در
 f
(مقدار f در هر
ایتریشن)

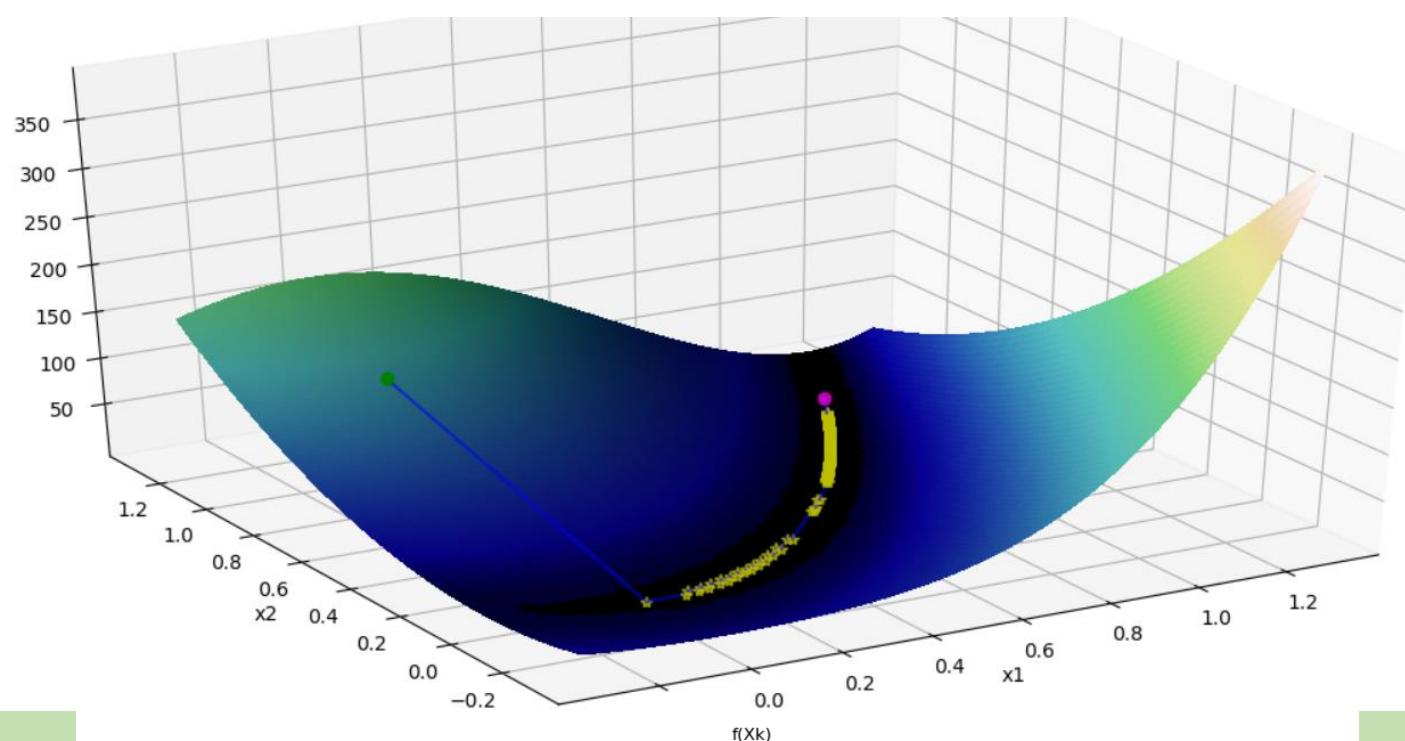

اولین و آخرین
مقدار f

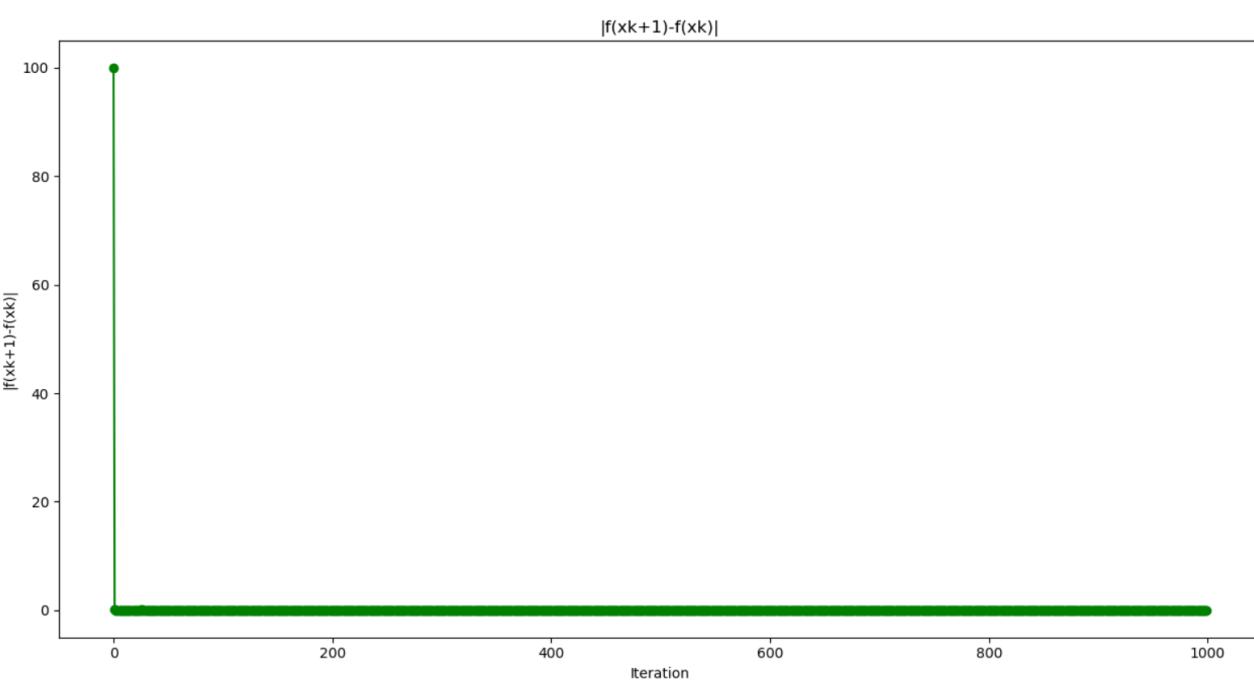
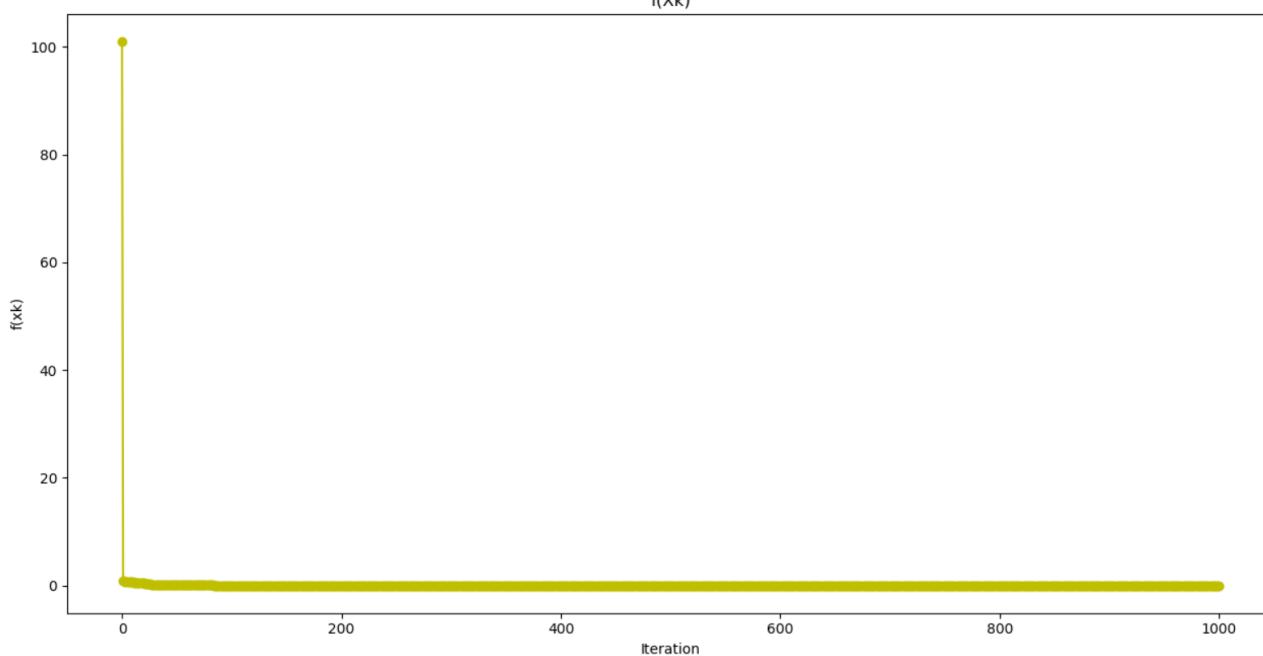
101, 0.013706921986950478

آزمایش 17	مشخصات اجرا
Function: f1 Algorithm : Steepest Descent Method: Interpolation $X_0 = [0,1]$ $\alpha_0 = 0.01$ $C=C_1=0.0001$ $C_2=0.9$	

رسم تابع،
سبز محل
شروع،
صورتی محل
پایان،
ستاره‌های
زرد رنگ
پایان هر گام
است.

میزان کاهش
در f
(مقدار f در
هر ایتریشن)

101, 4.966516544349338e-06

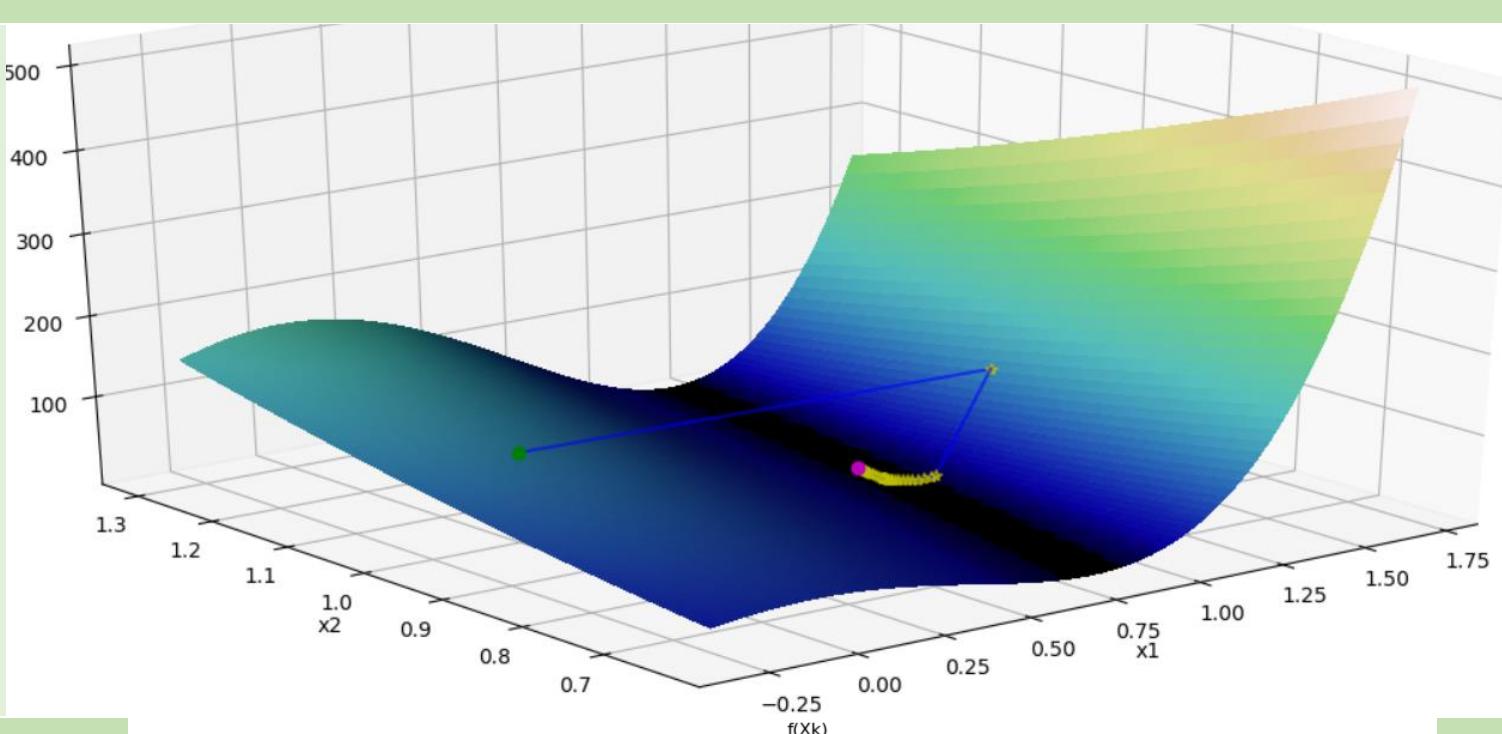
اولین و
آخرین مقدار
 f

آزمایش 18

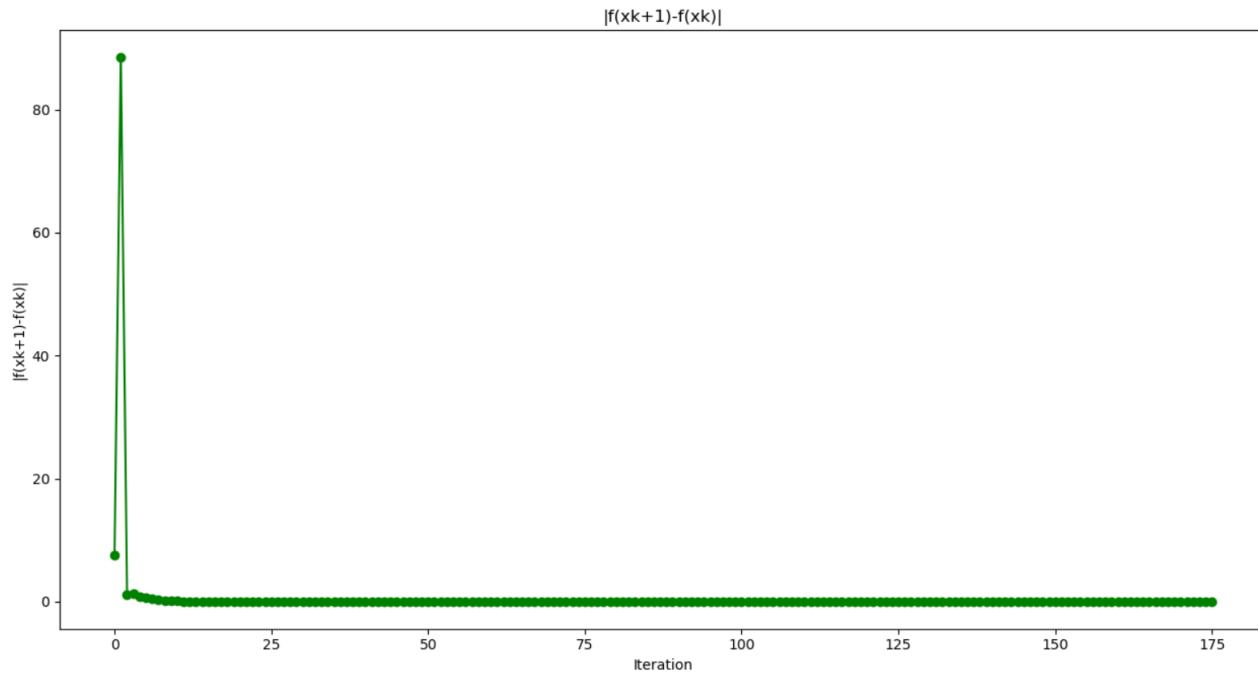
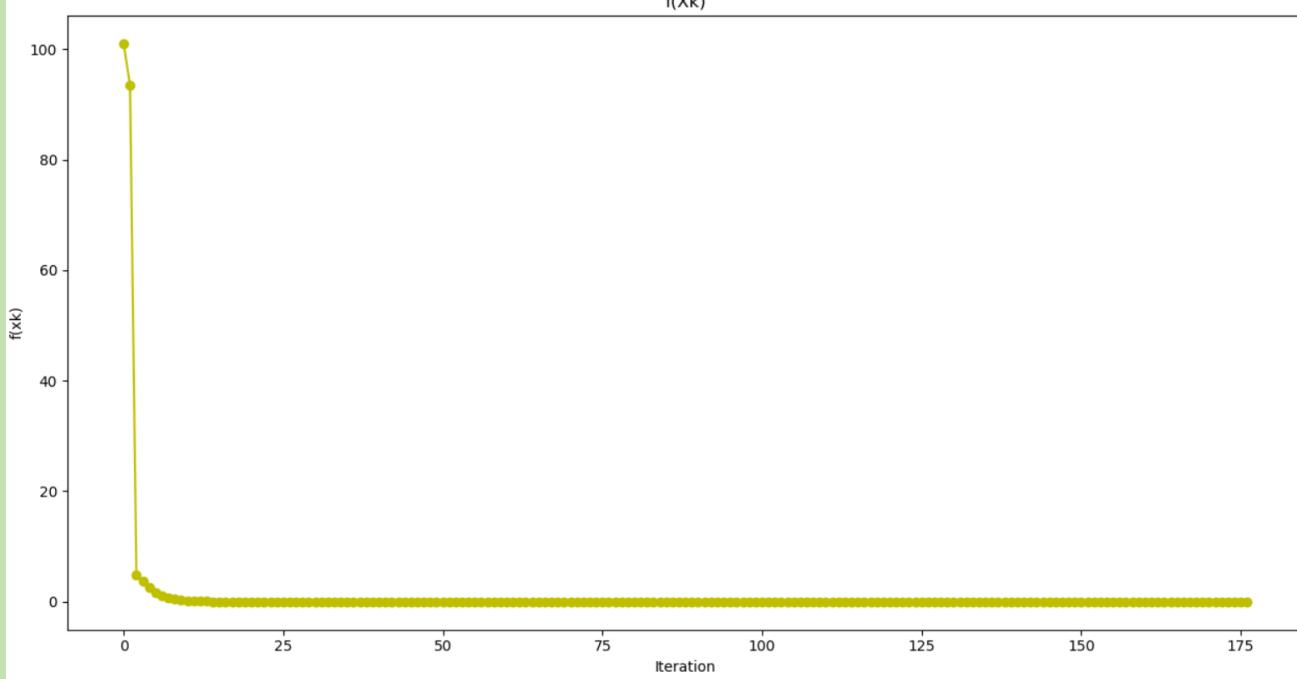
Function: f1 | Algorithm : Quasi-Newton | Method: Backtrack
 $X_0 = [0,1]$ | $\alpha_0 = 0.2$ | $C_1=0.0001$ | $C_2=0.9$

مشخصات اجراء

- رسم تابع،
- سیز محل شروع،
- صورتی محل پایان،
- ستاره‌ها
- ی زرد رنگ
- پایان هر گام است.

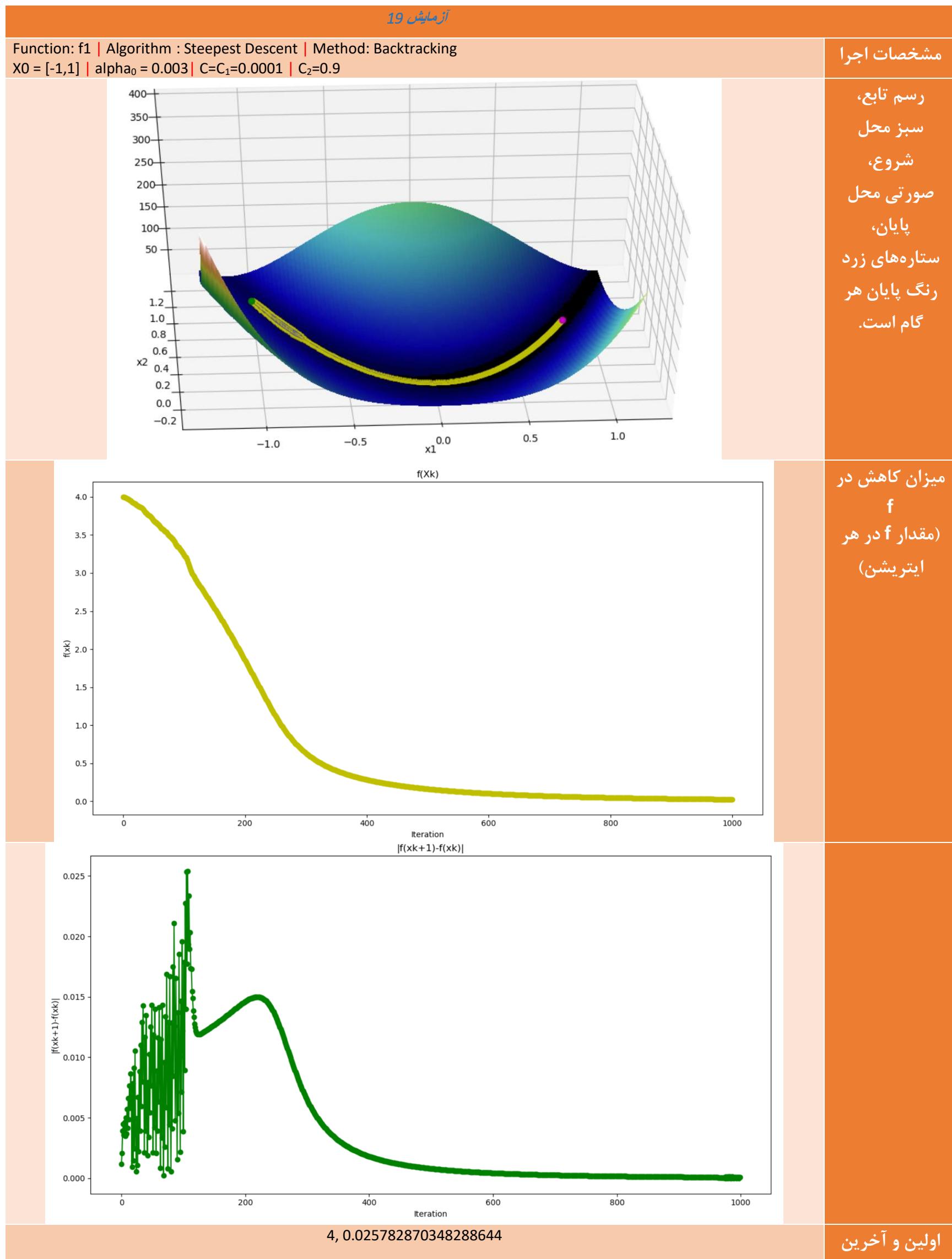
میزان کاهش در f مقدار f در هر ایتریشن)

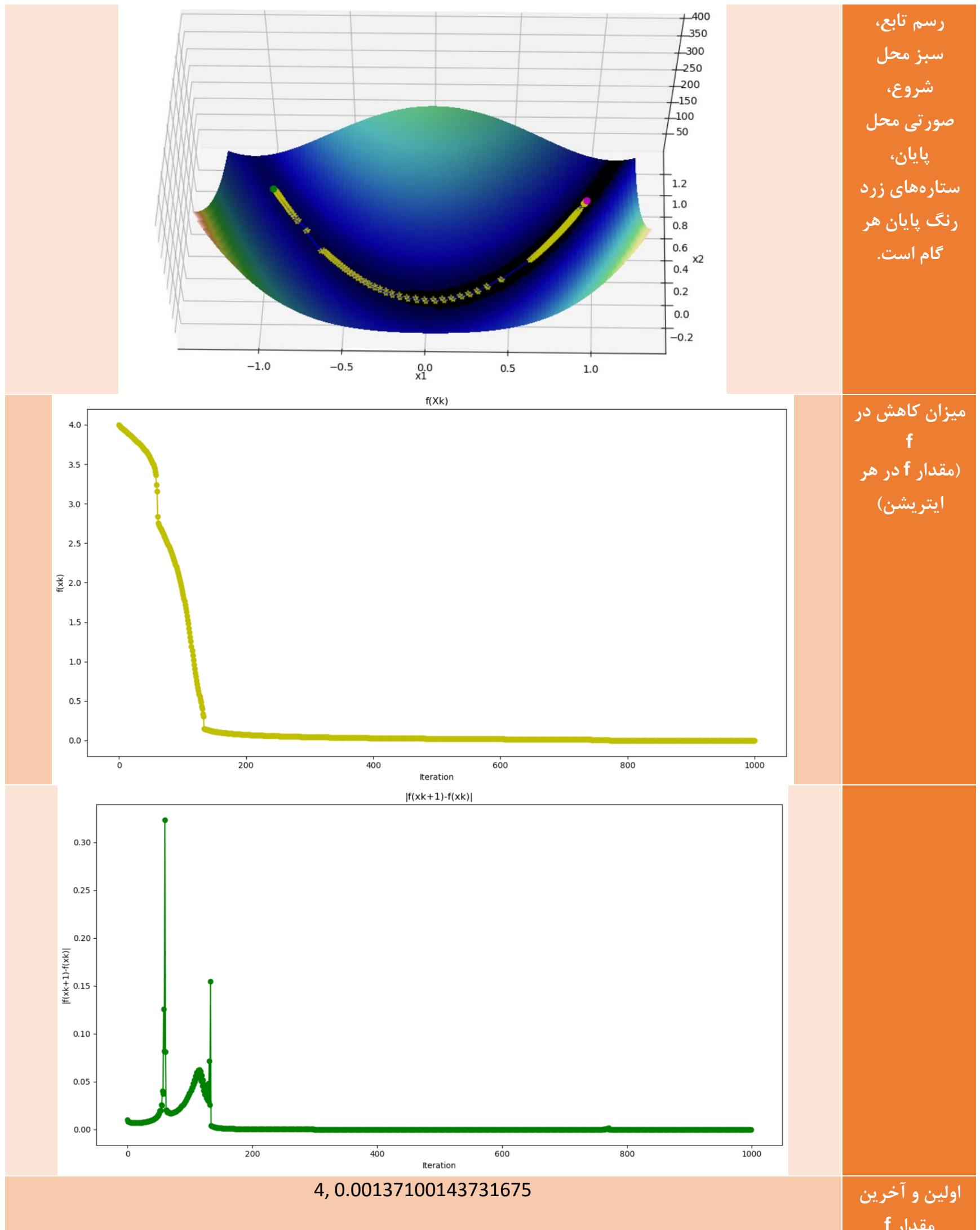

اولین و آخرین مقدار f

101, 1.1093356479670479e-31

- مینیم کردن F_1 با نقطه شروع [-1,1] با استفاده از دو روش Steepest Descent و Quasi-Newton و دو روش Backtrack و Interpolation

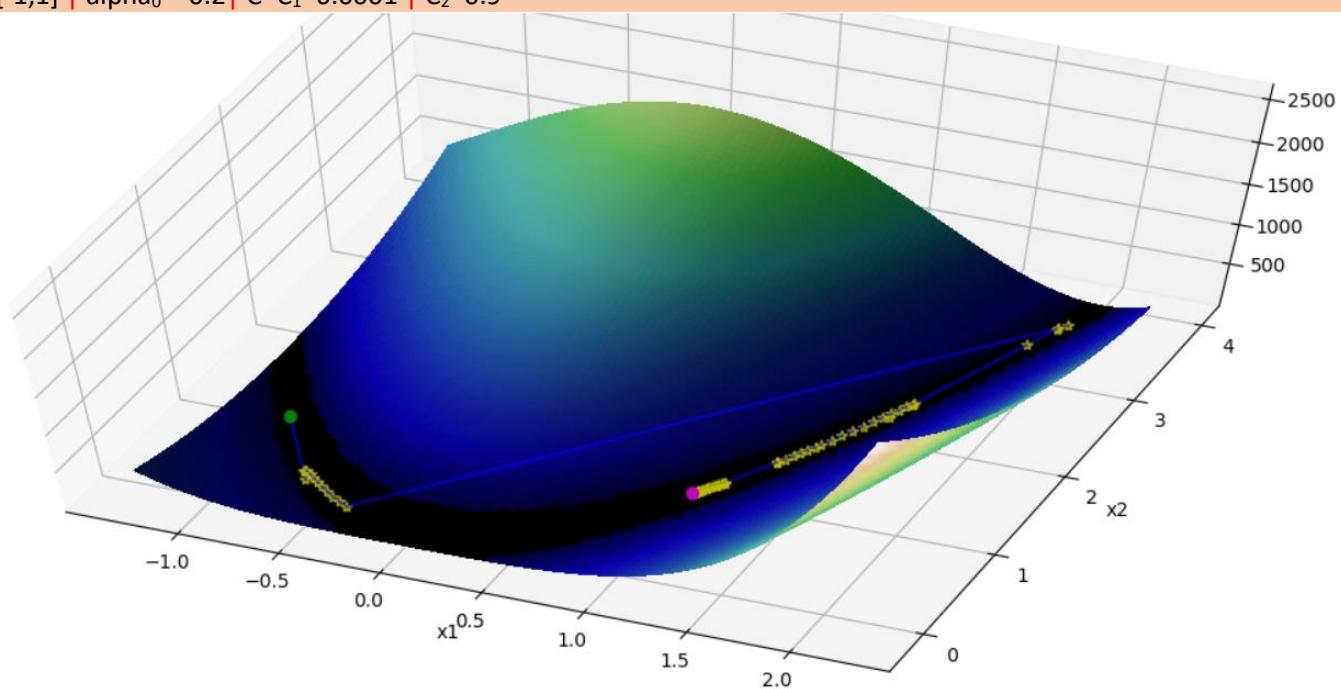

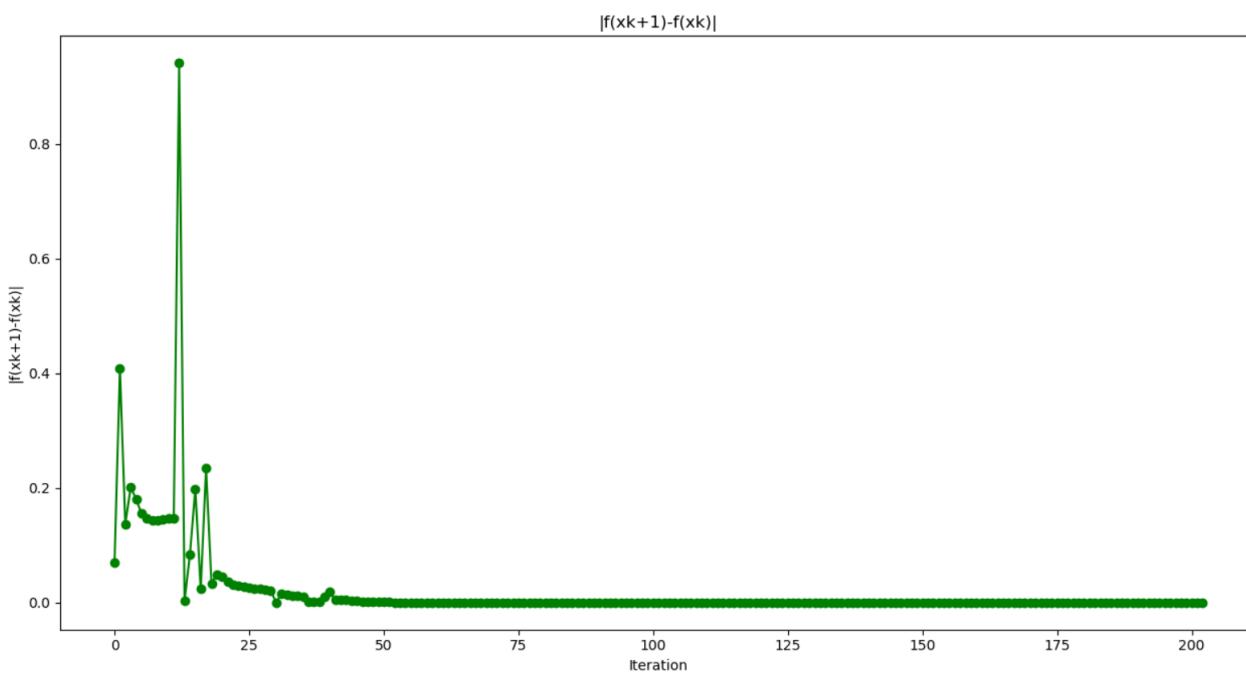
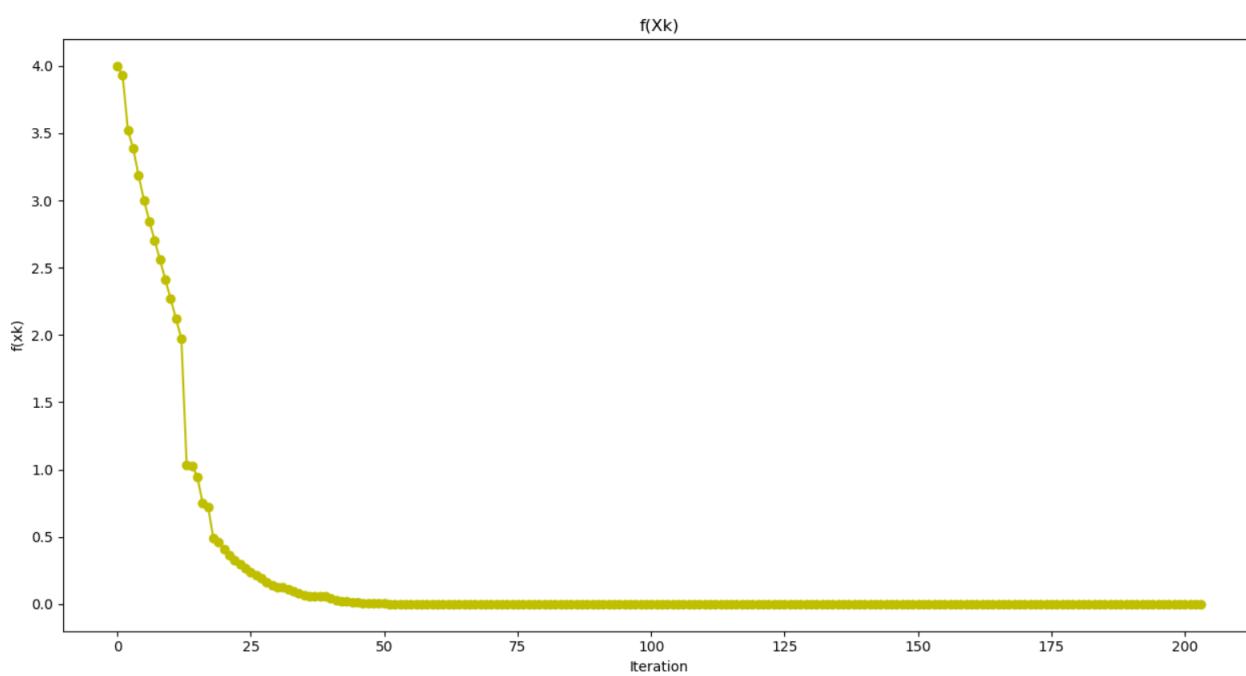
آزمایش 21

Function: f1 | Algorithm : Quasi-Newton | Method: Backtrack
 $X_0 = [-1, 1]$ | $\alpha_{0.2}$ | $C=C_1=0.0001$ | $C_2=0.9$

مشخصات اجرا
 رسم تابع،
 سبز محل
 شروع،
 صورتی محل
 پایان،
 ستاره‌های زرد
 رنگ پایان هر
 گام است.

میزان کاهش در
 f
 مقدار f در هر
 اپتیمیشن

4, 4.437342591868191e-31

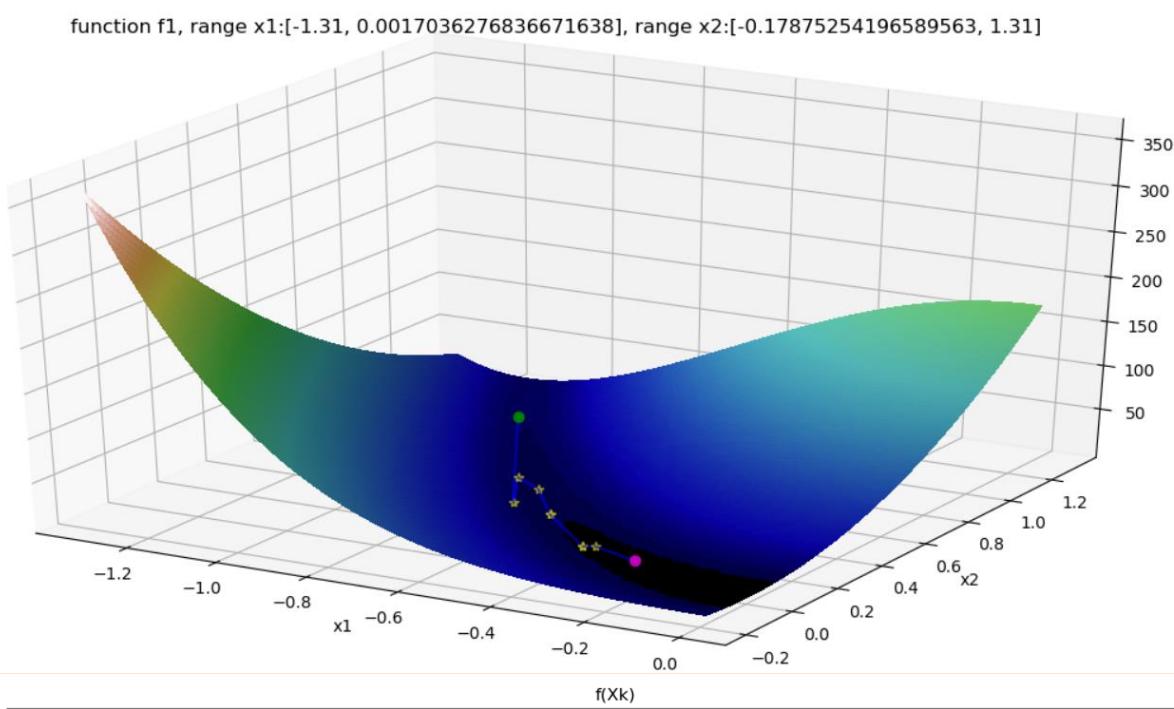
اولین و آخرین
 f مقدار

آزمایش 22

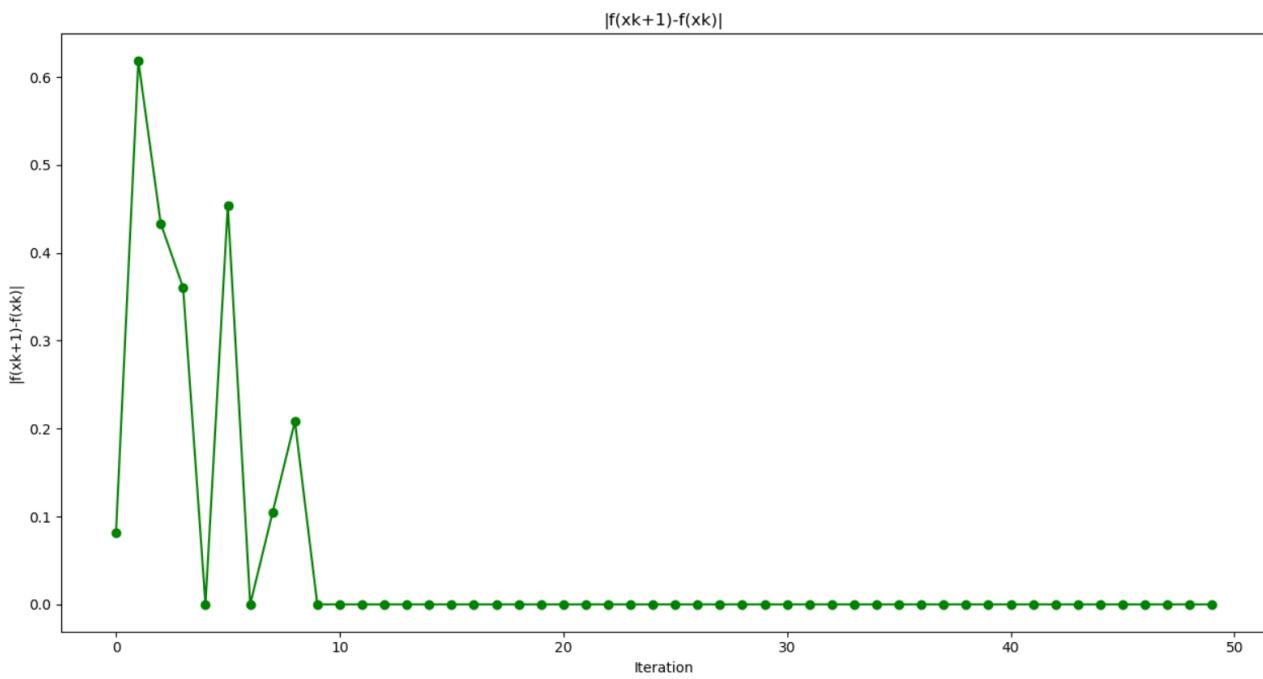
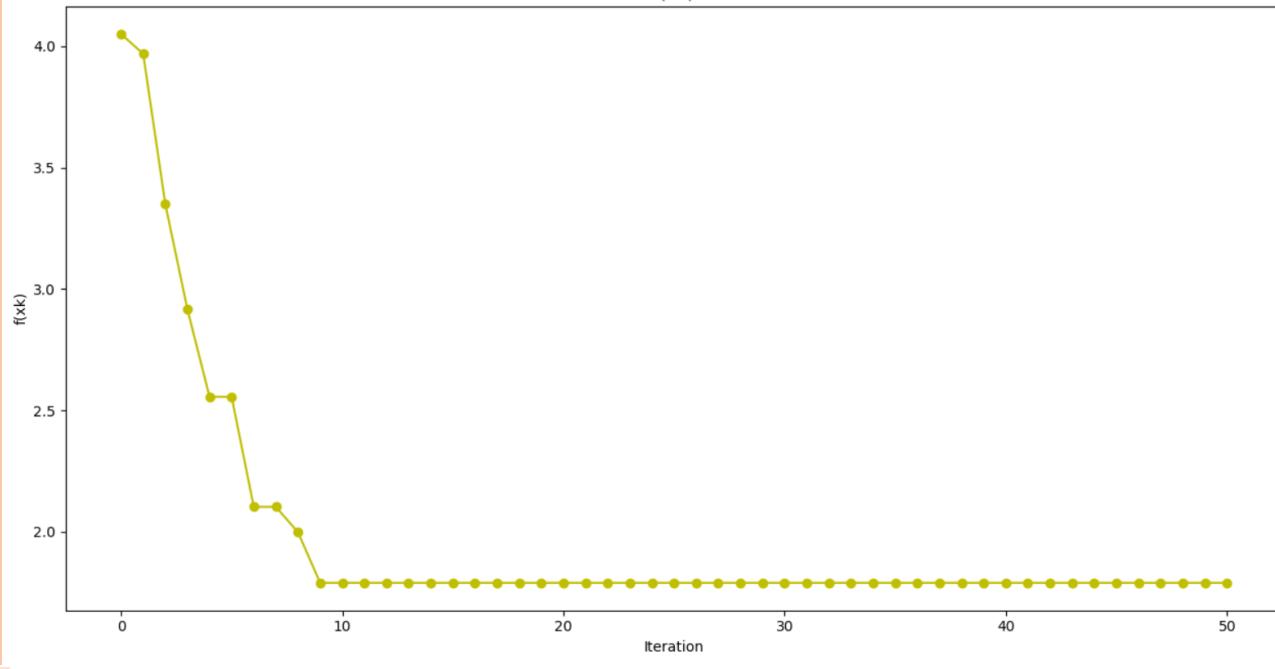
Function: f1 | Algorithm : Quasi-Newton | Method: Interpolation
 $X_0 = [-1, 1]$ | $\alpha_0 = 0.3$ | $C=C_1=0.0001$ | $C_2=0.9$

مشخصات اجرا

رسم تابع،
 سبز محل
 شروع،
 صورتی محل
 پایان،
 ستاره‌های زرد
 رنگ پایان هر
 گام است.

میزان کاهش در
 f
 (مقدار f در هر
 ایتریشن)

آخرین مقدار f

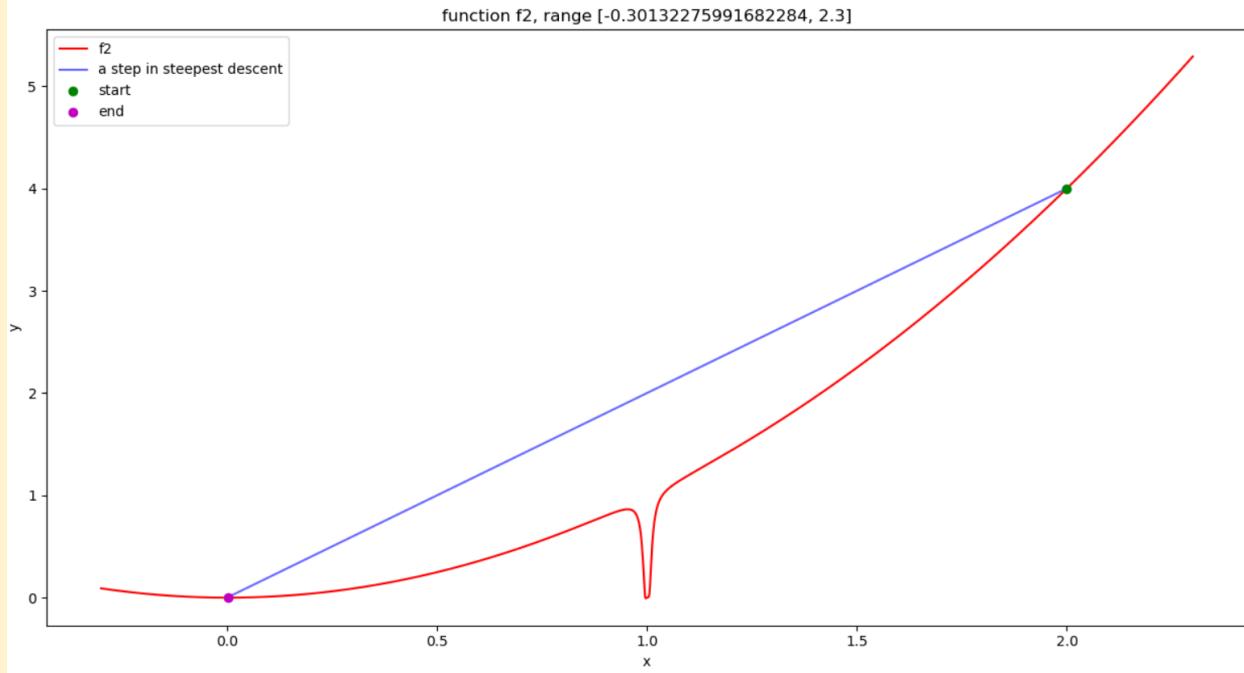
1.7896876716825059

- مینیم کردن f_2 با نقطه شروع [2] با استفاده از دو روش Steepest Descent و Quasi-Newton و دو روشن Backtrack

آزمایش 23		
مشخصات اجرا		
رسم تابع، سبز محل شروع، صورتی محل پایان، ستاره های زرد رنگ پایان هر گام است.		Function: f2 Algorithm : Steepest Descent Method: Backtracking X0 = [2] alpha ₀ = 0.1 C=C ₁ =0.0001 C ₂ =0.9
میزان کاهش در f (مقدار f در هر ایتریشن)		$f(x_k)$ Iteration
اولین و آخرین مقدار f		$ f(x_{k+1}) - f(x_k) $ Iteration 3.9999, -0.0001

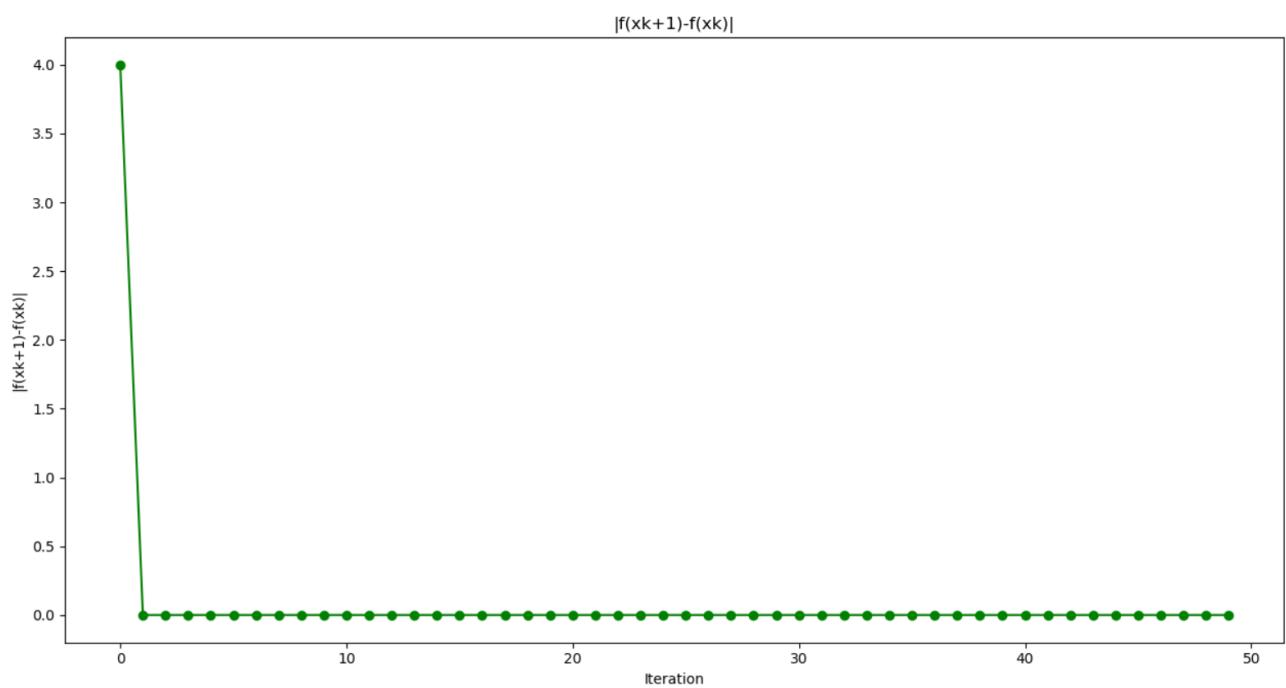
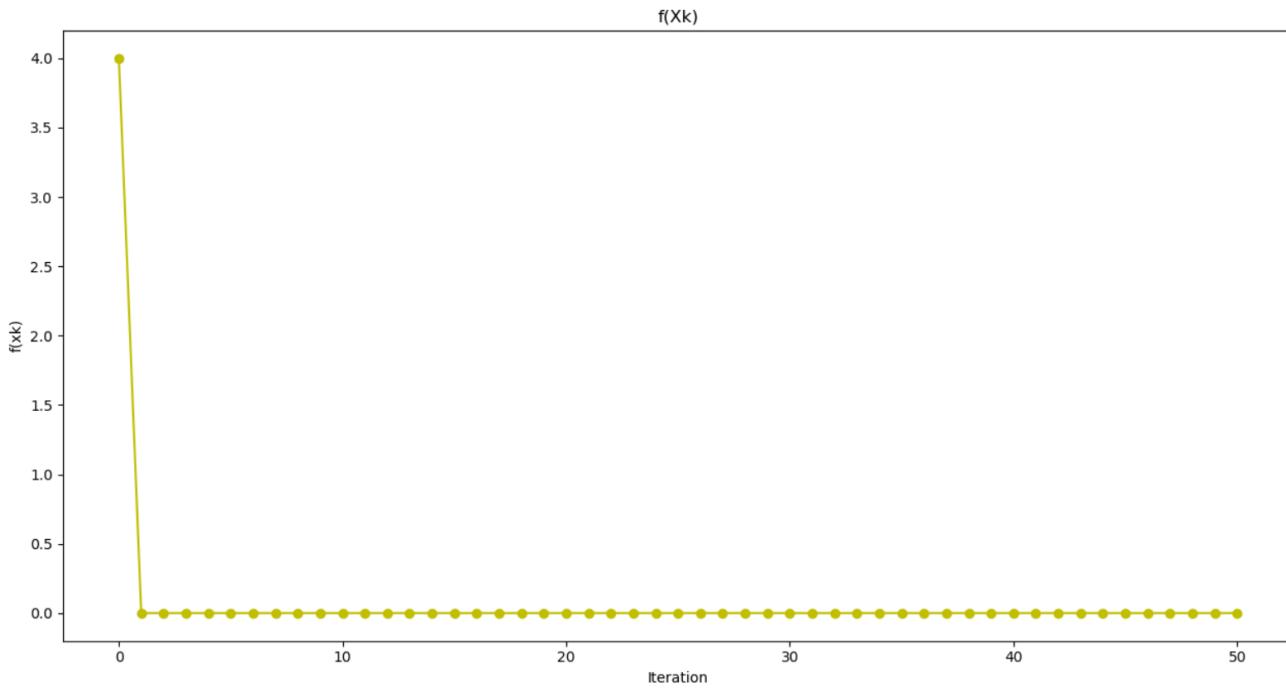
آزمایش 24		
مشخصات اجرا		
		Function: f2 Algorithm : Steepest Descent Method: Interpolation X0 = [2] alpha ₀ = 0.1 C=C ₁ =0.0001 C ₂ =0.9

رسم تابع،
سبز محل
شروع،
صورتی محل
پایان،
ستاره‌های زرد
رنگ پایان هر
گام است.

چند گام آخر در اطراف مینیمم کنار هم افتاده اند، به خوبی مشخص نیستند.

میزان کاهش در
 f
(مقدار f در هر
ایتریشن)

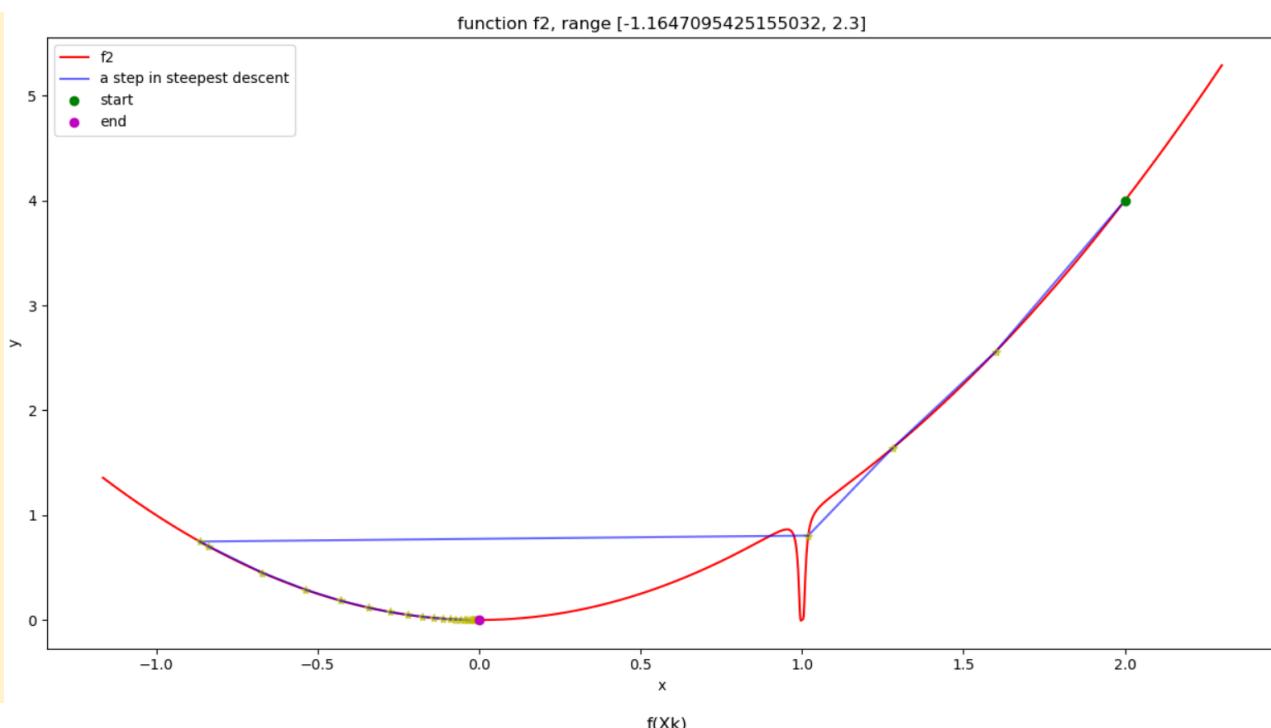

اولین و آخرین
مقدار f

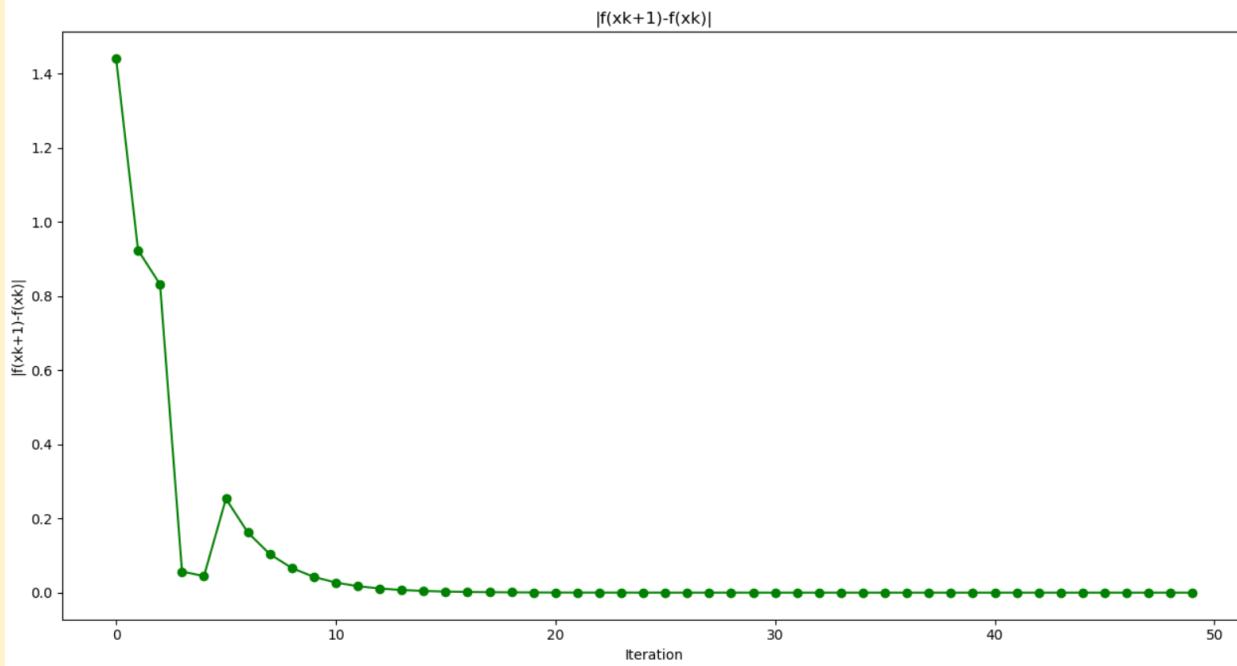
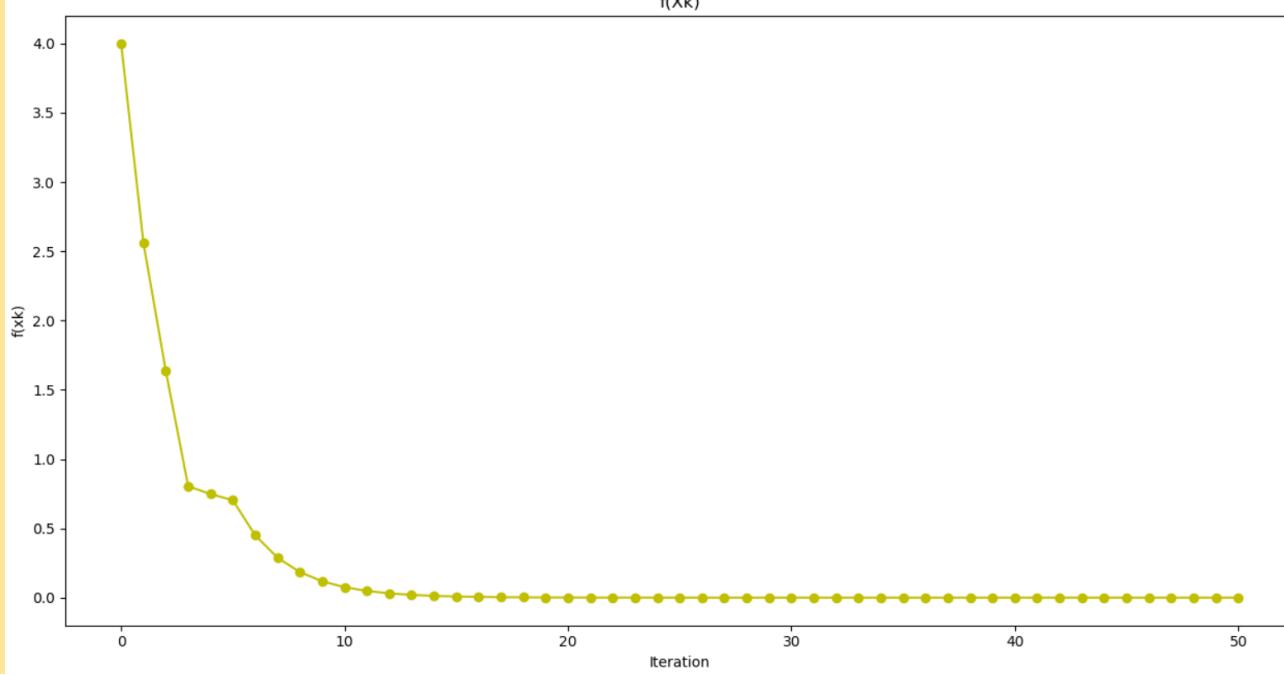
3.9999, -0.00010001

آزمایش 25	
Function: f2 Algorithm : Quasi-Newton Method: Backtracking X0 = [2] alpha0 = 0.2 C=C1=0.0001 C2=0.9	مشخصات اجرا

رسم تابع،
سبز محل
شروع،
صورتی محل
پایان،
ستاره‌های زرد
رنگ پایان هر
گام است.

میزان کاهش در
 f
(مقدار f در هر
ایتریشن)

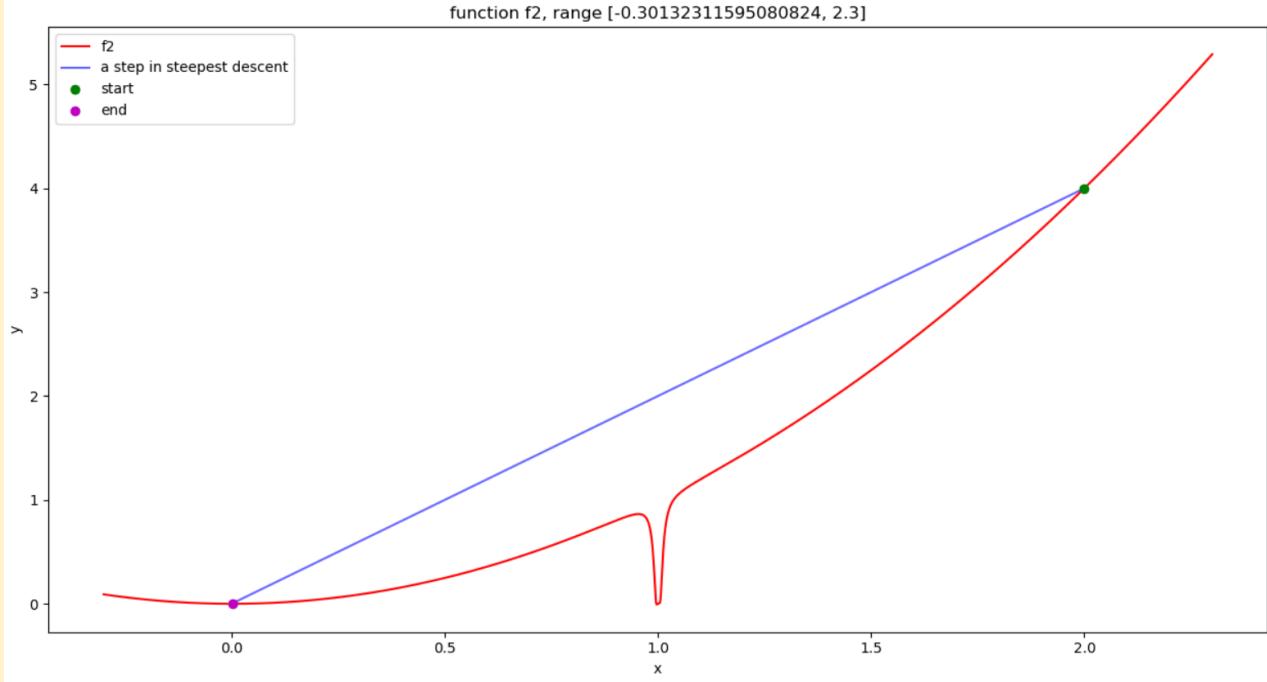

اولین و آخرین
مقدار f

3.9999, -0.0001

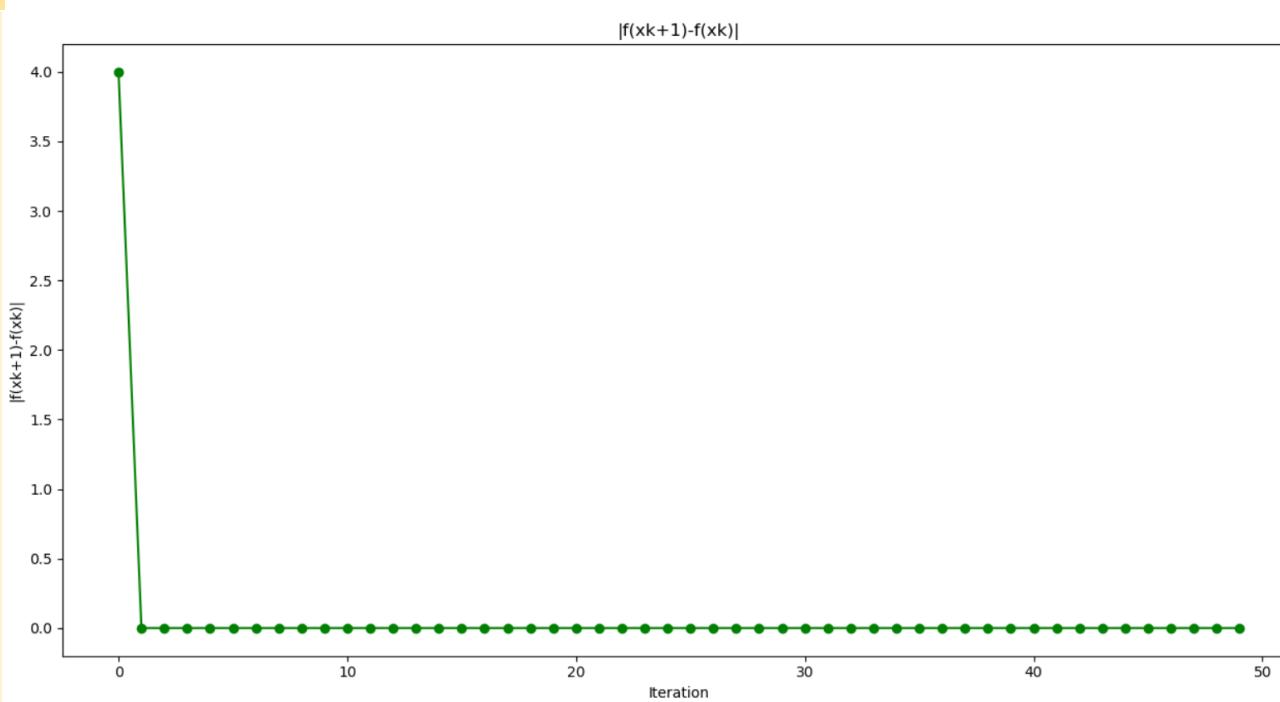
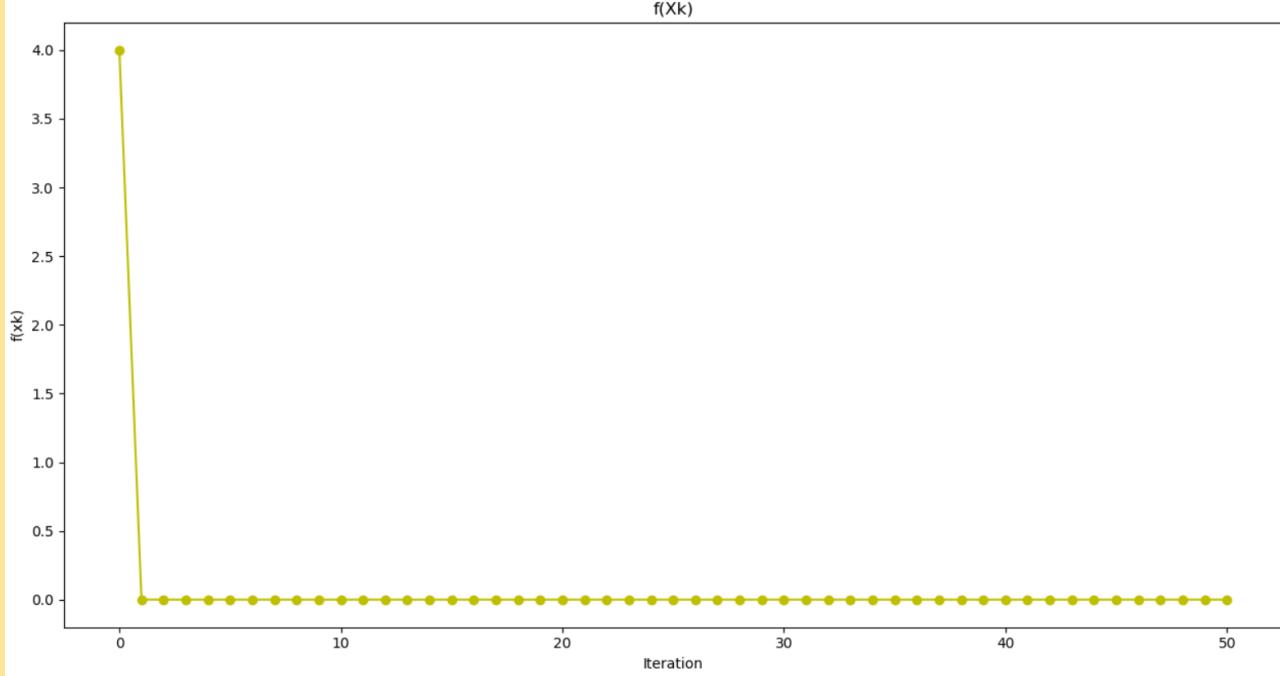
آزمایش 26	مشخصات اجرا
Function: f2 Algorithm : Quasi-Newton Method: Interpolation X0 = [2] alpha0 = 0.2 C=C1=0.0001 C2=0.9	

رسم تابع،
سبز محل
شروع،
صورتی محل
پایان،
ستاره‌های زرد
رنگ پایان هر
گام است.

چند گام آخر در اطراف مینیمم کنار هم افتاده اند، به خوبی مشخص نیستند.

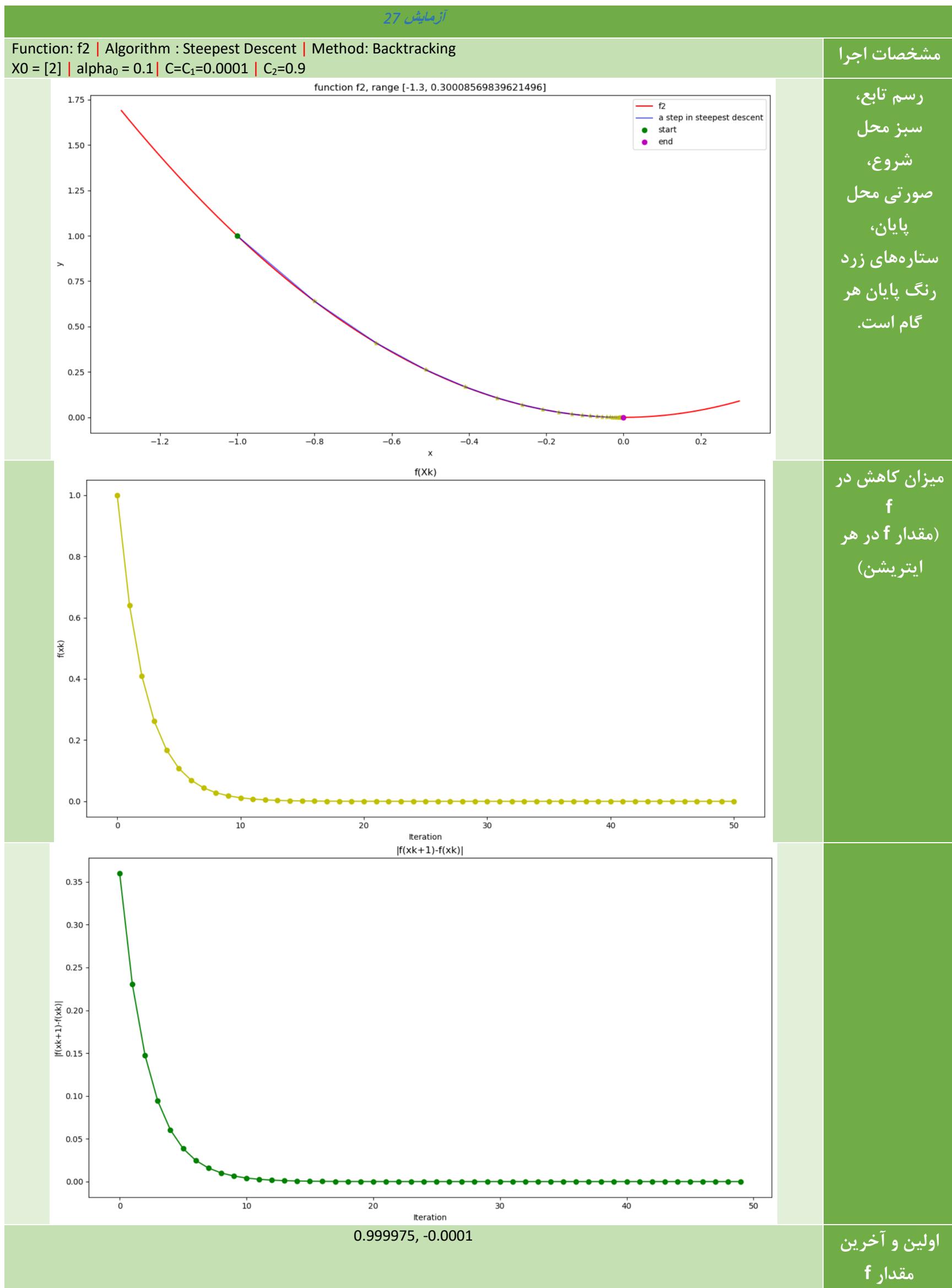
میزان کاهش در
 f
(مقدار f در هر
ایتریشن)

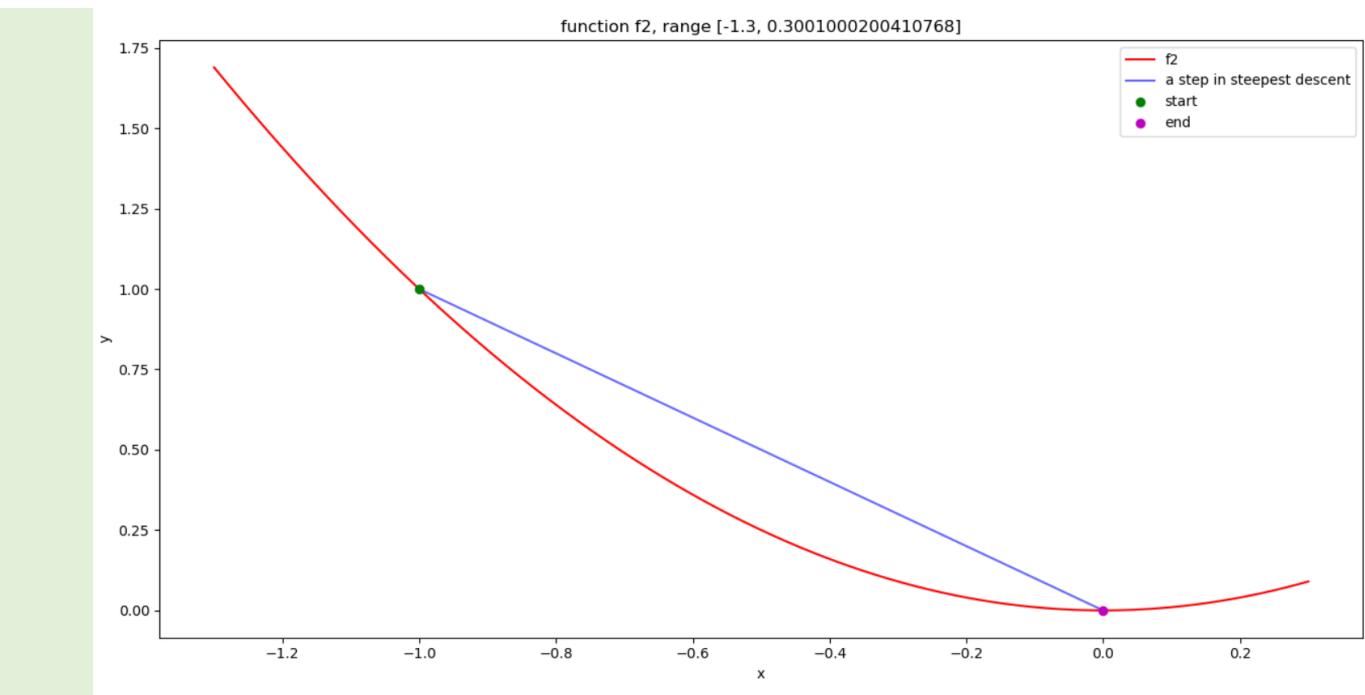

3.9999, -0.00010001

اولین و آخرین
مقدار f

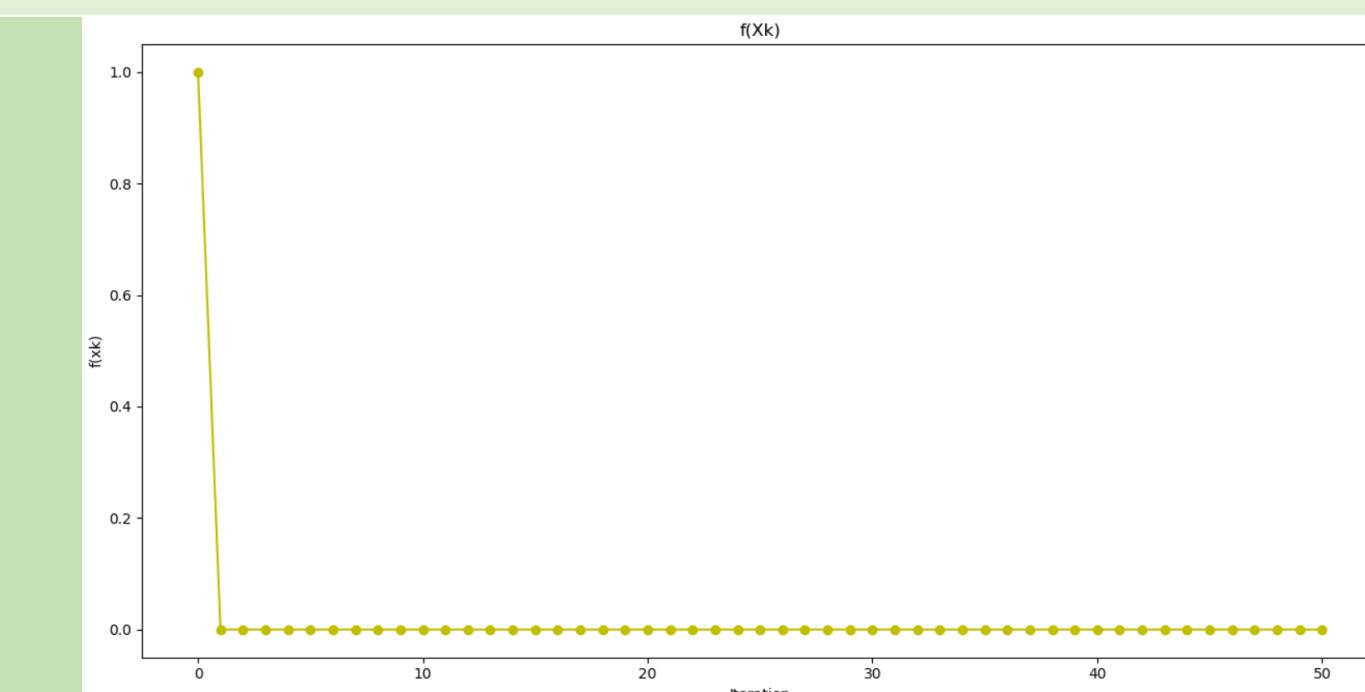
- مینیم کردن F_2 با نقطه شروع [-1] با استفاده از دو روش Steepest Descent و Quasi-Newton و دو روش Backtrack و Interpolation

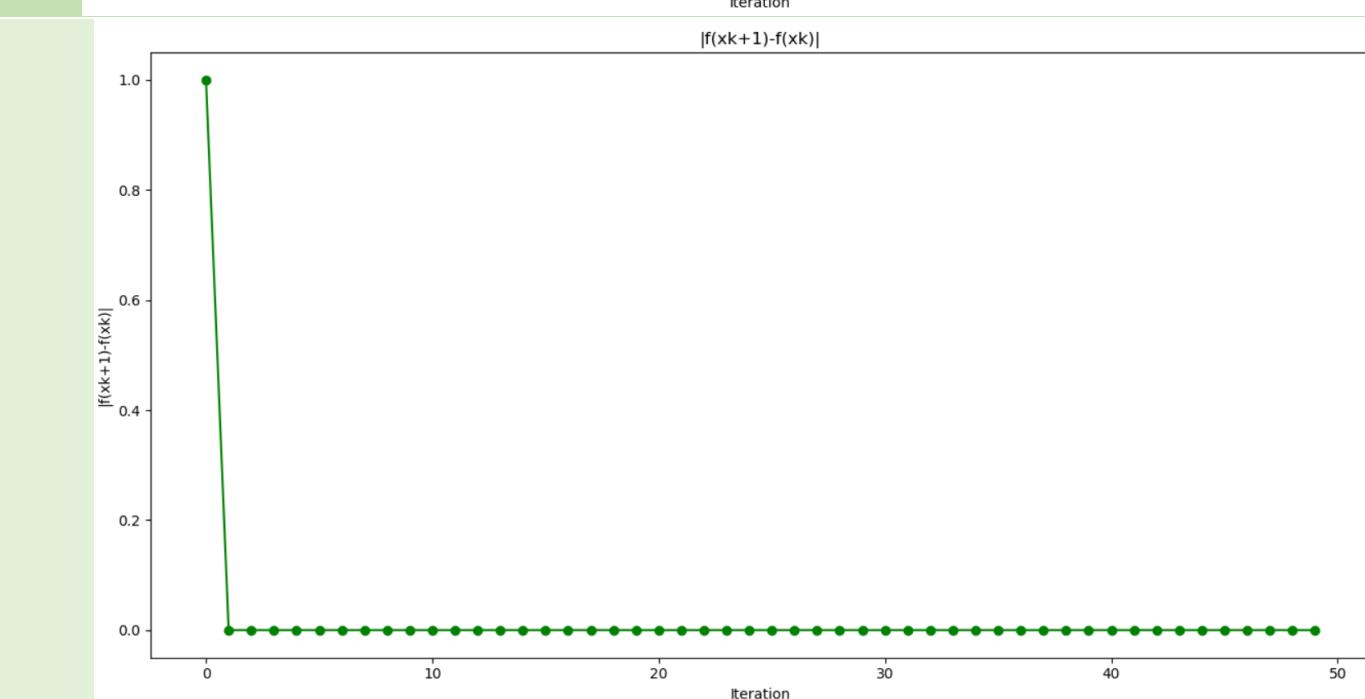

چند گام آخر در اطراف مینیمم کنار هم افتاده اند، به خوبی مشخص نیستند.

رسم تابع،
سبز محل
شروع،
صورتی محل
پایان،
ستاره های زرد
رنگ پایان هر
گام است.

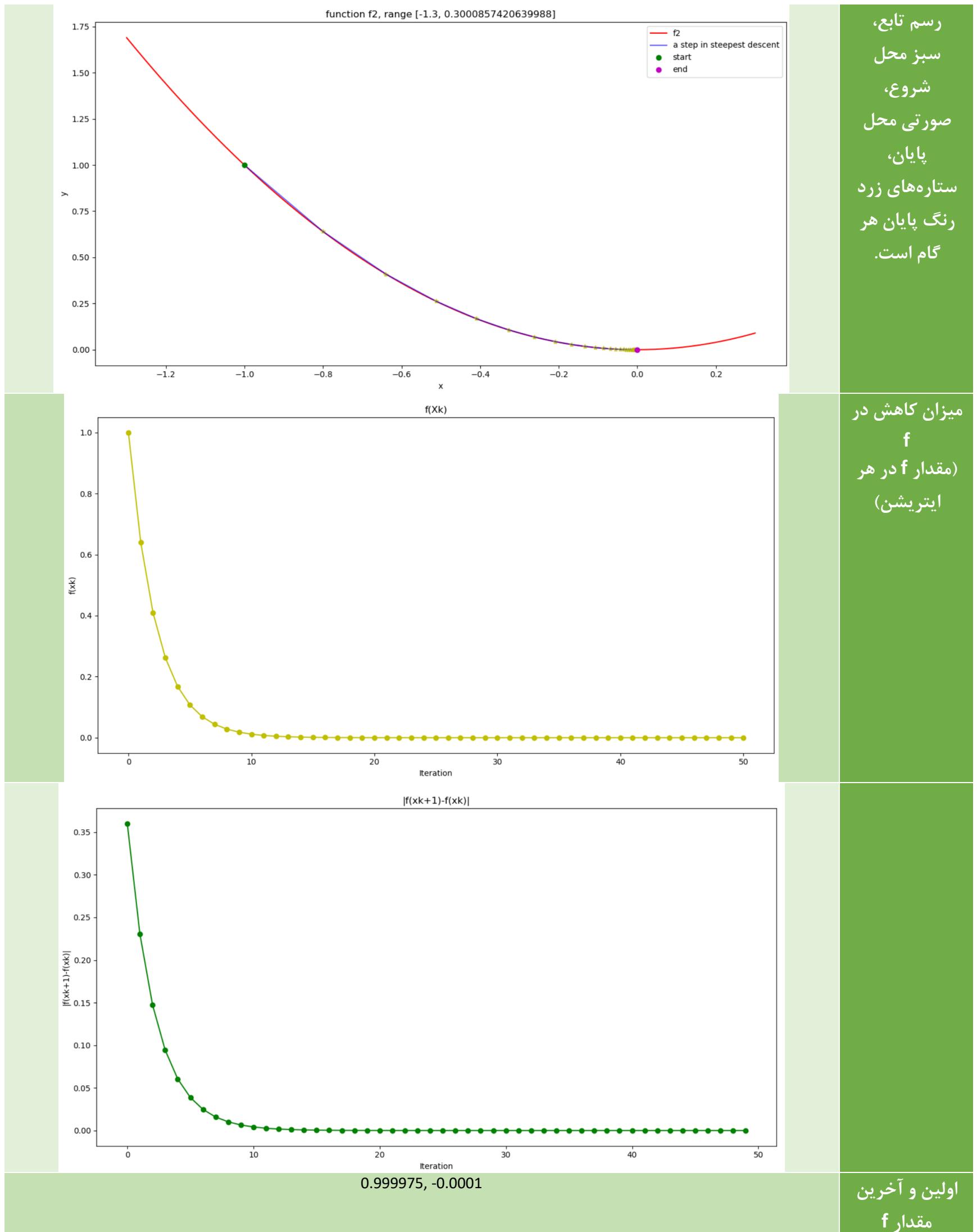
میزان کاهش در
 f
(مقدار f در هر
ایتریشن)

اولین و آخرین
مقدار f

0.999975, -0.00010001

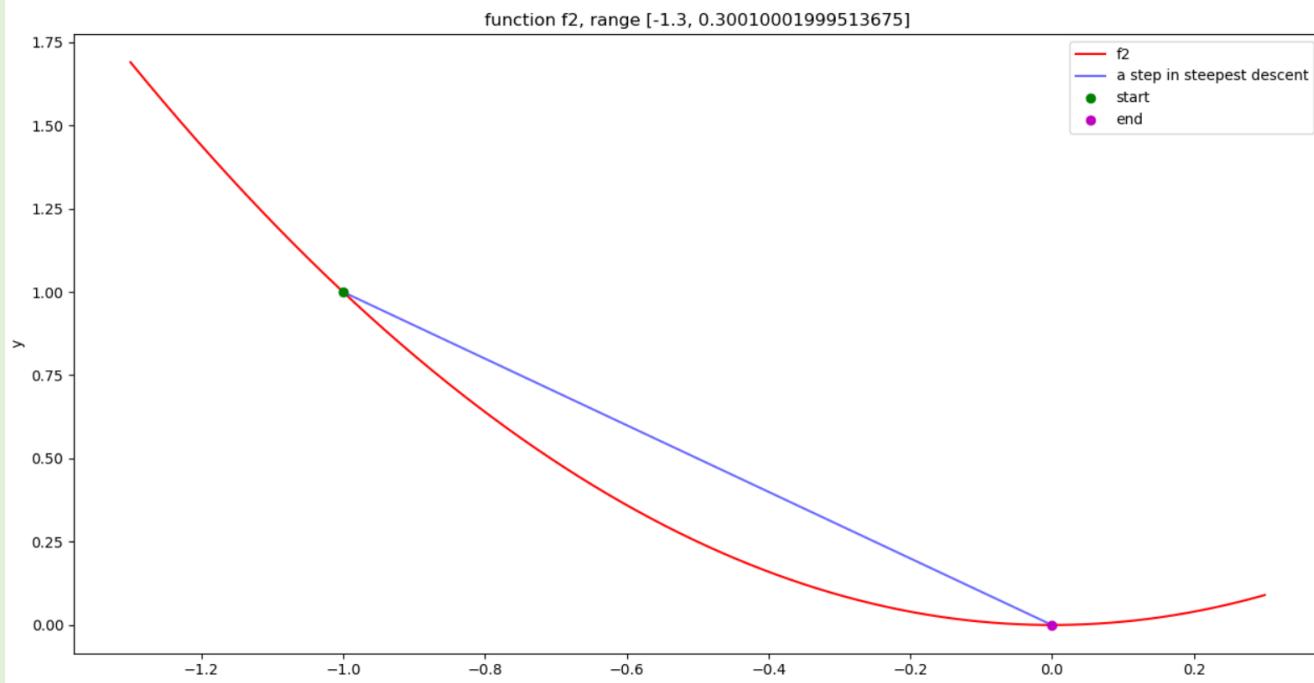
آزمایش 29	مشخصات اجرا
Function: f2 Algorithm : Quasi-Newton Method: Backtracking X0 = [2] alpha_0 = 0.2 C=C1=0.0001 C2=0.9	

آزمایش 30

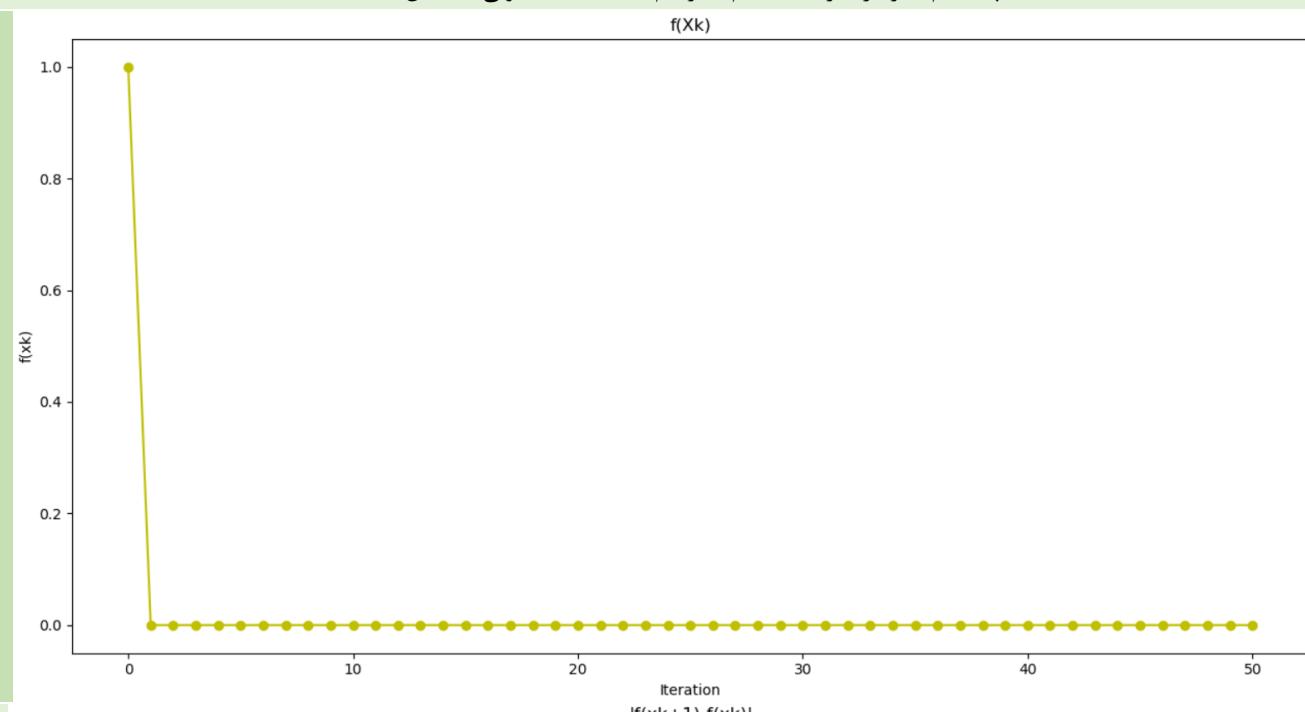
Function: f_2 | Algorithm : Quasi-Newton | Method: Interpolation
 $X_0 = [2]$ | $\alpha_0 = 0.2$ | $C = C_1 = 0.0001$ | $C_2 = 0.9$

مشخصات اجرا

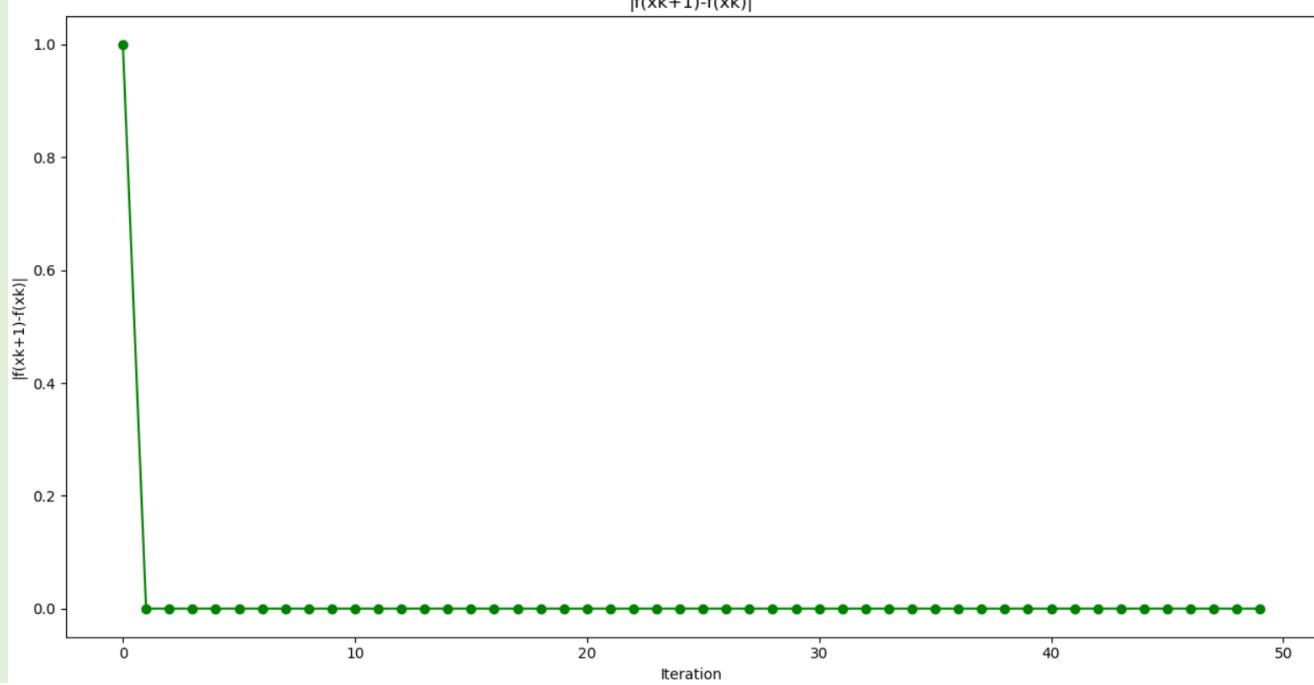

رسم تابع،
سبز محل
شروع،
صورتی محل
پایان،
ستاره‌های زرد
رنگ پایان هر
گام است.

چند گام آخر در اطراف مینیمم کنار هم افتاده اند، به خوبی مشخص نیستند.

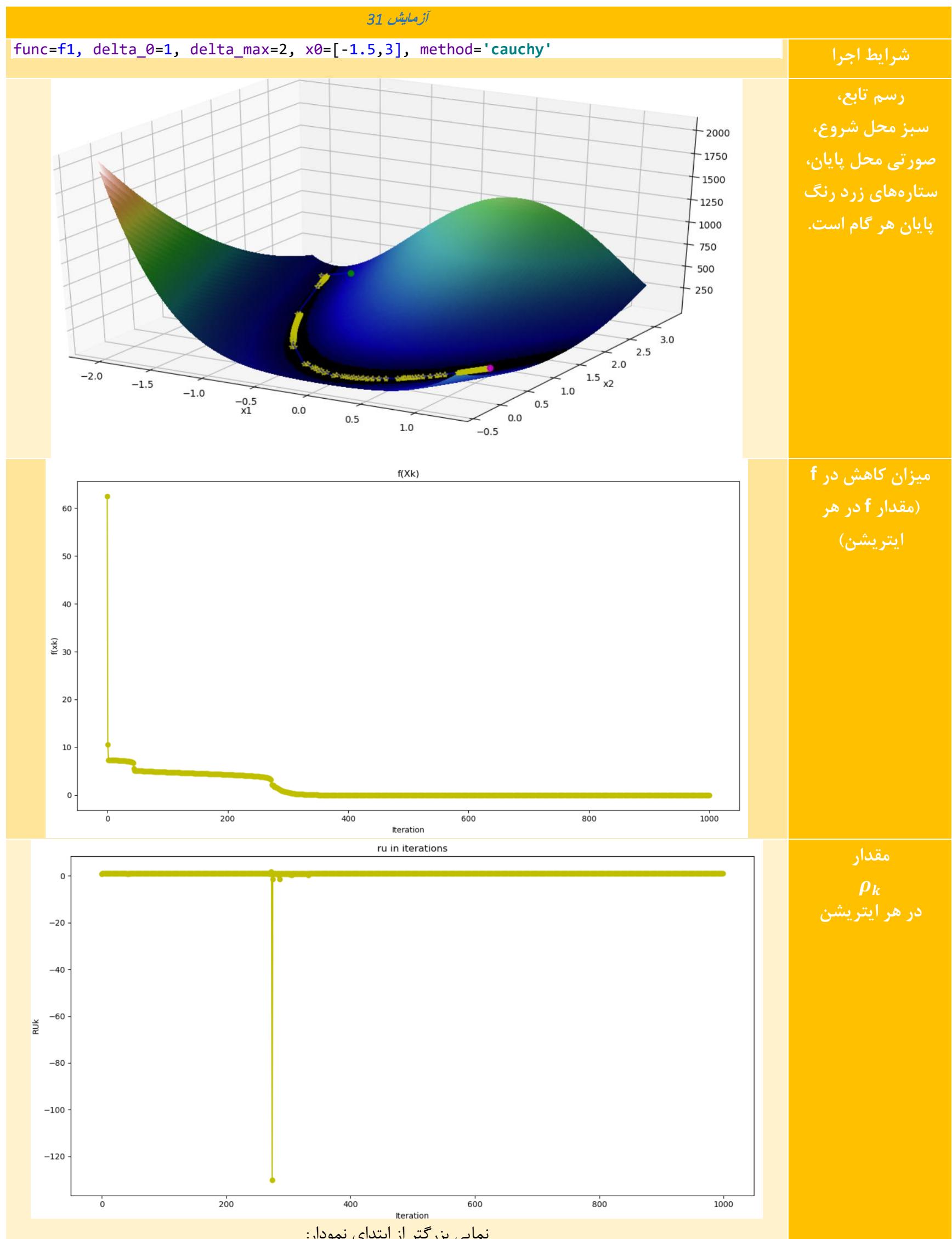
میزان کاهش در
 f
(مقدار f در هر
ایتریشن)

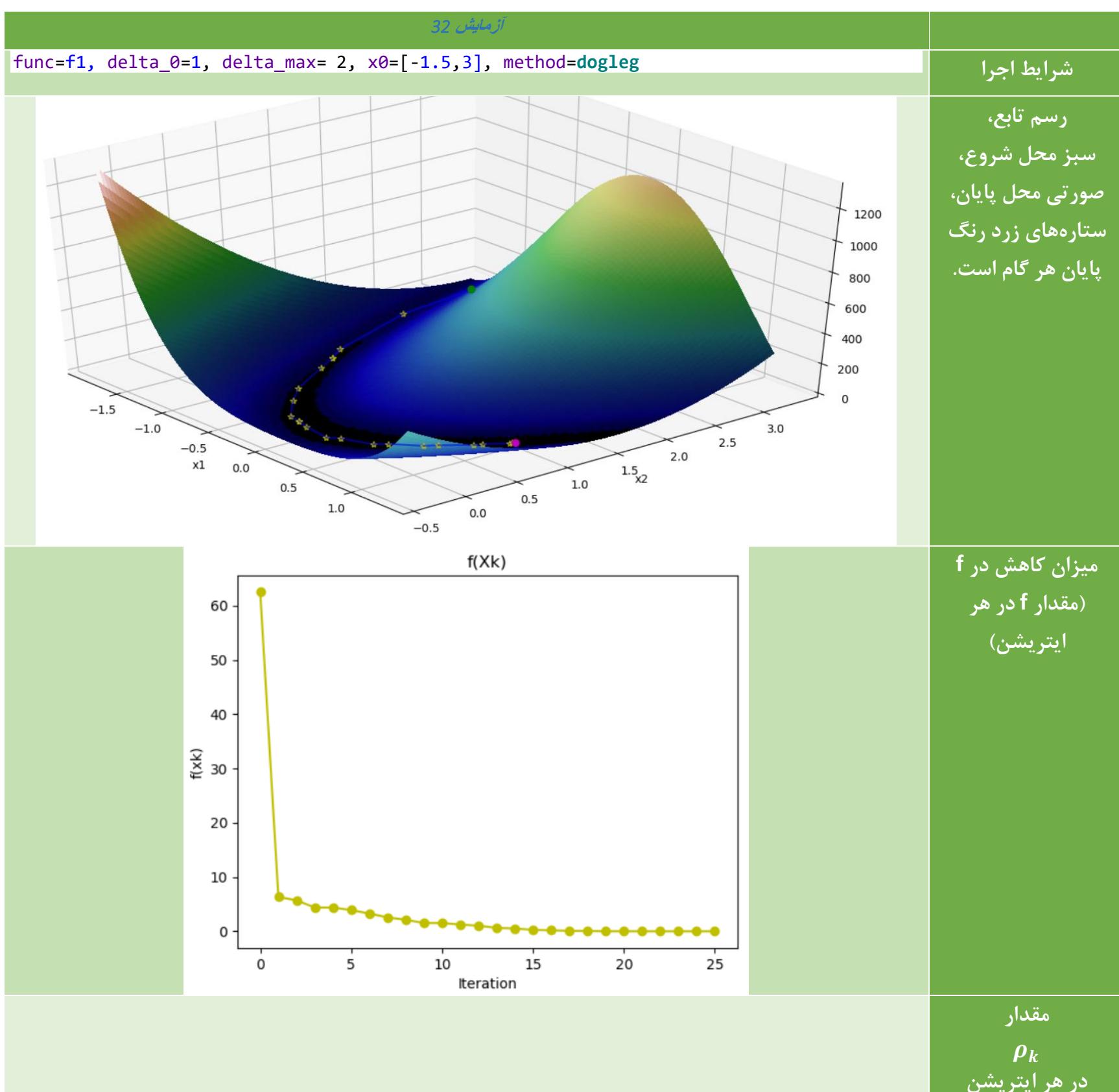
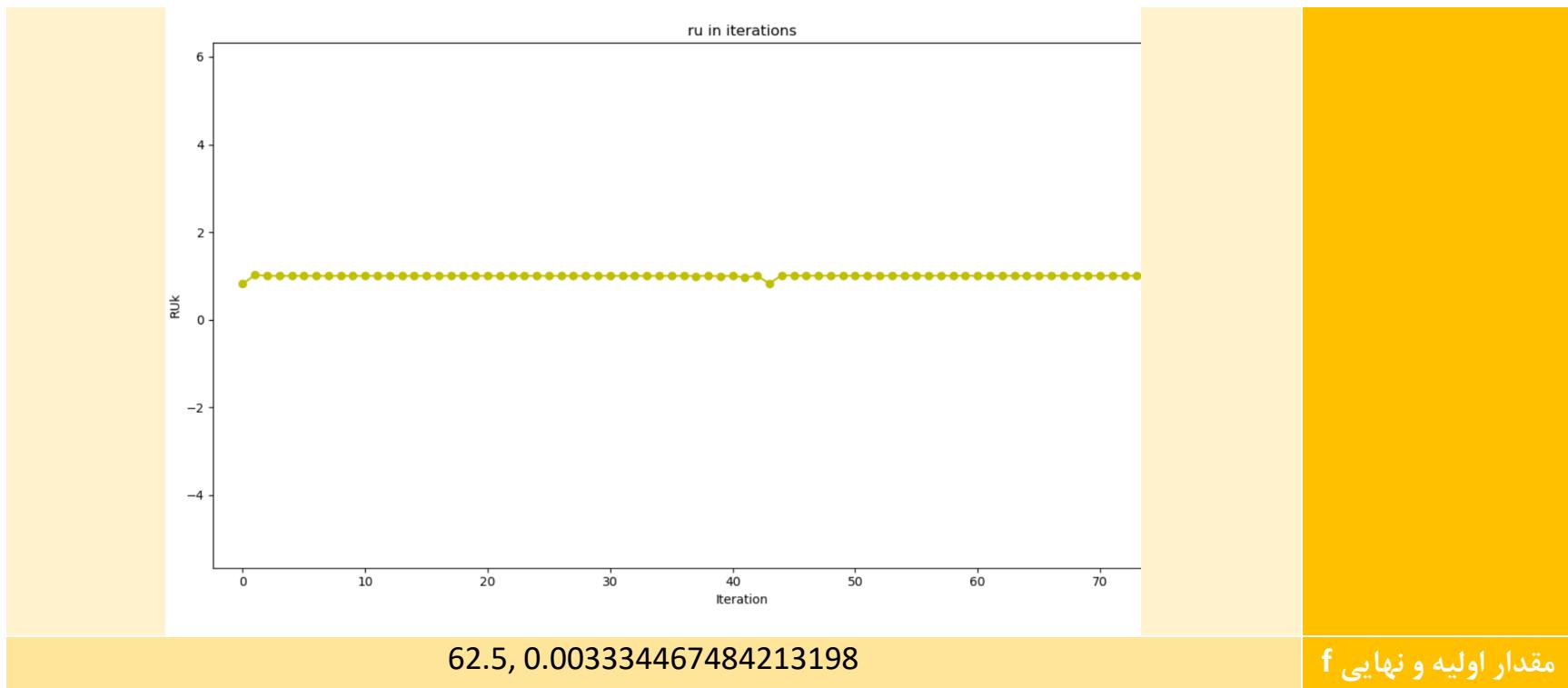

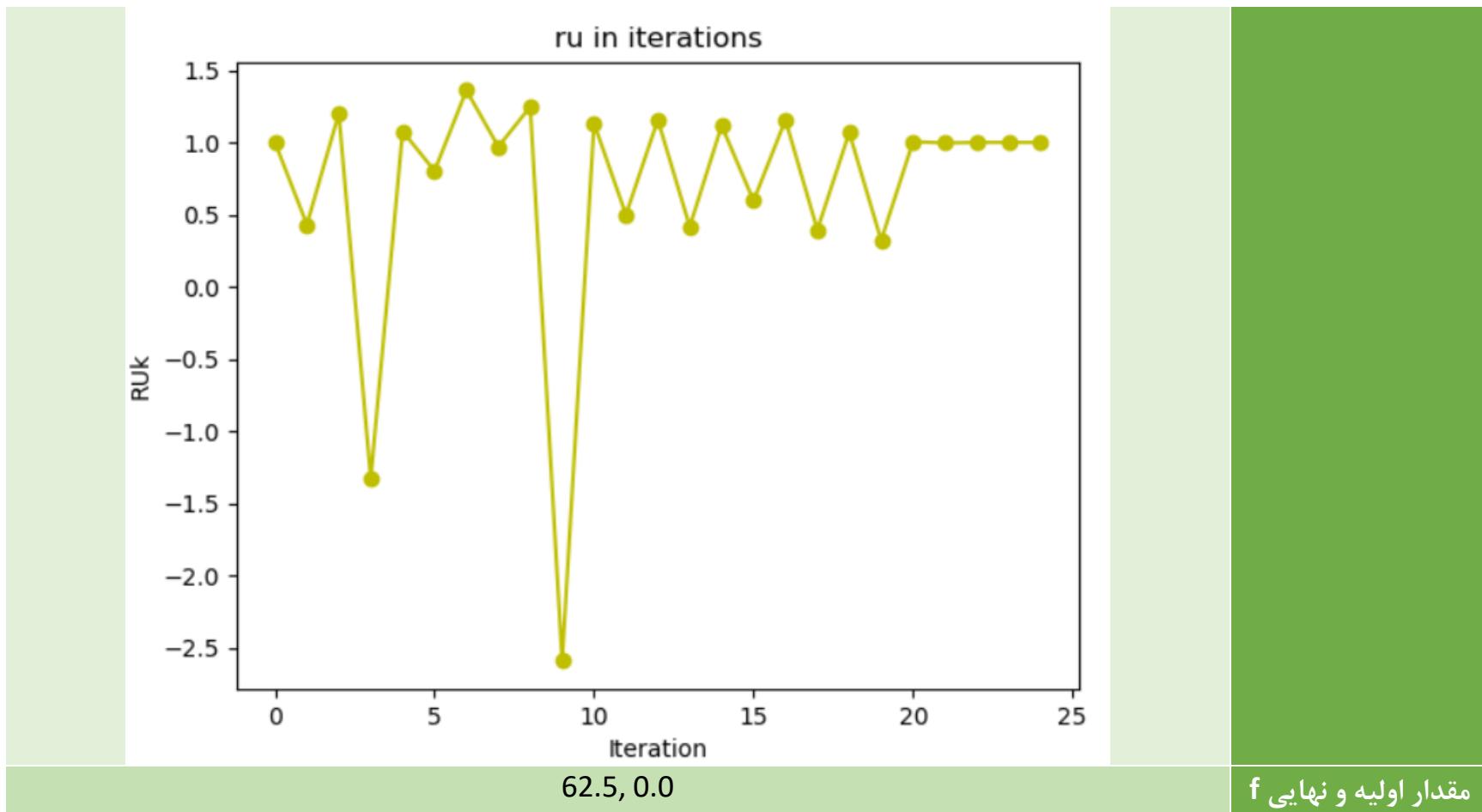
0.999975, -0.00010001

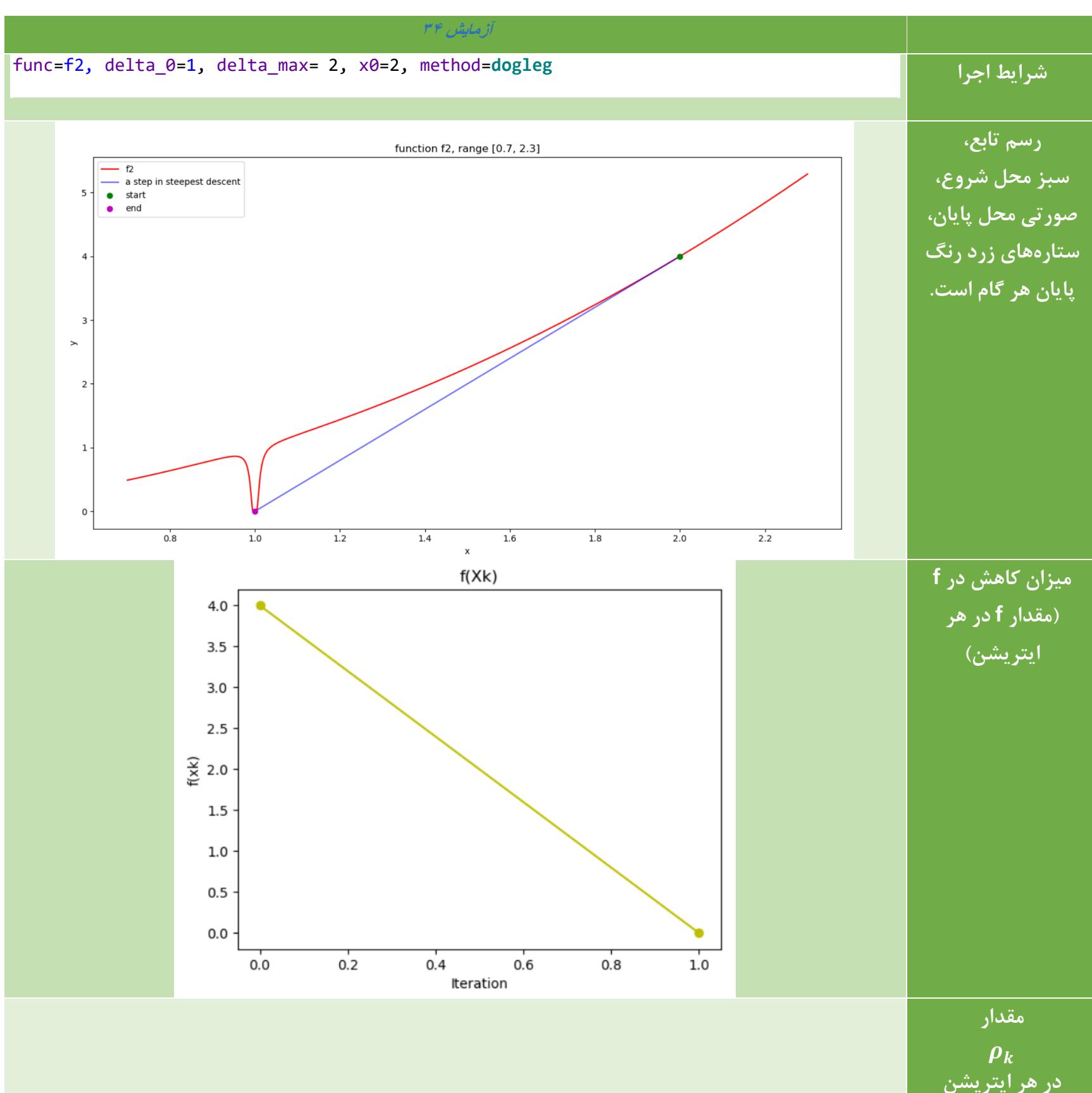
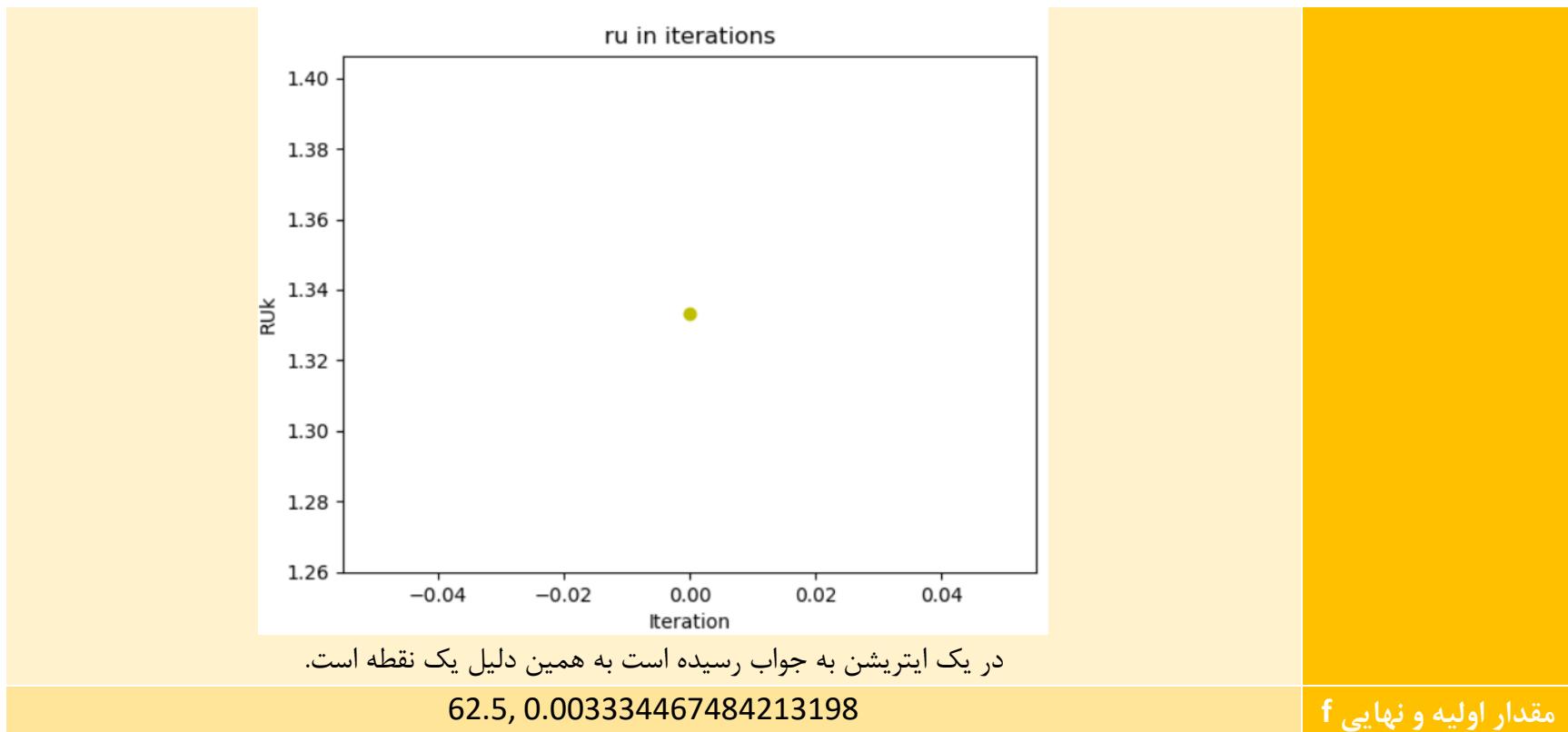
اولین و آخرین
مقدار f

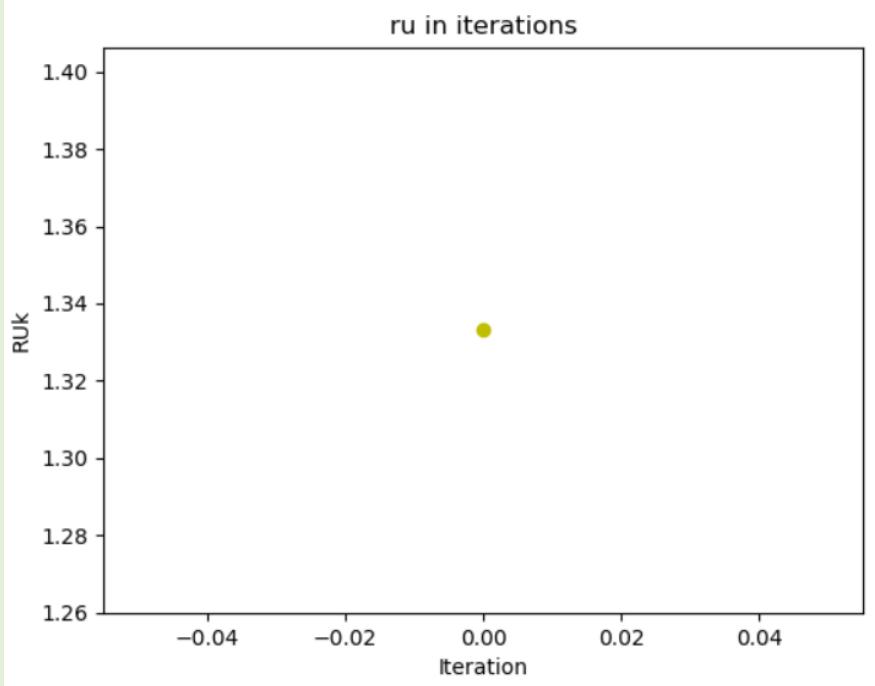
در ابتدا تعدادی اجرا می‌گیریم تا با استفاده از نتایج به دست آمده اقدام به نتیجه‌گیری کنیم.

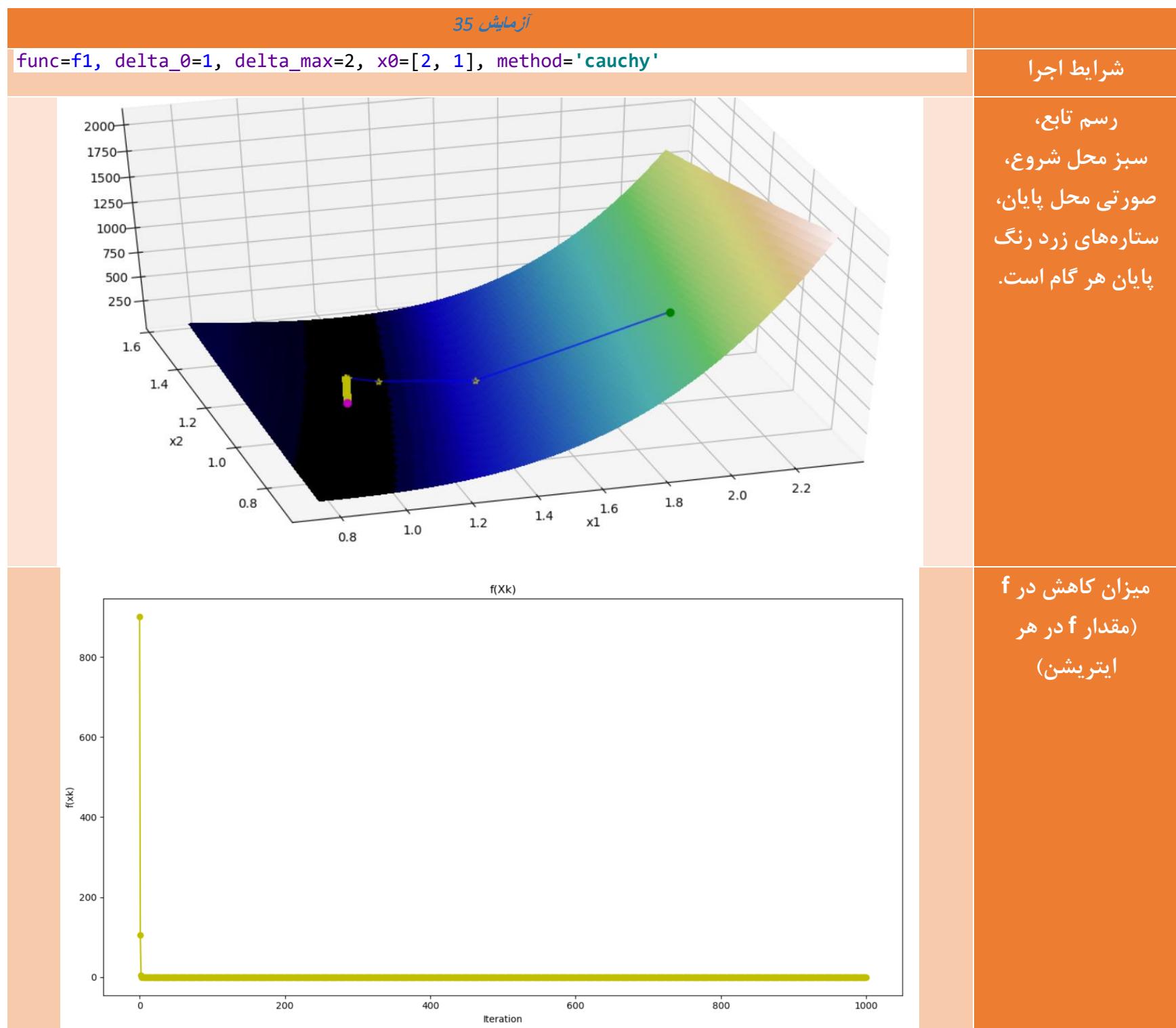

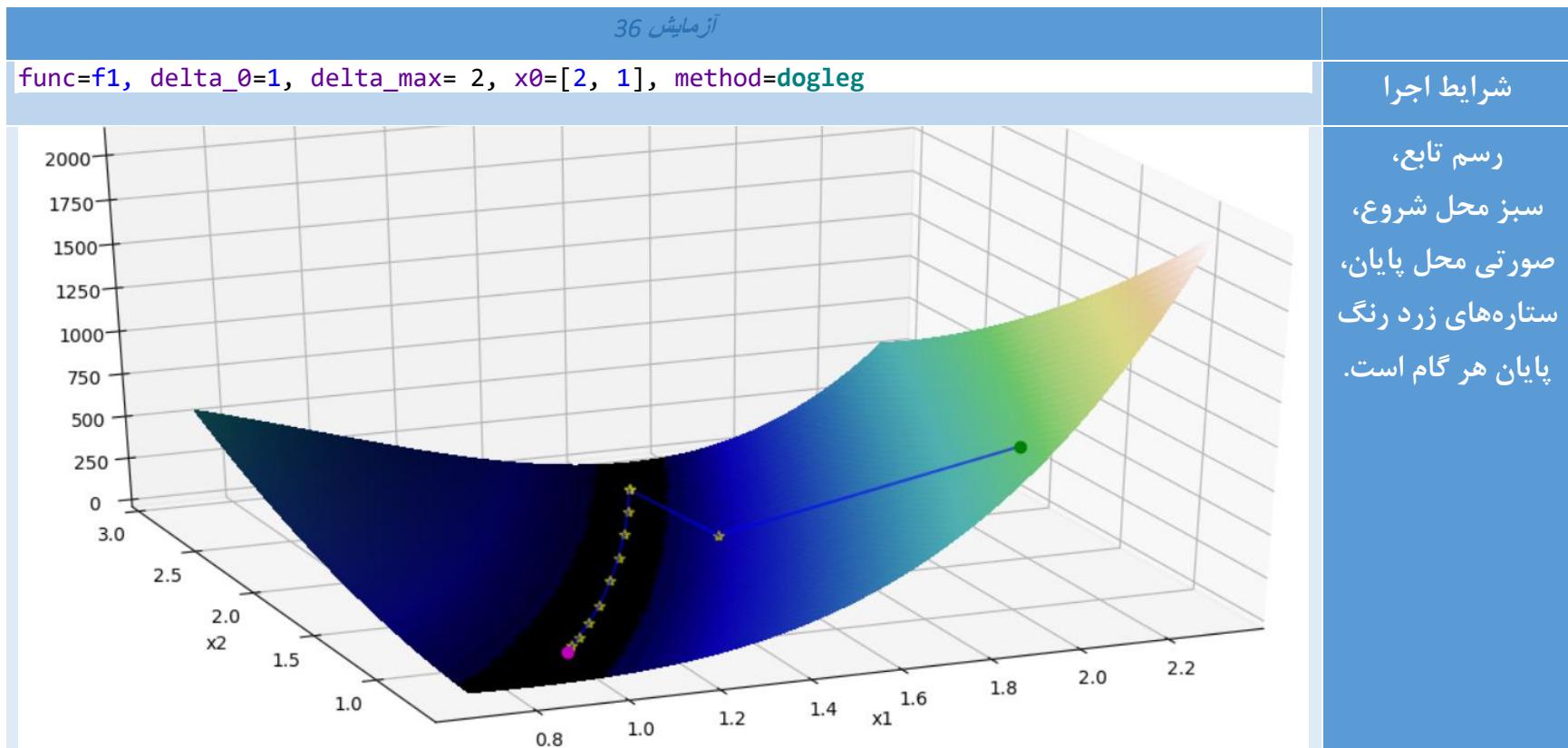
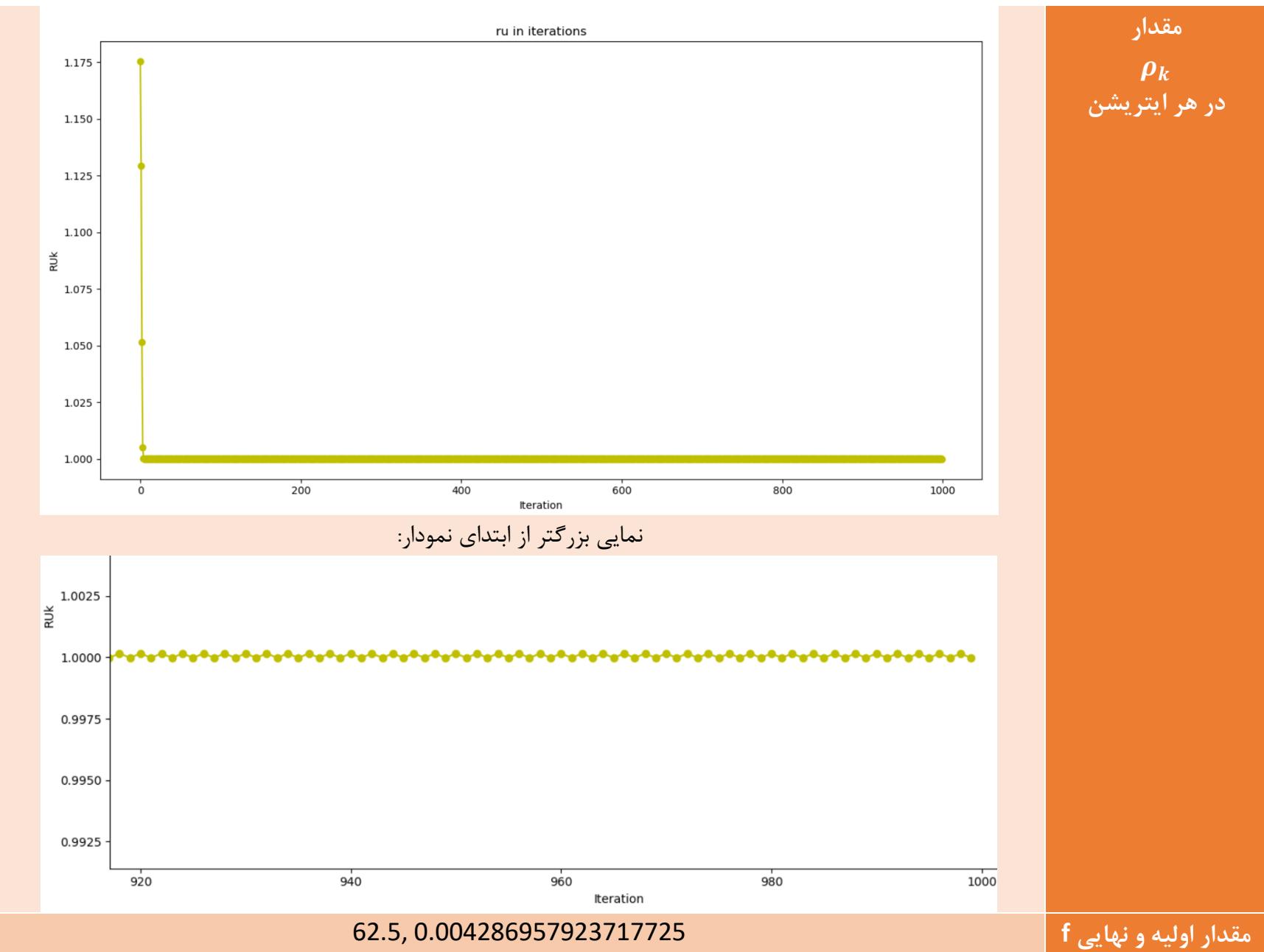

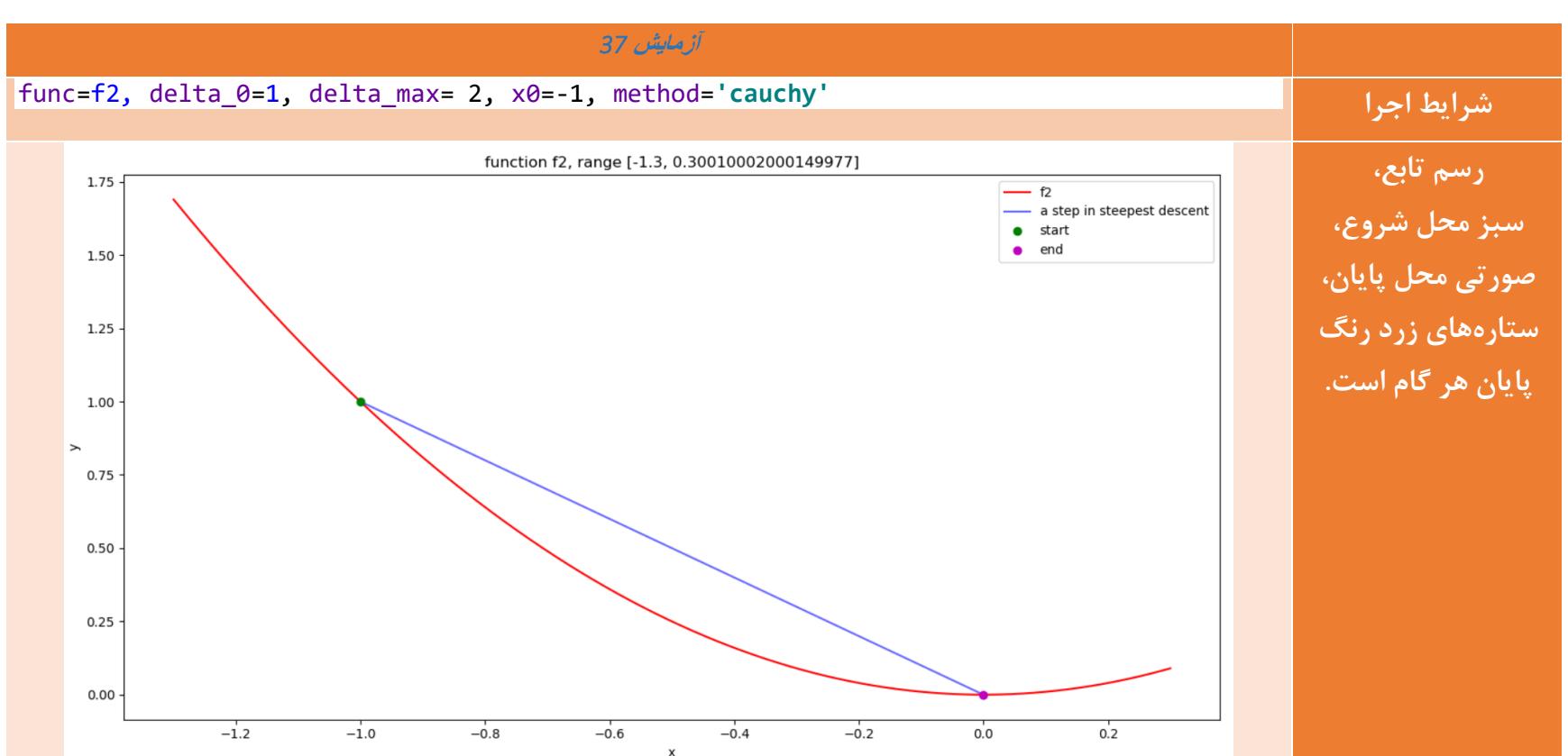
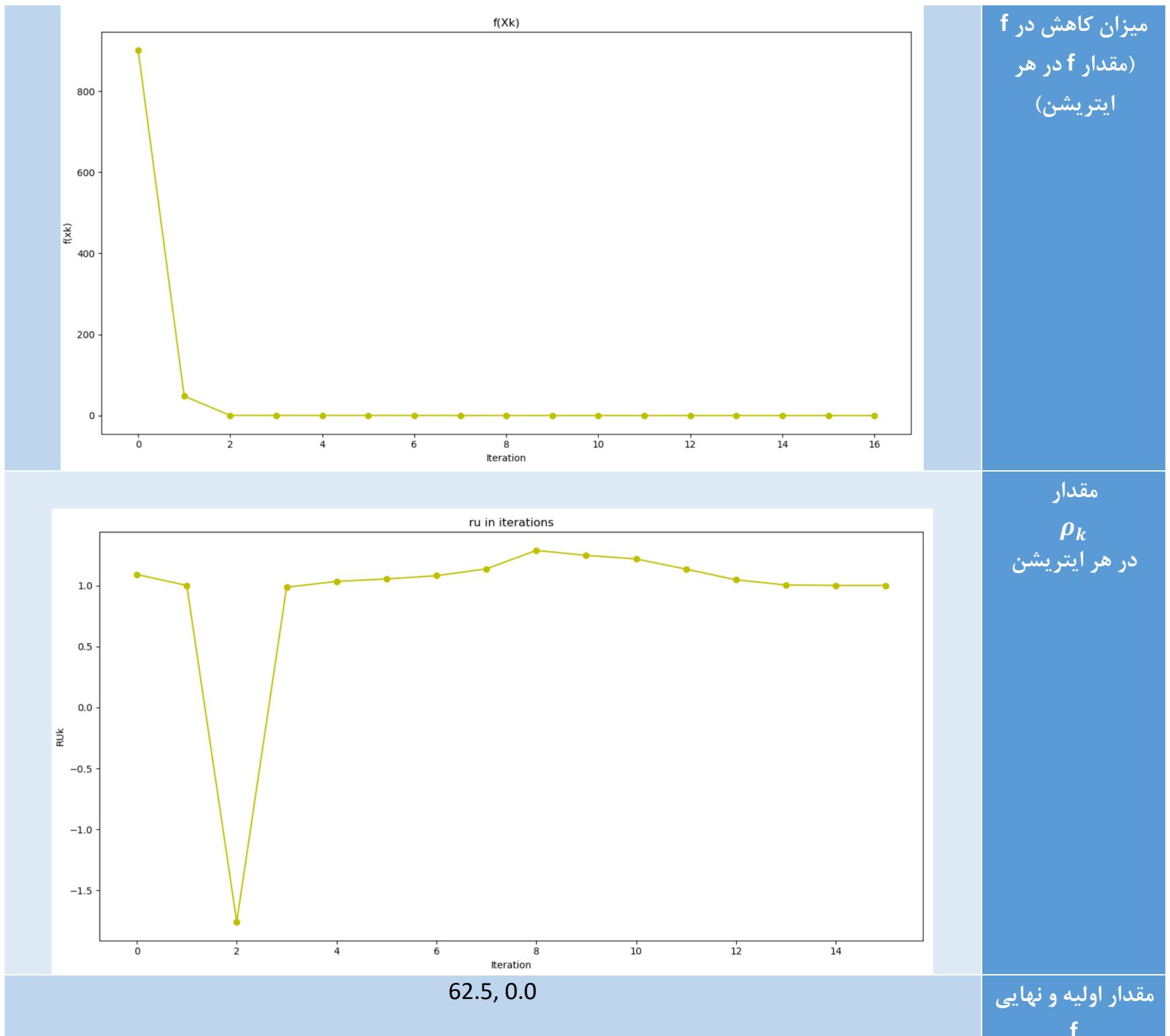
در یک ایتریشن به جواب رسیده است به همین دلیل یک نقطه است.

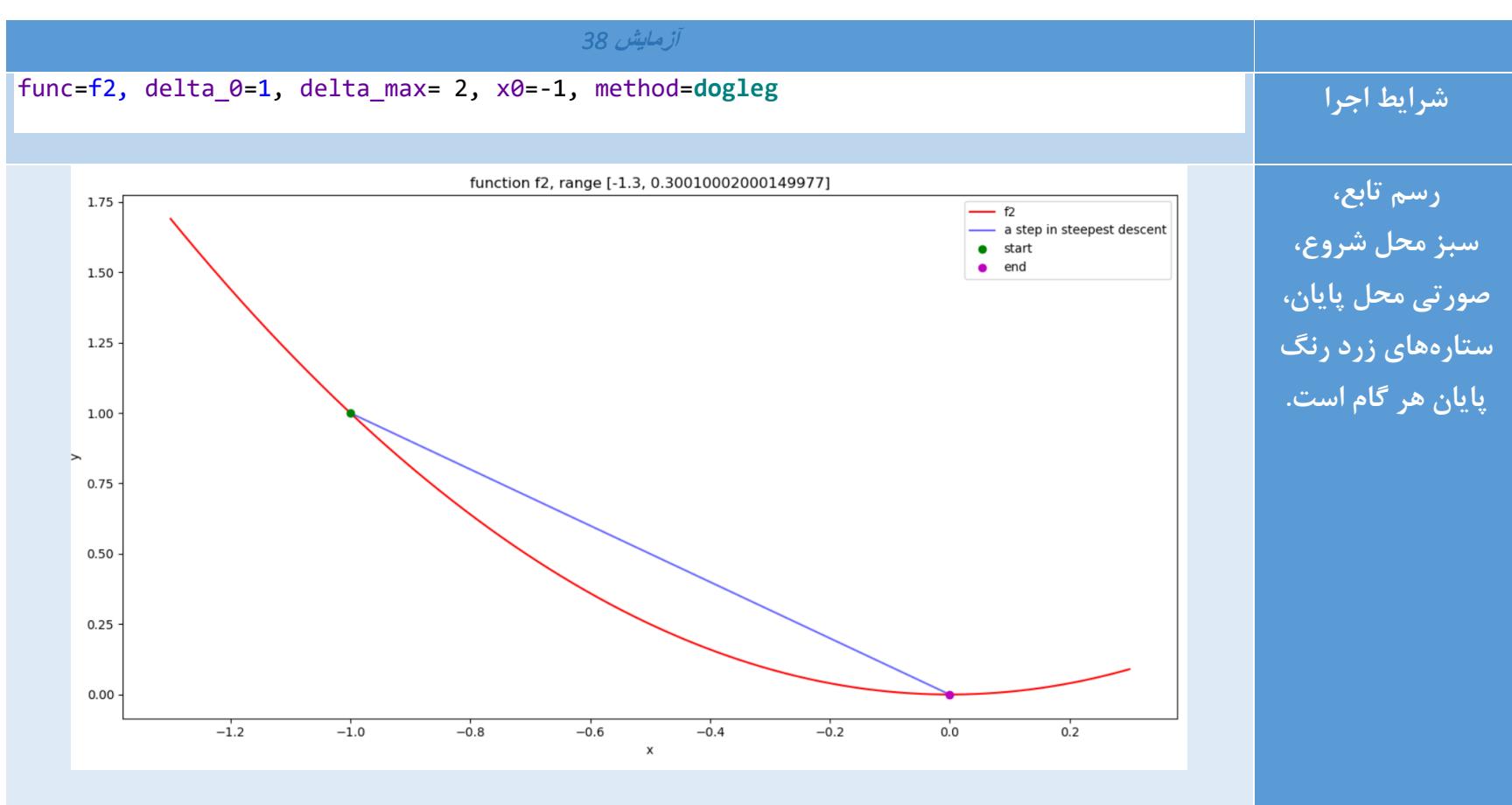
62.5, 0.0

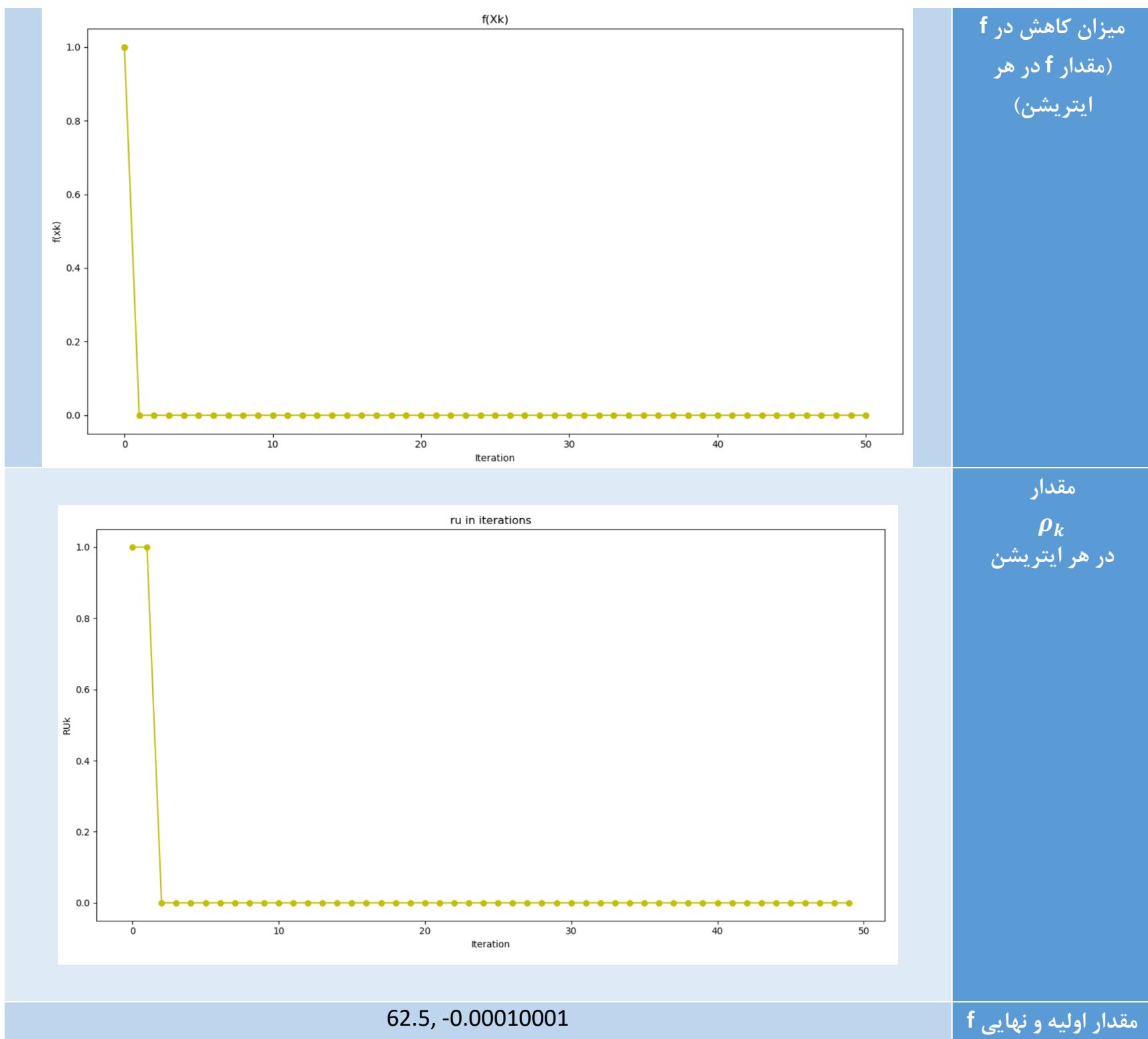
مقدار اولیه و نهایی f

قسمت (آ)

ماتریس B_k باید positive definite باشد، همین طور مشتق پذیر. از آنجایی که هر دوتابع f_1 و f_2 کانوکس نیستند انتخاب hessian مناسب نیست، پس بهتر است از روش‌های جایگزین مانند بعضی از کارهایی که در قسمت‌های قبل کردیم استفاده کنیم. همین طور استفاده از hessian بار محاسباتی زیادی‌تر دارد.

در آزمایش‌های ۳۱ تا ۳۸، اقدام به مینیمم کردن تابع f_1 و f_2 کردیم و شرایط و نقاط آغاز متفاوتی را در نظر گرفتیم، در تمام آن‌ها از hessian استفاده کردیم، در تمام آن‌ها به مینیمم یا به فاصله‌ای بسیار کوچک از مینیمم رسیدیم. شرایط آزمایش و نتایج حاصل از آزمایش در جدول‌های "آزمایش ۳۱" تا "آزمایش ۳۸" موجود است.

قسمت (ب)

در آزمایش‌های ۳۱ تا ۳۸، اقدام به مینیمم کردم تابع f_1 و f_2 کرده‌ایم. این کار را توسط الگوریتم‌های کوشی و داگلگ به ازای ورودی‌های مختلف انجام داده‌ایم. شرایط آزمایش و نتایج در جدول‌های "آزمایش ۳۱" تا "آزمایش ۳۸" موجود است. در آن جدول‌ها ρ_K رسم شده است.

قسمت (ج)

در آزمایش‌های ۳۱ تا ۳۸، اقدام به مینیمم کردم تابع f_1 و f_2 کرده‌ایم. این کار را توسط الگوریتم‌های کوشی و داگلگ به ازای ورودی‌های مختلف انجام داده‌ایم. شرایط آزمایش و نتایج در جدول‌های "آزمایش ۳۱" تا "آزمایش ۳۸" موجود است.

قسمت (د)

در آزمایش‌های ۳۷ و ۳۳ تابع f_2 را با استفاده از کوشی مینیمايز می‌کنیم، یک بار نقطه آغاز را برابر با ۲ در نظر گرفته‌ایم و بار دیگر نقطه آغاز را برابر -۱ گرفته‌ایم. در جدول‌های "آزمایش ۳۳" و "آزمایش ۳۷" پارامترهای مساله و نتایج قابل مشاهده است. به هر دو مینیمم دست می‌یابیم. در زیر دو تصویر از دو جدولی که به آن اشاره شده برداشته است. تابع f_2 در نقطه $x = 0$ تعریف شده است، ولی تابع در نقطه $x = 1$ تعریف نشده است، ولی چون از hessian به عنوان b استفاده کرده‌ایم در حالی که f_2 کانوکس نیست و در بعضی موارد در کد که تقسیم بر صفر رخ داده‌است با استفاده از تکنیک‌های عددی بعضی از آن‌ها را که رفعشان مشکلی در منطق برنامه ایجاد نمی‌کرده را بر طرف کرده‌ایم باعث شده است به منیمم در نقطه $x = 1$ هم برسیم. در حالی که در حالت عادی باید به نقطه‌ای بسیار نزدیک به ۱ باید می‌رسیدیم.

